

Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir"
Suceava

R E P E R E

a d r c e f
ț u o o z i
i c i n u c
u a e o l i
n ț c m t e
e i t i a n
e e e t ț
e e e t ă

"Comunicarea este esența lucrurilor."

Revista școlii
aprilie 2016
ediție nouă

CUPRINS

Dimensiunea europeană a școlii noastre

<i>Repere în formarea cadrelor didactice</i> , prof. Florentina Sfichi	3
<i>Dezvoltarea antreprenoriatului în contextual diversității europene</i> , prof. Coca Bejinaru.....	5
<i>Elevii de astăzi, antreprenorii de mâine</i> , prof. Carmen Cheaburu, prof. Florentina Sfichi.....	6

Iscusită oglindă a minții omenești

<i>Măști și discurs în „theatrul lumii”-Dimitrie Cantemir, <u>Istoria ieroglică</u></i> , prof. Alina-Delia Ciobîcă.....	23
<i>Transdisciplinaritatea – o necesitate</i> , prof. Viorica Dumitru	25

CUPRINS

.....	2
Repere în formarea cadrelor didactice	6
”Dezvoltarea antreprenoriatului în contextul diversității europene”	8
Elevii de astăzi - antreprenorii de mâine	9
Competențe ECVET prin mobilități ERASMUS+	12

Incluziune europeană prin pedagogia GESTALT	14
“Fără violență în școala mea”	.. 17
“Învăț să gestionez un conflict”	... 18
“Speranța naște lumină”	 19
Proiectul educațional -- o metodă de învățare non-formală	23
Asociația Părinților și Profesorilor din Colegiul Economic “Dimitrie Cantemir”, Suceava	 25
Bune practici în orientarea profesională și consilierea elevilor pentru carieră / traseu profesional	 26
Proiectul GROW	 30
Două săptămâni de studenție ale unui elev de clasa a XI-a	 31
Gândurile unui voluntar	 31
Despre relația profesor-elev	 32
prof. Isac Cătălina	 32

Educația prin comunicare

și implicarea activă a elevilor în procesul educațional

.... 33

□ Un mod de comunicare – lumina binefăcătoare a cărții

..... 35

Vizita informativă-mijloc de educare

..... 36

Transdisciplinaritatea - o necesitate

..... 38

Le théâtre comme distraction et enrichissement culturel.

L'élève comme acteur dans la salle de classe.

Apprendre à mettre en scène

..... 40

Importanța concursurilor și olimpiadelor școlare

în formarea personalității elevului

..... 45

Concursul "Sanitarii pricepuți"

..... 47

Măști și discurs în „teatrul lumii”

Dimitrie Cantemir, Istoria ieroglifică

..... 50

Svetlana Alexievici-

Premiul Nobel pentru literatură

Selecție și traducere din limba rusă 52

Scurt interviu cu actorul Matei Bogdan, alias Lică Sămădăul .....

53

Interviu imaginar cu Gabriel Liiceanu .....

55

Temporalitatea în romanul "Femeia în roșu" .....

57

Prezentarea cărții

“Jurnalul unei fete greu de mulțumit “ / “Corespondență”

de Jeni Acterian

59

“Avarul” de Molière .....

62

JURNAL DE CĂLĂTORIE ÎN ARGENTINA .....

63

Călătorie în lumea visului ..

64

Parcul școlii - prietenul gândurilor mele... ..

65

FRÂNTURI DIN NOI... .....

66

Dimensiunea europeană a școlii noastre

Repere în formarea cadrelor didactice

prof. Sfichi Florentina
responsabil CEAC cu Formarea cadrelor didactice

Cadrele didactice de la Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” s-au preocupat mereu de dezvoltarea lor personală și mai ales profesională. Câteva dintre cele mai importante obiective care se urmăresc la nivel de școală sunt:

- ▶ Monitorizarea progresului școlar din perspectiva calității actului didactic;
- ▶ Implicarea cadrelor didactice în desfășurarea unor activități educative, metodice și științifice la nivel local, zonal, județean și național;
- ▶ Creșterea calității activității de perfecționare în scopul ameliorării procesului instructiv-educativ și profesionalizării carierei didactice;
- ▶ Întărirea capacității instituționale a unității de învățământ;
- ▶ Asigurarea deprinderilor și competențelor profesionale;
- ▶ Asigurarea competitivității prin valorificarea competenței profesionale;
- ▶ Asigurarea transparenței și probității în activitate.

Pentru atingerea acestora, colegii noștri au participat la numeroase și variate activități de perfecționare, dintre care amintim:

- Cursuri de pregătire a examenelor de obținere a gradelor didactice II și I;
- Programe de conversie profesională;
- Studii universitare de masterat;
- Studii universitare de doctorat;

- Studii postuniversitare;
- Participarea la proiecte și programe educaționale;
- Participarea la activități practice cu rol demonstrativ sau aplicativ;
- Studiu individual în domeniul specialității;
- Comunicare/ schimb de experiență cu alți colegi/ cu specialiști în domeniul financiar contabil.

Dintre toate acestea, ne vom opri pentru o scurtă prezentare asupra participării la stagiile de formare în domeniul specialității, metodicii sau alte domenii în străinătate în cadrul programului Erasmus+ și vom realiza o scurtă prezentare a proiectelor realizate și aprobate pentru desfășurare în școala noastră.

**1. Erasmus+ KA2 Fields: Strategic Partnerships for vocational education and training
Titlul proiectului: „Simulation for entrepreneurship” (ENTRE4FUTURE) 2014-1-001-KA202-002759, profesor coordonator Cheaburu Carmen Constanța**

▶ Acest proiect urmărește schimbul de practici profesionale și educaționale cu parteneri din spațiul european, cu privire la aspectele legate de simularea mediului de afaceri, îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice prin folosirea metodei "firma de exercițiu" (liceu) sau „întreprindere simulată" (mediul universitar), dezvoltarea abilităților antreprenoriale, IT și limbi străine de către elevi, formarea de competențe cheie și profesionale în educația antreprenorială inițială la profesori;

▶ Partenerii implicați în proiect sunt: ROMÂNIA -Colegiul Economic “Dimitrie Cantemir” Suceava)-coordonator, AUSTRIA -International Business College Hetzendorf- Vienna, DANEMARCA- Business Academy South West (EASV)- National Innovation Center –Esbjerg, SPANIA- Vetschool La Salle-La Seu d,Urgell-Catalonia, PORTUGALIA - The School of Accounting and Administration of Porto- ISCAP, CIPRU – Camera de Comerț și Industrie PAPHOS și din nou Suceava cu– Camera de Comerț și Industrie Suceava.

2. Erasmus+ KA1 2015 – 2017, “O șansă pentru viitor”, prof. coordonator Hagiu Luminița

▶ Proiectul vine în întâmpinarea nevoii exprimate de elevii și profesorii colegiului de a cunoaște și experimenta modalitățile de colaborare dintre școli, întreprinderi și comunitatea locală în ceea ce privește desfășurarea stagiilor de practică în cadrul calificărilor: Tehnician în activități economice, Tehnician în comerț, Tehnician în turism și Tehnician în gastronomie la nivel internațional.

▶ Beneficiarii proiectului sunt: 17 profesori din catedra Tehnologii și 64 de elevi care studiază în cadrul calificărilor Tehnician în activități economice, Tehnician în comerț, Tehnician în turism și Tehnician în gastronomie, împărțiți pe 4 fluxuri fiecare, vor participa la stagii de formare de 5 zile, respectiv job shadowing de 10 zile, în Anglia, Italia, Malta și Spania.

▶ Organizațiile partenere sunt: “Tempo Libero” din Brescia, Italia, “ESMOVIA” și “Viajes Aventura y Ecoturismo S.L.” din Valencia, Spania, “ADC Technology Training Ltd” din Londra, Anglia, “Stage Malta” din Attard, Malta.

3. Erasmus+ KA1 2015 – 2017, “Dezvoltarea antreprenoriatului în contextul diversității europene”, prof. coordonator Bejinariu Cocuța:

▶ Obiectivele proiectului sunt: reducerea cu 3-4% a abandonului școlar, creșterea performanței în educarea și consilierea elevilor cu factori de risc școlar, perfecționarea competențelor de antreprenorat, pentru a facilita inserția pe piața muncii;

▶ Prin furnizorul de formare Padagogische Hochschule Steiermark, Austria, vor fi formați 8 profesori: 4 profesori în sesiunea din noiembrie 2015 -cursuri pe tema INCLUZIUNE EUROPEANĂ (grupa 1) și - 4 profesori în sesiunea din martie 2016 - cursuri pe tema MANAGEMENTUL CONFLICTELOR (grupa 2); prin furnizorul de formare European Educational Circle, Letonia, vor fi formați 12 profesori: 4 profesori - sesiunea din 12-16 septembrie 2016, cursuri

pe tema INCLUZIUNEA ÎN CONTEXT EUROPEAN (grupa 3); 4 profesori - sesiunea 12-16 în septembrie 2016 cursuri pe tema EDUCAȚIE EUROPEANĂ ÎN DIVERSITATE (grupa 4) și 4 profesori în sesiunea în 26-30 septembrie 2016 la un curs pe tema ANTREPRENORIAT EUROPEAN (grupa 5).

"Dezvoltarea antreprenoriatului în contextul diversității europene"

Proiect european

prof. Bejinariu Mărioara Cocuța

Ca urmare a analizei nevoilor în rândul elevilor și a cadrelor didactice din școala noastră s-au identificat o serie de aspecte ce impun corecție, planuri de îmbunătățire. Astfel, continuând tradiția instituției privind dezvoltarea profesională a personalului, o echipă de profesori formată din Bejinariu Cocuța, Băbăscu Melania, Iordache Anca, Bursuc Maria și Morar Dana a realizat un proiect cu titlul "Dezvoltarea antreprenoriatului în contextul diversității europene"- Acțiunea KA1 pentru care au primit finanțare europeană, Contract nr. 2015-1-RO01-KA101-014538.

Scopul proiectului este de a reduce cu 3 - 4% abandonul școlar, de a crește performanța în educarea și consilierea elevilor cu factori de risc școlar, dar și perfecționarea competențelor de antreprenoriat, pentru a facilita inserția pe piața muncii.

Obiectivele proiectului sunt:

- O1. Creșterea cu 20% a numărului de elevi implicați în activitățile școlare și extrașcolare;
- O2. Elaborarea a patru instrumente de lucru:
  - un ghid de bună practică "Cod de etică";
  - un "Caiet de aplicații" în domeniul antreprenorial;
  - o broșură ca rezultat al simpozionului "Și tu faci parte din comunitatea locală și școlară" care să cuprindă exemple de bune practici de implicare socială a elevilor (simpozionul se adresează elevilor);
  - o culegere de materiale didactice numită "Mapa profesorului european" (în varianta electronică și printată);
- O3. Reducerea cu 3-4% a numărului de elevi care abandonează școala;
- O4. Acordarea suportului necesar unui număr de 60 de elevi în dezvoltarea proiectelor în domeniul antreprenoriatului pentru a facilita inserția pe piața muncii și libera inițiativă;
- O5. Implementarea metodei "Gestalt Pedagogy" pentru a gestiona pozitiv conflictele elev-profesor-părinte (grup vizat: 30 de elevi și 30 de părinți);
- O6. Dezvoltarea rețelelor de contact internaționale în domeniul antreprenorial, urmărind astfel și asigurarea dimensiunii europene a proiectului cu 3 parteneri europeni.

Profesorii vor participa la următoarele sesiuni de formare:

Prin furnizorul de formare Padagogische Hochschule Steiermark, Graz, Austria, vor fi formați 8 profesori, din care:

- 4 profesori în sesiunea din noiembrie 2015 -cursuri pe tema *Incluziune europeană* (flux1);
- 4 profesori în sesiunea din martie 2016 - cursuri pe tema *Managementul conflictelor* (flux2);

Prin furnizorul de formare European Educational Circle, Riga, Letonia, vor fi formați 12 profesori:

- 4 profesori - sesiunea din 12-16 septembrie 2016, cursuri pe tema *Incluziune în context european* (flux 3);
- 4 profesori - sesiunea 12-16 în septembrie 2016 cursuri pe tema *Educație în diversitate europeană* (flux 4);
- 4 profesori în sesiunea în 26-30 septembrie 2016 la un curs pe tema *Antreprenoriat european* (flux 5);

Participanții la cursurile: „Incluziune”, sesiunile 2 și 3, „Managementul conflictelor”, sesiunile 2 și 3 și „Diversitate europeană” din Austria, dar și din Riga, vor dezvolta următoarele competențe:

- de a propune și derula activități școlare și extrașcolare după modelul european;
- de a gestiona eficient situațiile conflictuale;
- de a consilia elevii cu risc, predispuși la eșec școlar, respectiv abandon școlar;
- de a implementa în școală conceptul de toleranță între elevi;
- de a utiliza cunoștințe interculturale dobândite;
- de a utiliza strategii multiple pentru implementarea cunoștințelor despre diversitatea europeană;
- de a integra în oferta școlară a unității noastre a componentelor inter- și multiculturale dobândite la stagiul de formare.

Grupul de 4 cadre didactice participant la cursul de „Antreprenoriat european”, dezvoltă următoarele competențe (pe lângă alte competențe generale):

- de a elabora proiecte antreprenoriale;
- de a dezvolta parteneriate profesionale cu părinții și agenții economici;
- de a implica elevii în activități antreprenoriat.

Echipa de profesori implicată în organizarea și implementarea proiectului are convingerea că investiția în resursa umană va contribui la creșterea calității actului educațional, a procesului didactic și implicit la îmbunătățirea imaginii școlii noastre pe toate planurile.

Elevii de astăzi - antreprenorii de mâine

prof. Cheaburu Carmen-Constanța
prof. Sfichi Florentina Elena

Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava coordonează, la nivel european, în perioada 2014 – 2016, proiectul Erasmus + KA2 – Cooperation and Innovation for Good Practices, axa Strategic Partnerships for vocational education and training, cu titlul „Simulation for entrepreneurship”. Partenerii în cadrul acestui proiect sunt: International Business College Hetzendorf Vienna, Austria, Business Academy South West (EASV) Esbjerg, Danemarca, Vetschool La Salle - La Seu d’Urgell Catalonia, Spania, The School of Accounting and Administration of Porto- ISCAP, Portugalia, Camera de Comerț și Industrie PAPHOS, Cipru, Camera de Comerț și Industrie Suceava, România.

Obiectivul general al proiectului este schimbul de practici profesionale și educaționale cu parteneri din spațiul european, cu privire la aspectele legate de manualele, curricula și metodologiile de învățare privind simularea ca metodă eficientă în vederea educației antreprenoriale a tinerilor, transferul tehnologiilor inovative utilizate în simularea afacerilor între două niveluri de educație școlară - preuniversitar și universitar VET.

În perioada 11 – 15 noiembrie 2014 a avut loc vizita pregătitoare în cadrul proiectului, în Esbjerg – Danemarca, la Business Academy South West. Activitățile propuse au fost diverse și au avut ca obiectiv central schimbul de bune practici în ceea ce privește aplicarea metodei “firmă de exercițiu” la nivel liceal și “întreprindere simulată” la nivel universitar.

Fiecare partener și-a prezentat instituția, echipa de lucru; echipa din România, în calitate de coordonator al proiectului, a prezentat sarcinile fiecărui partener în proiect, responsabilitățile vis-à-vis de produsele finale ce trebuie realizate (site-ul proiectului, curricula - programă școlară pentru modulul de pregătire practică “Birou de învățare”, ghidul de bune practici “Simulation for entrepreneurship”), aspectele financiare.

Totodată, au avut loc prezentări legate de conceptul de educație antreprenorială și modul de aplicare al acestuia în Danemarca, realizate de profesori universitari și experți în domeniu, s-au vizitat Centrul Național de Inovare și compania simulată Tutee ApS.

În perioada 09 – 11 martie 2015 a avut loc cea de-a doua întâlnire de proiect, în Viena-Austria, la International Business College Hetzendorf.

Activitățile propuse în cadrul întâlnirii de proiect au vizat, în principal, schimbul de bune practici în ceea ce privește utilizarea **metodei simulării** în educația antreprenorială a tinerilor, **curricula** utilizată în învățământul preuniversitar și universitar, prin care tinerii își dezvoltă abilități și competențe antreprenoriale, lucrând în “**firme de exercițiu**” sau “**întreprinderi simulate**” (business simulation).

Firma de exercițiu reprezintă o metodă interactivă de învățare pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, o concepție modernă de integrare și aplicare interdisciplinară a cunoștințelor, o abordare a procesului de predare-învățare care asigură condiții pentru probarea și aprofundarea practică a competențelor dobândite de elevi în pregătirea profesională.

Agenda întâlnirii a avut în vedere și implicarea elevilor și profesorilor în **activități de învățare** de tip peer-learning în firmele de exercițiu din școala gazdă, elevii au lucrat pe platforma IT a firmelor de exercițiu din Austria: ACT (Centrala firmelor de exercițiu din Austria).

În cadrul întâlnirii de proiect au fost prezentate materiale de către specialiștii din Camera de Comerț și Industrie Suceava și Paphos, Cipru, legate de profilul antreprenorului în mediul de afaceri românesc și european. Informațiile prezentate au fost de mare folos profesorilor și elevilor prezenți la întâlnire deoarece am concluzionat că educația antreprenorială a tinerilor trebuie realizată în concordanță cu cerințele mediului de afaceri, pentru o racordare mult mai eficientă a școlii la realitatea economică.

Un moment foarte important al întâlnirii de proiect a fost vizita la “Wirtschaftsuniversität Wien” Vienna University of Economics and Business, universitate de renume din Austria. În cadrul vizitei am beneficiat și de întâlnirea cu prof. Gerhard Gessler, specialist în educație antreprenorială, care ne-a prezentat un material foarte valoros legat de “Educația antreprenorială prin firmele de exercițiu”, experiența austriacă în utilizarea acestei metode provocatoare pentru sistemul educațional.

Un alt moment interesant al întâlnirii de proiect a fost vizita la **Coworking space Rochuspark** - centrul antreprenorial „Stefan Leitner Sidl and Michael Pöll” (fondatori și manageri). Acest centru antreprenorial reprezintă o modalitate modernă specifică secolului XXI, de derulare a antreprenoriatului și afacerilor, numai cu ajutorul laptopurilor și telefoanelor mobile, pentru diverse organizații, diverse joburi, în vederea realizării unei rețele pe net, din care fiecare tânăr poate face parte și se poate inspira: www.rochuspark.at.

În urma discuțiilor purtate cu partenerii din proiect au fost analizate: responsabilitățile în derularea activităților proiectului; stadiul de realizare a produselor finale, responsabilitățile fiecărui partener, stagiile de realizare și termene de finalizare; regulile de raportare și documentele justificative aferente fiecărei activități din proiect; regulile financiare, modalități de diseminare a proiectului.

În cadrul întâlnirii de proiect a fost prezentat, de către coordonatorul proiectului prof. Cheaburu Carmen-Constanța, site-ul proiectului www.entre4future.com (structură, meniu, secțiuni, informații). Pagina WEB a proiectului trebuie construită conform descrierii din formularul de aplicație, ea reprezentând atât un produs final al proiectului, cât și un mijloc de diseminare a activităților și materialelor dezvoltate prin proiect.

Întâlnirile de proiect din Esbjerg, Danemarca și Viena, Austria au fost un real prilej de formare profesională, culturală, schimb de experiență și exersare a competențelor lingvistice și a celor profesionale pentru cadrele didactice participante. Conceptele-cheie în jurul cărora s-au derulat discuțiile și activitățile au fost: firmă de exercițiu, metoda simulării, profilul antreprenorului, platform IT, antreprenoriat, simularea afacerilor și inovație.

Prin obiectivele și activitățile sale, proiectul este relevant în raport cu politicile și strategiile stabilite la nivel european și național privind promovarea culturii antreprenoriale. Rezultatele proiectului vor fi valorificate în cadrul orelor de specialitate în cât mai multe unități școlare IPT din regiunea NE și în regiunile de influență, din țările organizațiilor partenere în proiect.

Competențe ECVET prin mobilități ERASMUS+

Comisia Europeană a reunit inițiativele sale privind educația și formarea sub o singură umbrelă – **Erasmus+**.

Erasmus+ este programul UE în domeniile educației, formării, tineretului și sportului pentru perioada 2014-2020. Educația, formarea, tineretul și sportul pot avea o contribuție majoră la abordarea schimbărilor socio-economice, principalele provocări cu care Europa se va confrunta până la sfârșitul deceniului, și la punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 pentru creștere economică, locuri de muncă, echitate socială și incluziune. Stagiile de formare profesională în altă țară îmbunătățesc procesul de tranziție de la educație și formare către piața muncii, consolidând, în același timp, cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale. Elevii, formabilii și ucenicii pot efectua un stagiu de formare profesională sau ucenicie în altă țară într-una din următoarele instituții: o companie, un loc de muncă într-o instituție publică sau într-o organizație non-guvernamentală, o instituție de formare profesională, cu perioade de învățare practică într-o companie.

Prin proiectul aprobat ERASMUS+ KA1, acțiunea cheie Learning mobility of individuals - Mobility of learners and staff, tipul acțiunii VET learner and staff mobility, cu titlul “O șansă pentru viitor”, cu numărul de înregistrare 2015-1-RO01-KA102- 014528, participanții au șansa să intre în contact cu participanți din alte țări, culturi, etnii și religii și acest lucru îi va determina să accepte și să înțeleagă alte puncte de vedere și să respecte asemănările și diferențele dintre ei și ceilalți. Prin activitățile ce se vor desfășura, prin prietenii ce se vor lega, participanții își vor îmbunătăți competențele lingvistice și cele interculturale.

La nivelul instituției noastre, acest plasament înseamnă deschiderea unui drum către o colaborare cu firme europene din domeniul uneia dintre cele mai dezvoltate industrii hoteliere din Europa. Prezentul proiect dublează componenta teoretică a învățării din ciclul liceal cu o componentă practică, răspunzând nevoii principale a viitorului absolvent de liceu tehnologic de a beneficia de o pregătire de specialitate cât mai apropiată de mediul real, de piața muncii.

Proiectul se va derula în perioada iunie 2015 – mai 2017 și va viza actualizarea și îmbunătățirea metodelor și practicilor inovatoare în domeniul formării profesionale inițiale și dezvoltării profesionale a cadrelor didactice și formarea competențelor-cheie și tehnice necesare absolvenților la locul de muncă în vederea adaptării la schimbările survenite în contextul socio-economic național și internațional.

Obiectivul general al proiectului este promovarea inserției profesionale, a competitivității, a creativității și a spiritului antreprenorial în vederea îmbunătățirii ofertei educaționale în formarea profesională inițială din învățământul profesional și tehnic și este corelat cu prioritatea Anului European pentru Dezvoltare 2015: “Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru”.

Proiectul vine în întâmpinarea nevoii exprimate de elevii și profesorii colegiului de a cunoaște și experimenta modalitățile de colaborare dintre școli, întreprinderi și comunitatea locală în ceea ce privește desfășurarea stagiilor de practică, în cadrul calificărilor Tehnician în activități economice, Tehnician în comerț, Tehnician în turism și Tehnician în gastronomie la nivel internațional.

Mobilitățile sunt împărțite pe 8 fluxuri fiecare (4 fluxuri pentru profesori, 4 fluxuri pentru elevi), vor participa la stagii de formare de 5 zile, respectiv job shadowing de 10 zile, în Spania, Italia,

Malta și Portugalia. Organizațiile partenere sunt: "Tempo Libero" din Brescia, Italia, "ESMOVIA" și "Viajes Aventura y Ecoturismo S.L." din Valencia, Spania, "Braga mob" din Braga, Portugalia și "Stage Malta" din Attard, Malta.

Experiența practică dobândită de 64 de elevi și 17 cadre didactice prin participarea la activitățile ce se vor derula în cadrul mobilităților din Portugalia, Spania, Italia și Malta se va reflecta în cadrul produselor finale elaborate: site-ul proiectului www.osansapentruviitor.ro, ghidul suport pentru profesorii care coordonează stagii de practică, ghidurile de bune practici "Pași spre succesul unei afaceri" și "Oportunități pe piața turistică internațională", dicționarul englez-român-spaniol și un ghid gastronomic.

Incluziune europeană prin pedagogia GESTALT

prof. Reindl Alexandra
prof. Dobrescu Gabriela

Societatea umană se află într-o continuă transformare: modificarea condițiilor socio-economice, schimbări în orientarea profesională, în structura familială, accentuarea fenomenului migrațiilor etc. Toate acestea au consecințe asupra rolului școlii și cerințelor profesionale pentru profesori, care necesită anumite competențe pentru a face față acestor transformări.

În perioada 8-13 noiembrie 2015, patru cadre didactice de la Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" Suceava s-au deplasat în Austria, la Graz. Această vizită reprezintă primul flux de mobilitate cu aria de intervenție "Incluziune", curs furnizat de Padagogische Hochschule Steiermark din cadrul proiectului "Dezvoltarea antreprenoriatului în contextul diversității europene", finanțat de Comisia Europeană prin programul Erasmus +, acțiunea cheie K1 – Mobilitatea persoanelor în scop educațional, contract de finanțare 2015-RO01-KA101-014538.

Profesorii Alexandra Reindl, Gabriela Mihaela Dobrescu, Florina Crețu și Iuliu Gusbeth s-au întâlnit la Graz, în cadrul unor activități comune, cu profesori din Germania. Activitățile au fost derulate în urma parteneriatului cu University of Teacher Education Styria – Pädagogische Hochschule

Steiermark, organizație specializată în formarea profesorului, educația continuă și educația adulților, dar și de învățarea pe tot parcursul vieții.

Organizația de primire Padagogische Hochschule Steiermark, Graz, Austria, a oferit servicii de consultanță și formare profesională și personală la standarde internaționale, având ca și coordonator științific pe prof. Jorg Burmann, supraveghetor, Ingrid Schweiger, lectori: Brigitte Presker și Ute Kienzel. Alături de cei patru profesori din România au participat și patru profesori din Germania, cursul derulându-se timp de șase zile și presupunând un permanent dialog constructiv, aplicații practice, ateliere de lucru, exerciții bazate pe emoții, schimb de bune practici cu profesorii participanți și formatorii.

Din temele efectuate se pot menționa:

1. Psihologie umană – comunicare, percepție;
2. Eterogenitate și prejudecată – exemple de învățare prin Gestalt pedagogy;
3. Obiective în dezvoltarea individuală;
4. Studii de caz – evaluarea unor situații reale;
5. Descrierea unor situații de succes de incluziune în școală de către profesorii participanți (exprimate/ilustrate și prin fotografii, pictură);
6. Evaluarea incluziunii și performanței elevilor incluși;
7. Dificultăți în dezvoltarea unor strategii de incluziune socială și școlară;
8. Gestalt pedagogy și incluziunea.

În urma discuțiilor în cadrul activităților cu colegii germani, profesorii Colegiului Economic au învățat mai multe despre punerea în aplicare a pedagogiei incluzive – o pedagogie a diversității, care conține în esența ei atribute cum ar fi: personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii. Astfel, cadrele didactice vor fi capabile să asigure un suport concret, eficient, bazat pe un mediu educațional cât mai favorabil dezvoltării și evoluției tuturor copiilor, corespunzător potențialului și nevoilor fiecărui elev.

Incluziunea presupune includerea persoanelor vulnerabile în sistemul de educație și în societate. Persoane vulnerabile: persoane cu deficiențe fizice sau psihice, emigranți, minorități religioase, minorități etnice etc. Incluziunea presupune tratarea acestor persoane ca oricare membru al societății, cu drepturi egale și participare activă la viața publică. În decembrie 2006, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a adoptat Convenția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități. Statele membre trebuie să asigure includerea în sistemul de educație a tuturor copiilor. Asta înseamnă că elevii cu dizabilități nu pot fi excluși din sistemul de educație. Ca profesor, îți poți adapta și personaliza activitatea de predare-învățare: poți crea planuri de învățare individuale, poți să stimulezi, să crești curiozitatea, să îndrumi, să încurajezi autoeducația. Foarte important este însă să respecti unicitatea fiecărui individ, să îl încurajezi, să îl determini să conștientizeze propriile puncte tari, dar și slăbiciunile. Informarea copiilor despre tipuri de dizabilități, promovarea unui comportament bazat pe respect pentru toți copiii, trezirea empatiei și a înțelegerii, acțiuni de voluntariat, includerea tuturor copiilor în luarea deciziilor, promovarea cooperării, discuții deschise asupra problemelor care apar sunt doar câteva dintre demersurile spre o reală incluziune.

Programul de formare a avut la bază metoda ”Gestalt Pedagogy”, o metodă care are ca scop dezvoltarea personală, pedagogică și didactică a profesorilor. Principalele aspecte în metoda Gestalt sunt: realizarea unui potențial creativ, capacitatea de percepție și auto-reflecție, importanța auto-învățării, depășirea barierelor în învățare și parteneriate între profesori și elevi. Prin această metodă se încurajează înțelegerea atât a propriilor valori, cât și cele ale celorlalți și se urmărește ca interacțiunea cu ceilalți să se bazeze pe toleranță și respect.

În ceea ce privește managementul clasei, pedagogia Gestalt își propune dezvoltarea personalității fiecărui individ (să fii prezent aici și acum, să conștientizezi propriul corp și emoțiile, să ai o energie pozitivă), o bună relaționare cu ceilalți (să ai o atitudine pozitivă, să ai o bună comunicare,

să fii atent, să îndeplinești sarcinile, să fii deschis și să impui limite dacă așa consideri), dezvoltarea grupului (să dai exemple, să dezvolti reguli împreună cu clasa, să organizezi echipe de lucru și să promovezi responsabilitatea în cadrul grupului), învățarea centrată pe elev (să iei în considerare interesele, să asociezi problemele legate de subiect cu dezvoltarea personală și a grupului, să fie o învățare deschisă- open classroom). Este esențial ca grupul să aibă o responsabilitate, să fie o atmosferă în care indivizii sunt luați în serios, nu râd unul de altul, manifestă respect față de sentimentele celorlalți, împărtășesc idei și emoții, cooperează și nu există concurență. Profesorul nu este singurul responsabil pentru succes, elevul contribuind la rândul său la obținerea acestuia. Adeseori, în școală, apar situații în care procesul de predare-învățare întâmpină dificultăți ca urmare a barierelor în învățare, a refuzului de a învăța sau a altor factori. Multe din aceste dificultăți pot fi cauzate de eterogenitatea grupului din punctul de vedere al culturii, limbii, performanțelor școlare sau mediului social. Dacă privești elevii în mod diferențiat și ajungi să cunoști valorile în care cred, poți găsi soluții pentru a depăși barierele care apar.

Sistemul educațional trebuie adaptat la transformările socio-economice și culturale ale lumii în care trăim. Copiii, tinerii, adulții, trebuie pregătiți să răspundă adecvat la schimbările societății, să dețină competențe de valorificare maximă a întregului lor potențial.

Programul de formare a promovat soluții pentru procesul de incluziune socială și școlară, competitivitatea, creativitatea și spiritul educativ, satisfăcând astfel nevoia exprimată de profesorii colegiului de a cunoaște și experimenta modalități de incluziune a elevilor pentru a veni în ajutorul celor cu risc școlar și implicit a asigura reducerea procentului de abandon școlar.

Profesorii beneficiari au dezvoltat abilități și competențe necesare consilierii elevilor cu factori de risc. De asemenea, au dezvoltat și vor dezvolta instrumente și metode noi de predare-învățare, de evaluare și autoevaluare care se vor concretiza într-un ghid de bună practică "Cod de etică" și o culegere de materiale didactice "Mapa profesorului european".

Proiectul "Dezvoltarea antreprenoriatului în contextul diversității europene" este coordonat de prof. Cocuța Mărioara Bejinariu. Acesta răspunde nevoilor de dezvoltare personală și profesională a cadrelor didactice și, deopotrivă, nevoii instituționale de a-și consolida demersurile strategice pe o resursă umană eficientă. Următorul flux de mobilitate cu aria de intervenție". Managementul conflictelor" se va desfășura în martie 2016, în colaborare cu același partener austriac.

“Fără violență în școala mea”

Proiect educativ

prof. coordonator Iordache Anca

Proiectul educativ “Fără violență în școala mea” a fost un proiect social care a avut drept scop prevenirea și ameliorarea violenței și a comportamentelor deviate atât în mediul școlar, cât și în afara lui.

Actele de violență petrecute între elevi pun stăpânire pe școli, fie că sunt din mediul urban, fie din cel rural: vorbe urâte, bârfe ori porecle, glume proaste. Mai mult, unii dintre elevi au fost expuși la toate cele patru tipuri de violență verbală enumerate. Acest tip de victimizare este cel mai des întâlnit în mediul școlar, urmat de victimizarea fizică și cea relațională. În urma unui studiu realizat s-a constatat faptul că un procent semnificativ de elevi au căzut, în mod repetat, victime ale următoarelor forme de violență fizică: amenințări cu bătaia, îmbrânceli, diferite obiecte aruncate în ei sau spre ei, lucruri personale distruse intenționat de către colegi.

În mod tradițional, școala este locul de producere și transmitere a cunoașterii, de formare a competențelor cognitive, de înțelegere a sensului vieții și a lumii care ne înconjoară, de înțelegere a raporturilor cu ceilalți și cu noi înșine.

În acest context, a vorbi despre violență acolo unde ne așteptăm să găsim cele mai bune condiții pentru formarea și dezvoltarea armonioasă a personalității, poate părea un fapt cel puțin neverosimil.

De foarte multe ori violența este acceptată ca o cale de a rezolva conflictele. Acest lucru produce numeroase probleme, deoarece copiii învață din mediul în care trăiesc. Cu cât mediul cultivă mai mult violența, cu atât copiii se vor obișnui mai mult cu ea, văzută ca o cale practică și sănătoasă de rezolvare a conflictelor.

În perioada 15 ianuarie – 15 iunie 2015, s-a derulat campania “Fără violență în școala mea”, în colaborare cu Poliția Comunitară și Asociația Părinților și Profesorilor din Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava. Acțiunea a inclus, pe lângă diseminarea de materiale informative și activități cu elevii, seminarii cu profesorii și părinții elevilor. Aceștia au învățat să identifice cazurile de victimizare și să gestioneze situațiile conflictuale.

Obiectivele specifice ale proiectului:

Prin derularea acestor activități s-a urmărit ca, la finalul programului, participanții să fie capabili:

- să înțeleagă și să explice noțiunile de agresivitate și violență;
- să identifice forme ale agresivității și violenței;
- să descopere și să analizeze cauze ale agresivității și violenței;
- să interpreteze roluri identificând situațiile conflictuale și modalitățile non-agresive de rezolvare a acestora;
- să participe activ și conștient la exercițiile propuse;
- să realizeze că prin comportamentul agresiv, copilul solicită ajutor;
- să înțeleagă corespondența dintre comportamentul violent și delincvența juvenilă;
- să conștientizeze că un comportament indezirabil se poate transforma, cu ajutor, într-unul pozitiv;
- să învețe să ceară ajutor;
- să înțeleagă rolul comunicării în rezolvarea conflictelor.

"Învăț să gestionez un conflict"

Proiect social cu fonduri nerambursabile

prof. Băbăscu Melania

prof. Iordache Anca

prof. Trufin Eugenia

Asociația Părinților și Profesorilor din Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava a realizat cu sprijinul Primăriei Municipiului Suceava din fonduri nerambursabile proiectul social „Învăț să gestionez un conflict”. Echipa de proiect formată din: profesorii Iordache Anca Paraschiva, Melania Băbăscu și Eugenia Trufin au conceput un chestionar de identificare a grupurilor țintă și au desfășurat activități în vederea integrării lor în societate (activități educative de integrare în mediul social și școlar pentru elevii cu situații familiale deosebite). Proiectul va avea un impact pozitiv datorită complexității efectelor pozitive produse la nivel afectiv, psihologic, familial și social.

Tipul proiectului este unul cu implicații socio-educative deoarece presupune implicare prin voluntariat și are drept țintă îmbunătățirea indicatorilor educaționali, dar și sociali.

Obiectivul fundamental al proiectului: integrarea în mediul școlar și social prin informare, educație și conștientizare de către grupul țintă.

Obiective derivate/specificice:

- eliminarea barierelor în comunicarea dintre elevi – părinți - profesori
- educație pentru un comportament non-violent
- educație pentru valori civice
- identificarea unor metode de gestionare a conflictelor din mediul familial și școlar
- antrenarea elevilor și a părinților în activități de voluntariat
- dezvoltarea unei atitudini pozitive față de comunitatea locală și școlară.

Obiective cuantificabile:

- ameliorarea conflictelor din mediul familial și școlar;
- gestionarea conflictelor în care sunt implicați elevii, părinții, profesorii;
- creșterea numărului de elevi și părinți voluntari;
- formarea și dezvoltarea competențelor sociale;
- eliminarea barierelor de comunicare părinte/copil;
- adoptarea unui comportament anti-violent;
- stabilitate afectivă și rezistență la critici și respingeri;
- atitudine pozitivă și deschidere în demararea unor proiecte;
- cultivarea atitudinii pozitive față de mediu, comunitate, în general;
- cetățeni implicați în viața comunității locale;
- recompensarea elevilor care au participat la toate activitățile din proiect (cărți).

Activități / acțiuni principale din cadrul proiectului:

1. Activități de promovare a proiectului (01.06.2015- 31.10.2015)
  - Publicitate în Ziarul „Crai nou” - 5 articole.

• Tipărituri: pliante, afișe, un ghid de bune practici scris cu ajutorul unui psiholog - „Fără violență în viața mea”, o broșură cu exemple de conflicte, de rezolvare a acestora, exemple de situații conflictuale din familie date de elevii implicați în proiect - „Învăț să gestionez un conflict”, câte o agendă personalizată pentru membrii grupului țintă, dar și pentru colegii ce fac parte din Asociația Părinților și Profesorilor din Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava

2. Identificarea nevoilor elevilor, părinților prin aplicare de chestionare. Interpretarea chestionarelor și clasificarea nevoilor identificate. Activitate interactivă - 10 ore (01.06 -15.06.2015)

3. Formele violenței în mediul școlar și familial - activitate ce constă în identificarea cauzelor generatoare de conflicte, formelor de manifestare a violenței în școală și familie – 10 ore (15.06 -15.07.2015);

4. Gestionarea și ameliorarea conflictelor– activitate pe grupe pentru soluționarea conflictelor prin studii de caz identificate din viața reală. (lunile septembrie-octombrie);

5. Fără violență în familie și școală - activitate educativă de ameliorare a conflictelor din mediul școlar și familial – 2 ore (în fiecare săptămână pe toată durata proiectului).

Rezultatele estimate:

- diminuarea violenței în familie și școală;
- eliminarea barierelor din comunicarea dintre elevi – părinți - profesori;
- implicarea în activități de voluntariat;
- adoptarea unui comportament anti-violent ;
- stabilitate afectivă și rezistență la critici și respingeri;
- atitudine pozitivă și deschidere în demararea unor proiecte;
- cultivarea atitudinii pozitive față de mediu, comunitate, în general.

Ca urmare a activităților educative desfășurate în cadrul proiectului am reușit să satisfacem cele două mari nevoi, astfel elevii au învățat să adopte un comportament non-violent în familie și școală.

Violența în mediul școlar și familial este un fenomen destul de complex, cu o diversitate de forme de manifestare care justifică folosirea terminologiei de specialitate, rafinate: școala este spațiul de manifestare a conflictului între elevi, între adulți și elevi, iar raporturile de forță sau planul în care se consumă conduitele ofensive – verbal, acțional, simbolic - sunt variabile în funcție de variabile importante în înțelegerea fenomenului.

Proiectul va avea un impact pozitiv datorită complexității efectelor pozitive produse la nivel afectiv, psihologic, familial și social.

"Speranța naște lumină"

Proiect de voluntariat

prof. Beșa Mihaela

Preambul: „Avem, prin urmare, în primul rând, dreptul incontestabil și legitim la: libertate, fericire, dreptate, răspundere, cunoaștere, nădejde, liberă alegere.

Libertatea alegerii între bine și rău, dreptul de a cere și a ne aștepta să fim tratați cu dreptate, dreptul de a cunoaște, libertatea de a fi deplin răspunzători de cele ce am făcut ori n-am făcut, dreptul de a nădăjdui că vom fi mântuiți, că această nădejde, oricât de îndrăzneată, nu ne este tăgăduită ori limitată de o prealabilă hotărâre ursitoare.

La toate acestea – în principal – avem dreptul, și-l avem întreg, eminent.”

N. Steinhardt

În această perioadă a globalizării și a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai mică, mai independentă și mai egoistă. Voluntariatul reprezintă însă o modalitate prin care pot fi întărite și susținute valorile legate de comunitate, de binele făcut aproapelui; persoanele pot să își exercite drepturile și responsabilitățile de membri ai comunităților și se pot stabili puncte de legătură între diferite culturi.

Avantajele celor care desfășoară activități de voluntariat variază de la satisfacția personală, la dobândirea de experiență în viitorul domeniu de activitate, la familiarizarea cu diferite sisteme operaționale și cu instituții și/sau structuri organizaționale, la crearea de prietenii și contacte profesionale utile, până la găsirea unui loc de muncă pe baza experienței dobândite ca voluntar. Avantajele voluntarilor au, în general, efect pe termen lung și, în mod cert nu sunt de natură materială.

TITLUL PROIECTULUI: SPERANȚA NAȘTE LUMINĂ

PERIOADA DERULĂRII : 01.11.2015- 06.06.2016

COORDONATORII PROIECTULUI :

prof. Samsonescu Rozalea

prof. Trufin Eugenia

prof. Morar Dana

prof. Beșa Mihaela

SPERANȚA NAȘTE LUMINĂ este un proiect social care are drept scop încurajarea elevilor în realizarea unor acțiuni de voluntariat, stimularea spiritului civic și încurajarea muncii în echipă.

Activități propuse:

- ❖ ***Implică-te! Fii voluntar!*** - sesiune de prezentare a ceea ce înseamnă a fi voluntar, prezentarea unor acțiuni de voluntariat desfășurate în școală, prezentarea de cazuri sociale care au nevoie de sprijinul nostru, al oamenilor
- ❖ ***Ajutor la teme*** – activități regulate de meditare a elevilor-beneficiari ai proiectului la disciplinele școlare unde solicită suport
- ❖ ***Vine, vine, moș Crăciun!*** – activități de oferire de cadouri copiilor-beneficiari ai proiectului de către elevi ai școlii împreună cu profesorii coordonatori cu ocazia sărbătorilor de iarnă
- ❖ ***Ne relaxăm învățând*** – vizite la Biblioteca Județeană “I.G.Sbiera” și Muzeul de Științe ale Naturii din Suceava; concursuri pe teme diverse, recitare de poezii, dansuri realizate de voluntarii proiectului împreună cu elevii-beneficiari ai acestuia;
- ❖ ***Mărțișoare, mărțișoare*** – confecționare de mărțișoare de către elevii-beneficiari ai proiectului împreună cu voluntarii;
- ❖ ***Vine, vine iepurașul!*** – activități de oferire de cadouri (rechizite și dulciuri) copiilor din familii defavorizate; confecționare de jucării din materiale reciclabile de către voluntarii proiectului împreună cu elevii-beneficiari ai acestuia
- ❖ ***Să tragem linie!*** – activitate de bilanț a proiectului: prezentarea analizei SWAT a proiectului și a revistei realizate cu materiale obținute în cadrul proiectului

Parteneri:

Inspectoratul Școlar Județean Suceava

Primăria Suceava - Direcția Socială
Salvați copiii
Centru de zi “Sf. Vineri”, Suceava

F. Scop și obiective

Scopul proiectului *Speranța naște lumină* este de a determina elevii să conștientizeze necesitatea acțiunilor de voluntariat într-o societate în care apar tot mai multe cazuri sociale noi. Activitățile de voluntariat stabilite prin proiect urmăresc, mai cu seamă, implicarea elevilor în ajutorarea semenilor lor, a copiilor cu vârste apropiate care se confruntă, pe de o parte, cu lipsuri materiale sau afective, iar pe de altă parte cu imposibilitatea de a face față cerințelor școlare.

Proiectul își propune să organizeze acțiuni de informare a elevilor cu privire la avantajele activităților de voluntariat, dar mai ales să implice elevii în activități diverse ce presupun recrearea atmosferei familiale care să le asigure beneficiarilor un climat afectiv corespunzător dezvoltării psihice și emoționale.

OBIECTIVELE SPECIFICE ALE PROIECTULUI

- ❖ Sensibilizarea elevilor în problematica voluntariatului;
- ❖ Implicarea elevilor în activități de voluntariat;
- ❖ Revigorarea spiritului civic și a mentalităților comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate și generozitate;
- ❖ Responsabilizarea elevilor și a cadrelor didactice prin implicarea în acțiuni de voluntariat;
- ❖ Recrearea climatului din familie prin desfășurarea de activități variate care să stimuleze dezvoltarea psihică și afectivă corespunzătoare a beneficiarilor.

OBIECTIVE LA NIVELUL ȘCOLII

1. Identificarea familiilor defavorizate cu elevi școlari (împreună cu Direcția de ajutor social din cadrul Primăriei municipiului Suceava).
2. Sensibilizarea elevilor cu privire la familiile defavorizate identificate.
3. Atragerea și implicarea elevilor și a părinților acestora în ajutorarea familiilor nevoiașe identificate.
4. Realizarea unui program de pregătire școlară individualizat pentru elevii din familii defavorizate de către elevii și profesorii colegiului nostru.
5. Implicarea elevilor defavorizați în activități extrașcolare organizate cu ajutorul elevilor implicați în program (vizite, vizionarea de spectacole de teatru, de film etc.)
6. Colectarea de ajutoare materiale (bani, produse alimentare și nealimentare) ce vor fi distribuite familiilor identificate.

GRUPUL ȚINTĂ CĂRUIA I SE ADRESEAZĂ PROIECTUL

- ❖ Profesorii, diriginții care pot introduce în activitatea cu elevii și cu părinții din cadrul orelor de consiliere, problematica acțiunilor de voluntariat.
- ❖ Elevi cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani.
- ❖ Beneficiari: elevi cu vârste cuprinse între 6 și 16 ani.

G. Rezultate așteptate

- Îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor-beneficiari;
- Implicarea cât mai multor elevi și profesori în activități de voluntariat;
- Conștientizarea și sensibilizarea elevilor, părinților și cadrelor didactice cu privire la necesitatea sprijinirii semenilor noștri aflați în situații dificile;

- Creșterea stimei de sine în rândul elevilor;
- Dezvoltarea unor atitudini și comportamente civice ale elevilor față de semenii lor.

H. Implementarea proiectului

Se va urmări:

- selectarea beneficiarilor cei mai reprezentativi pentru proiect: elevi cu vârste cuprinse între 6-14 ani ce provin din familii cu venituri reduse care nu le permit susținerea eficientă la școală a copiilor;
- organizarea de activități diverse (de meditare și recreere a elevilor-beneficiari) în vederea îmbunătățirii situației la învățătură a beneficiarilor și creării unui climat afectiv care să permită o dezvoltare psihică și emotivă adecvată a beneficiarilor;
- optimizarea comunicării cu familiile defavorizate selectate și mai ales cu elevii-țintă ai proiectului;
- realizarea unor activități pentru convingerea elevilor, cadrelor didactice și părinților asupra necesității susținerii unor astfel de cazuri și a unor astfel de activități;
- promovarea proiectului și a activităților în rândul elevilor, părinților și nu numai prin intermediul acțiunilor realizate în școală și prin mass-media: ziare locale, radio, tv
- instruirea elevilor-voluntari în vederea acordării meditațiilor elevilor din grupul-țintă

I. Monitorizarea și evaluarea proiectului

Monitorizarea și evaluarea va fi făcută la nivel intern (autoevaluare pentru actorii direct implicați și evaluare de către director și grupul de lucru de la nivelul școlii), cât și la nivel extern de către inspectorii școlari.

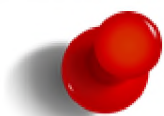
Se vor utiliza:

- numărul de elevi, profesori, diriginti, părinți care vor să participe la acest proiect;
- observarea comportamentului elevilor privind activitățile de voluntariat desfășurate;
- dezbateri
- monitorizarea directă a rezultatelor așteptate
- chestionare;
- fotografii.

J. Finalizarea proiectului

- prezentarea activităților desfășurate cu elevii-beneficiari ca exemple de bune practici în vederea antrenării și a altor voluntari;
- diseminarea acțiunilor realizate prin intermediul întâlnirilor față în față, a ziarelor și a emisiunilor radio-TV locale;
- realizarea unui panou/ poster cu imagini reprezentative din cadrul activităților desfășurate în cadrul proiectului;
- realizarea unei reviste cu titlul "Speranța naște lumină".

Proiectul educațional -- o metodă de învățare non-formală

prof. Dranca Cristina

Ce este proiectul educațional? Un context în care se poate învăța. Un loc în care învățarea nu este o povară, nu este o obligație, profesorii nu sunt profesori, ci antrenori, care te ghidează doar. Un loc în care ești recompensat pentru ceea ce faci bine și nu pedepsit pentru ceva ce încă nu merge. În cadrul unui proiect educațional învățarea este una motivantă. Aici te simți bine învățând. De aceea îți propunem și pe această cale, să dezlegi alături de noi tainele jurnalismului-radio, prin intermediul proiectului pe care școala noastră intenționează să-l deruleze în anul școlar 2016-2017.

Eco-Unde. Unde? La Eco!

A. DENUMIREA PROIECTULUI

a. Titlul: *Eco-Unde*

b. Tipul de educație în care se încadrează: Educație pentru dezvoltare personală

c. Tipul de proiect: Municipal

B. APLICANTUL

- Coordonatori proiect: prof. Cristina Dranca, prof. Alina Ciobîcă, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava
- Experiența în domeniul proiectului: experiența în domeniul presei scrise, 15 ani de activitate în proiectul de editare a revistei școlii *Reper*, coordonarea *Clubului EcoArt*, derularea unor activități de teatru școlar, ne îndeamnă la inițierea unui demers nou pentru școala noastră, și anume jurnalismul-radio.

C. CONTEXT:

Proiectul vine în sprijinul dezvoltării la elevi a unor competențe de comunicare de masă. El izvorăște din nevoia de a asigura elevilor un cadru organizat de derulare a unor activități de tip jurnalism-radio la stația radio a școlii. Implicarea elevilor în prezentarea activităților curente ale școlii, prin tehnici jurnalistice, este o modalitate de organizare a învățării constructive, ce încurajează interdisciplinaritatea și transdisciplinaritatea, precum și învățarea centrată pe elev. Aceste demersuri vor fi ancorate în realitatea imediată a școlii. Elevii vor fi motivați să se angajeze responsabil în derularea proiectului, să-și urmeze propriile interese de învățare, să caute răspunsuri la întrebări și să decidă cum să rezolve problemele ivite. Astfel, își vor forma abilități de lucru în echipă, necesare în lumea reală.

Rolul cadrului didactic va fi acela de antrenor, care intervine, dirijează, când este cazul. Ne propunem să implicăm mai multe forțe în derularea proiectului (specialiști, membri ai comunității locale, părinți), în vederea realizării unei cooperări educaționale care să dezvolte relațiile dintre școală și comunitatea locală.

D. DESCRIEREA PROIECTULUI :

Scopul:

- însușirea tehnicilor de redactare a știrilor- radio;
- exprimarea directă și liberă a opiniilor personale și de grup;
- consolidarea și promovarea spiritului de echipă;

- stimularea creativității elevilor;
- implicarea în activități extracurriculare.

Obiective:

Elevii vor fi capabili:

- să redea cu ajutorul tehnicilor de jurnalism informațiile culese din activitățile școlii;
- să se implice în viața școlii și a comunității;
- să dezvolte abilități de a gândi critic, de a analiza și rezolva probleme;
- să știe să evalueze informația culeasă;
- să dezvolte spirit de echipă;
- să valorifice selectiv informațiile.

Grupul țintă este format din elevii școlii, ca beneficiari direcți, și cadre didactice, părinți, comunitatea locală, ca beneficiari indirecti. În proiect vor fi implicați, cel puțin, 20 elevi din clasele IX-XI.

Durata: 12 luni

Conținutul proiectului: fișa de înscriere în proiect, regulamentul proiectului, planul de activități, instrumente de monitorizare a participării la activități.

Calendarul activităților: activități în grup-săptămânal;
activități individuale - în funcție de programul de emisie;

Forme de organizare: ateliere de lucru, prelegeri, interviuri, activități în teren, simpozioane.

Rezultate: Cd cu emisiunile radio emise, broșuri, poster, chestionar pentru feed-back.

Resurse umane: 20 elevi, 2 profesori, 1 inginer de sistem, invitați.

Parteneri: ISJ Suceava, Colegiul Național „Stefan cel Mare” Suceava, Colegiul Național „Mihai Eminescu” Suceava, Asociația profesorilor și părinților din Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir”, Suceava.

E. EVALUARE – CALITATE

I. Evaluare internă a proiectului (coerență scop – obiective - activități – metode – evaluare - indicatori).

II. Evaluare externă a proiectului (indicatori).

F. SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

Proiectul este sustenabil pe termen lung deoarece resursele umane sunt disponibile, iar cele materiale sunt asigurate la debutul proiectului, existând posibilitatea de atragere de sponsorizări, donații.

G. BUGETUL PROIECTULUI

Surse de finanțare: Asociația profesorilor și părinților din Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir”, Suceava.

Costuri pe activități: simpozion-300 lei, broșură-100 lei, poster-50 lei, CD-50 lei

Buget total: 500 lei

H.ANEXE

Asociația Părinților și Profesorilor din Colegiul Economic “Dimitrie Cantemir”, Suceava

prof. Iordache Anca

Despre noi

APP Cantemir este o organizație non-profit înființată în anul 2012. Asociația are ca membri fondatori profesori și părinți ai elevilor din Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" Suceava.

Scopul asociației este de a contribui prin măsuri active și prin dialog social la armonizarea acțiunilor concrete cu cerințele complexe, generale și specifice ale mediului economic, social și cultural în domeniile educație, voluntariat, formare continuă, societate civilă.

Prin activitatea desfășurată în cadrul asociației urmărim să dezvoltăm un parteneriat viabil și constructiv între toți factorii interesați de învățarea de calitate. Vom pune în comun experiența, cunoștințele și resursele materiale și umane pentru a aborda provocările unei societăți într-o continuă transformare, confruntată cu o criză economică, oferind servicii de consiliere, formare și evaluare.

VIZIUNEA APP Cantemir este aceea a unui puternic centru de educație de calitate într-o societate civilă puternică și influentă, cu cetățeni responsabili, implicați, pregătiți profesional, care își promovează valorile și interesele pentru binele comunitar.

MISIUNEA APP Cantemir este de a oferi:

- servicii de informare, consiliere și orientare de înaltă calitate;
- activități școlare și extrașcolare (concursuri, festivaluri, spectacole, simpozioane etc.) de promovare a valorilor culturale autentice la nivel școlar, la nivel local, la nivel județean, regional, național și internațional;
- manifestări științifice (conferințe, simpozioane, mese rotunde, concursuri etc.) de promovare a valorilor științifice bucovinene și naționale la nivel local, județean, regional, național și internațional;
- activități de formare continuă și inițială a adulților;
- activități culturale și de petrecere a timpului liber, îmbinate cu activitățile de voluntariat care vor promova spiritul civic, valorile culturale naționale, valorile europene, drepturile și libertățile cetățenilor.
- activități de învățământ, extracurriculare și extrașcolare;
- activități de consultanță în domeniul cultural și științific;
- editare, publicare și tipărire de carte și publicații;
- servicii de evaluare a competențelor obținute non-formal și informal, la cererea angajatorilor sau persoanelor fizice;
- servicii de formare profesională prin cursuri de calificare/perfecționare/specializare/inițiere pe baza SO/SPP și corelate cu cerințele pieței muncii din România și din UE desfășurate de profesioniști;
- inițiere și derulare de proiecte educaționale;
- consiliere școlară și profesională;
- activitate de creare și administrare a fondurilor extrabugetare.
- activități de colectare fonduri din sponsorizări pentru susținerea activităților școlare și extrașcolare;
- activități de ecologie și protecția mediului.

Proiecte

2014 - Proiectul Erasmus+ pentru formarea adulților cu titlul „Europa – Retrospectivă și perspectivă” (prof. Anca Iordache, Melania Băbăscu, Maria Bursuc, Coca Maier)

2014 - Proiectul „Vreau să mă integrez, vreau să am încredere în mine” cu finanțare nerambursabilă (Contract nr 13987 din 30.05.2014) - prof. Anca Iordache, Melania Băbăscu, Coca Maier

2015 - Proiectul Erasmus+ pentru formarea adulților cu titlul „Dezvoltă-ți o atitudine de cetățean european” - prof. Anca Iordache, Melania Băbăscu, Maria Bursuc

2015 - Proiectul „Învăț să gestionez un conflict” cu finanțare nerambursabilă (Contract nr. 15277 din 29.05. 2015) - prof. Anca Iordache, Melania Băbăscu, Eugenia Trufin

2015- Proiectul “Imi pasă! Mă implic și câștig”- prof. Liliana Panaite

Bune practici în orientarea profesională și consilierea elevilor pentru carieră / traseu profesional

prof. Anca Iordache

*„Ai curajul să îți ascuți inima și intuiția!
Ele știu deja ceea ce vrei tu să devii cu adevărat!”
Steve Jobs*

Consilierea educațională reprezintă procesul de orientare – învățare – care se adresează subiecților educaționali (elevi, studenți, adulți care învață), ca și partenerilor educaționali ai acestora (părinți, profesori, angajatori) cu scopul abilitării lor cu cele mai eficiente metode, tehnici și procedee de gestionare și rezolvare a problemelor educaționale.

În cadrul orelor de **Consiliere și orientare** au fost invitate doamnele **Elena Bujorean și Raluca Bădeliță** în calitate de psihologi care au aplicat diferite chestionare elevilor în vederea alegerii carierei potrivite.

Elevii au învățat:

- să își conștientizeze interesele, aptitudinile, trăsăturile de personalitate și să le pună în valoare;
- să exerseze abilități de luare a deciziilor și de căutare a informațiilor despre lumea ocupațiilor, despre alternativele și oportunitățile de studiu academic, precum și a altor oferte de formare existente, despre importanța implicării active și permanente în procesul de autoexplorare.

În februarie 2016, elevilor claselor a XII-a le-a fost prezentat:

- ✚ Ghidul de orientare profesională “Alege cariera militară”, în colaborare cu Biroul de Informare- Recrutare din Centrul Militar Județean Suceava,
- ✚ Elevi ai claselor a XII-a au participat la **Evenimentul dezbatere “Probleme educaționale regionale și zonale”**, la Universitatea “Ștefan cel Mare” Suceava, beneficiind de colaborarea psihologului Teodorescu Diana, de la Centrul de Consiliere și orientare în carieră.

Elevii claselor a XII-a au beneficiat de prezentarea ofertelor educaționale, familiarizându-se cu filierele de studiu (conținuturi, durata de desfășurare a studiilor, calificările obținute prin diplome și oportunitățile de angajare), costul școlarizării, a burselor și oportunităților de practică, admiterea 2016, condițiile de viață ca student, a următoarelor universități:

- Universitatea “Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca,
- Universitatea “Ștefan cel Mare” din Suceava,
- Facultatea de Inginerie electrică, energetică și informatică aplicată (IEEI) din Iași.

Universitatea “Ștefan cel Mare” din Suceava

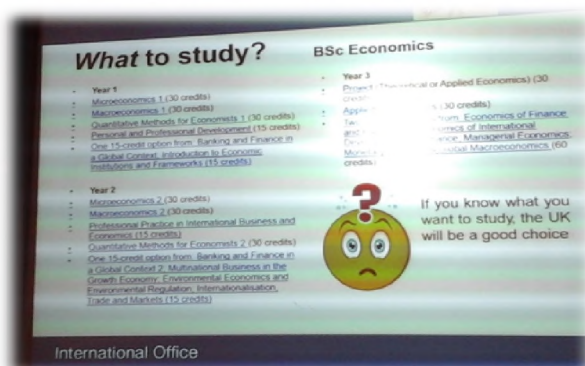
Festivalul de Științe – Iași – 6-10 aprilie 2015

8 profesori din cadrul colegiului au participat, pe 8 aprilie 2015, la Seminarul Internațional organizat de Grupul EDUCATIVA alături de University of Greenwich, London, pentru a se informa despre condițiile de studiu în străinătate, procedura de admitere și chiar de angajare în timpul facultății pentru suplimentarea veniturilor.

Mark Blakemore de la University of Greenwich, London a prezentat diriginților, consilierilor educativi și consilierilor școlari participanți, oportunitățile de studiu în Marea Britanie și programul EDMUNDO – A World of Education.

Seminarul Internațional organizat de Grupul EDUCATIVA și University of Greenwich, London Grupul EDUCATIVA dezvoltă 3 proiecte de consiliere educațională pentru elevi și

studenți:

- **EDMUNDO – A World of Education** - oferă tinerilor români informații, consiliere și asistență gratuită pentru admiterea la instituții de învățământ superior partenere din Europa, SUA și Canada.
- **UNIVERSALIO** este serviciul de consiliere personalizată pentru universități de top oriunde în lume. Pentru tinerii care își doresc să aplice la Oxford, Cambridge sau Sorbona, pentru cei interesați de medicină în UK, consilierii UNIVERSALIO sunt pregătiți să ofere expertiza necesară pentru a maximiza șansele de reușită la cele mai prestigioase universități din lume.
- **American Education** - Cel mai nou serviciu de consiliere EDUCATIVĂ, American Education, își propune să îi ajute pe cei interesați de studiile în Statele Unite să își construiască o aplicație care să se ridice la nivelul standardelor universităților americane și să obțină, în același timp, susținere financiară.

„Model inovator de organizare și furnizare consiliere, orientare profesională și stagii practice de pregătire pentru elevi în domeniul producției și comercializării creației vestimentare” POSDRU/161/2.1/G/141358

Obiectivul general al proiectului:

Crearea unui model inovator de consiliere, orientare profesională și stagii practice pentru elevi prin mobilizarea resurselor și a mediului relațional al întreprinderii, responsabilizarea mediului de afaceri și cointeresarea unităților de învățământ pentru creșterea gradului de ocupare a elevilor pe piața muncii.

De consiliere în carieră beneficiază elevii care:	Efectele consilierii în carieră:
<ul style="list-style-type: none"> - nu știu cum să-și continue studiile (ce facultate, școală postliceală sau curs să aleagă); - vor să se cunoască mai bine pe ei înșiși; - nu știu de unde să obțină informații utile pentru viitorul lor; - vor să ia o decizie de viitor corectă; - vor să-și construiască un plan în pași pentru cariera pe care și-o doresc; - vor să facă un stagiu de practică potrivit cu planurile lor de viitor. 	<ul style="list-style-type: none"> - te ajută să-ți identifici domeniile ocupaționale preferate și să-ți descoperi interesele și preferințele; - te învață cum să-ți planifici cariera; - te ajută să-ți rezovi dificultățile specifice deciziilor legate de carieră; - te îndrumă către profesii conforme cu nivelul și dorințele tale; - te ajută să-ți planifici cariera și traseul profesional; - te ajută să te cunoști mai bine pe tine însuși pentru a lua decizii eficiente în traseul educațional și profesional; - folosește metode științifice pentru a te ajuta să iei decizii bune de carieră.

S-au desfășurat 4 activități interactive de consiliere în grup (20 de elevi), în cadrul cărora elevii participanți au fost asistați să se descopere: cine sunt, cum să caute informații potrivite pentru ei, cum să ia decizii și cum să își facă un plan pe baza lor.

Au aflat detalii despre meseriile care-i interesează, au aflat ce competențe trebuie să aibă un profesionist care lucrează în domeniul respectiv și cum se pot dobândi aceste competențe.

Elevii au participat la două sesiuni de consiliere individuală, în cadrul cărora au avut acces la resurse psihologice online în scopul aflării profilului psihologic.

„Model inovator de organizare și furnizare consiliere, orientare profesională și stagii practice de pregătire pentru elevi în domeniul producției și comercializării creației vestimentare” POSDRU/161/2.1/G/141358

Obiectivul general al proiectului:

Crearea unui model inovator de consiliere, orientare profesională și stagii practice pentru elevi prin mobilizarea resurselor și a mediului relațional al întreprinderii, responsabilizarea mediului de afaceri și cointeresarea unităților de învățământ pentru creșterea gradului de ocupare a elevilor pe piața muncii.

De consiliere în carieră beneficiază elevii care:

- nu știu cum să-și continue studiile (ce facultate, școală postliceală sau curs să aleagă);
- vor să se cunoască mai bine pe ei înșiși;
- nu știu de unde să obțină informații utile pentru viitorul lor;
- vor să ia o decizie de viitor corectă;
- vor să-și construiască un plan în pași pentru cariera pe care și-o doresc;
- vor să facă un stagiu de practică potrivit cu planurile lor de viitor.

Efectele consilierii în carieră:

-te ajută să-ți identifice domeniile ocupaționale preferate și să-ți descoperi interesele și preferințele;

- te învață cum să-ți planifici cariera;
- te ajută să-ți rezovi dificultățile specifice deciziilor legate de carieră;
- te îndrumă către profesii conforme cu nivelul și dorințele tale;
- te ajută să-ți planifici cariera și traseul profesional;
- te ajută să te cunoști mai bine pe tine însuși pentru a lua decizii eficiente în traseul educațional și profesional;

- folosește metode științifice pentru a te ajuta să iei decizii bune de carieră.

S-au desfășurat 4 activități interactive de consiliere în grup (20 de elevi), în cadrul cărora elevii participanți au fost asistați să se descopere: cine sunt, cum să caute informații potrivite pentru ei, cum să ia decizii și cum să își facă un plan pe baza lor.

Au aflat detalii despre meseriile care-i interesează, au aflat ce competențe trebuie să aibă un profesionist care lucrează în domeniul respectiv și cum se pot dobândi aceste competențe.

Elevii au participat la două sesiuni de consiliere individuală, în cadrul cărora au avut acces la resurse psihologice online în scopul aflării profilului psihologic.

Proiectul GROW

Moroșan Toader și Breabăn Sergiu
clasa XII-a A

După 9 luni grele s-a auzit în sfârșit clinchetul clopoțelului, s-a terminat școala și a început mult așteptata vacanță. Cum am ieșit din curtea școlii am început să ne punem întrebări, aveam atâtea lucruri de făcut, eram super fericiți și nehotărâți cu ce să facem prima dată în aceste trei luni lungi ce se presupun a fi pline de distracție. Deoarece nu stăteam toți în același oraș, am găsit o activitate care să ne aducă împreună și în timpul vacanței, chiar dacă trebuia să facem un anumit sacrificiu. Am decis să combinăm utilul cu plăcutul printr-o activitate extrașcolară care a avut doar beneficii asupra noastră:

Proiectul Grow.

Ce este **Grow**? Este un program inovator de educație nonformală creat pentru adolescenții de liceu, cu o abordare pe termen lung, în cadrul căruia am fost provocați să învățăm experimentând și exersând, într-un context prietenos și intercultural, organizat de AIESEC. În ziua de 1 Iunie a avut loc primul contact cu trainerii străini, eram foarte timizi necunoscând pe nimeni, dar în scurt timp am reușit să ne acomodăm, lucru datorat atmosferei dinamice și relaxante în același timp.

Un beneficiu concret al acestei activități a fost faptul că am reușit să ne împrietenim și cu ceilalți participanți și, mai mult decât atât, am luat contact cu oameni din culturi diferite cum ar fi Japonia și Malaezia. Datorită faptului că lecțiile au fost susținute în limba engleză, am reușit să ne îmbogățim abilitățile lingvistice.

Ideea de a cunoaște alte civilizații și alte culturi a fost introdusă de proiectul Global Village care a avut loc după încheierea proiectului Grow. În acest proiect am fost împărțiți în grupe de câte patru, fiecare grup având câte un coordonator care ajută grupa în prezentarea unei anumite țări. Țara grupei noastre a fost Madagascar.

În opinia noastră, această activitate extrașcolară a avut în mare măsură un impact pozitiv asupra tuturor și, cu siguranță, nu am refuza să mai participăm la o astfel de activitate.

Două săptămâni de studenție ale unui elev de clasa a XI-a

Turculeț Irina
clasa a XII-a A

16 iulie, 8 a.m.

Un scârțâit prea bine cunoscut anunță sosirea unui tren; o mână de adolescenți entuziași lasă în urmă Suceava... următoarea oprire... Cluj!

JSU (Junior Summer University) este un proiect ce propune adolescenților de clasa a XI-a două săptămâni de studenție la UBB (Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca), două săptămâni trăite la intensitate maximă. Fie aspirăm la Facultatea de Litere, Drept, Business, Matematică-Informatică, Fizică sau la Teatru și Televiziune, Educație Fizică și Sport ș.a. cu toții ne-am regăsit în prima zi de JSU în fața căminului 1 din Hașdeu curioși să ne cunoaștem colegii de grupă și organizatorii care făceau parte din OSUBB (Organizația Studenților din UBB) sau erau doar voluntari din generația 2014 JSU.

Luni, emoțiile ne-au copleșit odată cu primii pași făcuți în facultăți. Am urmat un program în care am vizitat cele șaptesprezece facultăți din UBB ca mai apoi să începem cursurile pentru fiecare facultate în parte.

Viața la UBB îmbină uimitor studiul și distracția; astfel că printre cursurile și laboratoarele de fizică nucleară, cuantică sau astrofizică și cosmologie și-au găsit loc și ieșiri prin cluburile din Cluj sau prin pub-urile de pe renumita stradă Piezișa. Pe scurt, am învățat distrându-ne și ne-am distrat învățând. JSU este experiența ideală pentru cei care vor să își creeze o părere despre viitorul de student și precis pentru cei care vor totodată să aibă parte de două săptămâni în Capitala Europeană a Tineretului – Cluj-Napoca.

Gândurile unui voluntar

Macoviciuc Alina
Clasa a IX-a G

În viața de zi cu zi, plecând de la o banală idee, poți ajunge să realizezi ceva la care nici măcar nu ai visat. Îți pui toate speranțele într-un vis și, atunci când nu te aștepți, REUȘEȘTI! Munca ta dă roade, iar tu te simți special și mândru că ți-ai atins obiectivul și că, în ciuda tuturor impedimentelor, TU ai REUȘIT! Îți dai seama că în spatele anilor de trudă ai fost susținut de familie, de prieteni, de profesori și realizezi că succesul pe care îl ai are o temelie solidă, din materiale puține, dar inevitabil necesare: iubire, susținere, speranță și încredere.

Dar TU te-ai gândit vreo clipă în viața ta că un copil fără familie, fără iubire, fără susținere... are încredere și speranță? Crezi că există vreo persoană atât de puternică, încât să izbutească singură în lumea asta mare? CUM???

Dacă ți-ai pus vreodată aceste întrebări, dacă te-ai gândit măcar o clipă și la ceilalți oameni și nu ai primit niciun răspuns, e din cauză că nu ai adresat întrebarea omului potrivit, ci celui care a reușit în viață ușor și care nu a apreciat efortul celorlalți pentru binele său.

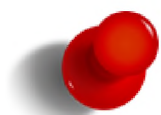
După părerea mea, răspunsul e simplu, doar că trebuie căutat în adâncul inimii și al sufletului, căci aici vom găsi cele mai curate și mai frumoase soluții.

Făcând abstracție de lumea „crudă” în care trăim, aș vrea să vă plimb puțin pe aripile inocenței și să vă prezint „o poveste” care v-ar putea schimba modul de a gândi: „A fost odată o doamnă profesoară care a decis că ar fi frumos, dacă se poate, să ajutăm niște copii cu cerințe educaționale speciale. Ne-a prezentat ideea, iar cine a dorit s-a înscris în acest proiect. Așa a început totul. În consecință, în fiecare zi a săptămânii plecau elevi la Centrul de Zi “Sfânta Vineri” unde erau astfel de copii. Până într-o zi, când mi-a venit și mie rândul. Eram emoționată și agitată, neștiind cum ar trebui să mă comport cu acele suflete nevinovate. Odată ajunsă acolo, m-am descătușat de emoții, am privit cu încredere acei copilași și mi-am zis: ”Dacă asta este ce mi-am dorit, nu dau înapoi! Eu nu renunț!” Și așa am început să mă joc cu ei, să-i ajut la teme și să încerc să le aduc zâmbetul pe buze. Erau niște copii minunați, vorbeau frumos și corect, fapt ce m-a mirat. Privirea și zâmbetul unui copil este tot ce ai nevoie ca să capeți încredere. Când i-am privit, m-am simțit mult mai motivată. La început am făcut diferite joculețe de cunoaștere, fiecare s-a simțit special pentru că i s-a oferit atenție. Copiii aceștia au nevoie de afectivitate, iar noi, mergând la centru, îi putem face să uite puțin de traiul de zi cu zi. Iar de fiecare dată când ne despărțim, primim niște îmbrățișări atât de puternice și de pline de iubire de la niște copii atât de mici!... care imposibil să nu te impresioneze până la lacrimi.”

Aceasta este „povestea” despre care spuneam că s-ar putea să vă stimuleze într-un mod pozitiv. Sunt convinsă că fiecare dintre noi are o latură sensibilă și sunt convinsă că toată lumea devine mai bună când are un copil de mână.

Pentru mine, în mod special, această acțiune de VOLUNTARIAT, înseamnă mult mai mult decât o simplă acțiune. Mă bucur că am ales acest drum, datorită simplului fapt că știu că ajutorul meu contează.

V-aș îndruma ca în timpul liber să faceți ceva folositor, să bucurați o inimă, un suflet, pentru că nu costă nimic.

Despre relația profesor-elev

prof. Isac Cătălina

Dacă ai succes în viață, amintește-ți că a existat un moment când cineva ți-a dat un impuls sau o idee care să te îndrume în direcția cea bună. Amintește-ți, de asemenea, că rămâi dator vieții până când și tu vei ajuta pe cineva mai puțin norocos întocmai cum ai fost ajutat.

Plecând de la aceste gânduri, am încercat să manifest față de elev interes, să-l accept ca personalitate, să-l îndrum pe drumul vieții și să-l consider un egal în determinarea punctelor comune.

Interacțiunea profesor – elev este unul dintre factorii de bază ce determină direcția de activitate pe care și-o alege elevul și care, la rândul ei, e determinată de mai multe criterii dintre care se pot aminti: personalitatea profesorului, personalitatea elevului și situațiile pedagogice ce se creează în rezultatul activității profesor-elev.

Tactul pedagogic este una dintre calitățile esențiale ale profesorului, calitate care afectează și celelalte însușiri personale și determină substanțial tipul relației ce se va forma între el și elev. Pentru a fi acceptat de acesta, profesorul are nevoie de o serie de însușiri prin intermediul cărora îl poate cuceri pe elev, această cucerire nefiind altceva decât demonstrarea de către profesor a calităților dorite în mod inconștient de elevi care nu doresc să vadă în educator un etalon strict determinat de reguli, ci să găsească puncte de reper pe care nu le are în familie sau anturaj.

Inteligența profesorului presupune o înțelegere a situației de moment, răbdare și consecvență, îndreptate spre atingerea scopului suprem -- educarea unui individ dotat cu intelect și sensibilitate, capabil să conștientizeze necesitatea unei activități utile. În calitatea sa de conducător-formator-organizator, profesorul trebuie să depună eforturi în stimularea copiilor, în crearea unei atmosfere de bună-voință și stimă reciprocă, în rezolvarea tuturor problemelor care apar în orice clasă, în ajutorarea elevilor de a-și găsi locul în colectiv.

Profesorul trebuie să țină seama de sensibilitatea sporită a elevilor, de timiditate, dependența, lipsa de curaj sau, din contra, de agresivitate, impulsivitate în decizii, de complexe de inferioritate, de ambiție și mândrie, demonstrând că și el a trecut cândva prin așa ceva. Un zâmbet, o glumă, o privire înțelegătoare, limbajul simplu, ușor de recepționat, îmbinarea corectă a pedepselor și recompenselor reprezintă câteva reguli destul de simple prin care profesorul își va crea o autoritate sănătoasă printre elevi, iar aceștia își vor aminti cu plăcere că le-a fost profesor și mentor.

Astfel, cu pași mici, noi, profesorii, reușim să transmitem atât cunoștințele de specialitate, cât și să formăm noi personalități.

Eu sunt mândră de toți elevii mei, foști și actuali, pentru tot ceea ce fac și pentru faptul că pot fi la înălțimea dialogului cu oamenii mari, încă de pe băncile liceului, făcând corect diferența între practic și teoretic.

“Într-o bătălie, numai rezultatul are însemnătate”, spunea Liviu Rebreanu, iar școala este un câmp de luptă.

Educația prin comunicare și implicarea activă a elevilor în procesul educațional

prof. Panaite Liliana

Școala este locul în care elevii acumulează cel mai mare volum de informații și cunoștințe din diverse domenii, aici ei își însușesc anumite valori, încep să se autodescopere, dar să descopere și

lumea care îi înconjoară, simulează anumite modele de comportament care le determină mai târziu personalitatea, însă se naște întrebarea „*care este adevărata nevoie a elevului adolescent?*”

Nevoia adolescentului de astăzi este de a-și descoperi propria identitate psiho-socială care nu se realizează decât prin interacțiunea cu situații ce implică „provocări ale dialogului cu lumea”, respectiv prin comunicare. Comunicarea poate fi considerată o sursă, un mijloc și, totodată, un efect al educației, motiv pentru care se poate afirma că școala este locul unde se comunică prin mijloace foarte variate și se dezvoltă abilitățile de comunicare pentru orice context social sau tematic, mai ales astăzi, când școala și comunitatea sunt cele ce creează mediul relațional care influențează socializarea, cele care oferă alternativa altor modele comportamentale și care contribuie major la formarea adolescenților ca membri ai societății.

Școala nu trebuie doar să-i informeze, ci să-i formeze pe adolescenții de astăzi pentru a deveni adulții de mâine. Să încerce să nu-i „șablonizeze” oferindu-le acestora doar situații ce presupun dezbateri și studii de caz real sau imaginar, ci să contribuie la formarea unei personalități libere și independente astfel încât adolescentul să fie capabil să ia decizii în situații dificile și uneori riscante. Fără a neglija activitatea de transmitere de cunoștințe, ar fi extrem de benefic pentru un viitor sănătos al generațiilor de azi, ca accentul să se încline spre exersarea tehnicilor de învățare creativă, prin descoperire și prin participare personală, mai ales știut fiind faptul că relaționarea directă este diminuată major de amploarea comunicării pe rețelele de socializare. S-ar stârni astfel interesul, curiozitatea vie a elevilor, dorința lor de a afla cât mai multe și de a se autoperfecționa. Astfel, ecurile educației prin comunicare se vor auzi toată viața, nu doar până în ultima zi de liceu. În acest sens, una dintre cele mai atractive și totodată eficiente tehnici de transmitere a cunoștințelor și de formare a personalității adolescenților este cea a comunicării orale. O adevărată provocare pentru adolescenți este implicarea lor în desfășurarea de activități ce presupun transmiterea de informații din diverse domenii utilizând un limbaj de specialitate, respectând norme de comunicare verbală și nonverbală susținute de mijloace de comunicare eficiente. Acordurile de parteneriat cu alte instituții de învățământ între care să se realizeze schimburi de experiență sau desfășurarea de acțiuni de voluntariat reprezintă alternative pentru formarea deprinderilor de muncă intelectuală ce constituie o condiție esențială a educării și a pregătirii pentru viață a tinerilor.

Școala are menirea de a aduce cât mai multe beneficii pentru elevi, să-i formeze ca membri ai unei societăți sănătoase, implicând totodată și comunitatea prin diferite proiecte/ parteneriate. Numai valorificând toate aspectele comunității, școala va reuși să ofere mediul prielnic pentru o pregătire adecvată din punct de vedere al asimilării de noi cunoștințe sau formare de priceperi și deprinderi necesare pentru desfășurarea diferitelor activități școlare sau extrașcolare.

Parteneriat cu Școala Gimnazială Nr. 8 Suceava,
Campanie de informare privind alimentația sănătoasă

Un mod de comunicare – lumina binefăcătoare a cărții

prof. Beșa Mihaela

Începutul de Mărțișor, semn al unirii celor mai frumoase gânduri și sentimente, a debutat la Colegiul Economic “Dimitrie Cantemir” cu o plăcută surpriză. Profesorul și scriitorul Emil Simion și-a lansat aici cartea *Frânturi din lumina cuvintelor*, apărută la Editura “George Tofan”, Suceava, însoțit de poetul Liviu Popescu.

În aula plină de elevi și de cadre didactice, doamna directoare Rodica Munteanu a deschis activitatea, cu destulă emoție, întrucât domnul Emil Simion i-a fost profesor în școala generală. Cuvintele de apreciere despre dascălul său, despre ceea ce scrie și publică, un lucru care bucură sufletul, au fost rostite din inimă și cu respectul cuvenit.

A urmat o scurtă prezentare Power Point a profesorului și scriitorului Emil Simion realizată de doamna profesoară Mihaela Beșa care a subliniat că au fost publicate până acum nu mai puțin de 11 cărți, unele deja trecute prin filtrul unor juri de specialitate care i-au acordat premii și mențiuni. Ultimul său roman, *Furtună în liniștea gândului* (2014) a obținut anul trecut două premii, unul din partea Fundației Culturale a Bucovinei și celălalt la Concursul de creație “Vrancea literară”.

Poetul Liviu Popescu a fost cel care a prezentat apoi volumul lansat, subliniind că autorul știe să surprindă elemente esențiale care asigură echilibru și unitate textelor, strecurând discret și picant un umor sănătos uneori, iar sursele de inspirație sunt variate și interesante. A accentuat apoi că se observă o linie ascendentă în evoluția scrierilor lui Emil Simion, cu posibilități reale de diversificare, de evidențiere a unor noi forme și conținuturi care să îl reprezinte pregnant. A citit fragmente din acest volum care au iscat zâmbete și o stare de bună dispoziție pe chipurile participanților.

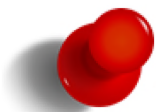
În continuare, scriitorul Emil Simion, ca pion central al momentului, a mulțumit pentru invitație considerând “inspirată această lansare la început de Mărțișor al cărui glas prinde ademenitor din rostul naturii acum, când ghiociei mai râd printre frunze și împletesc bucurii în inimile celor ce îi admiră”. A citit câteva gânduri despre primăvară, aranjate în rimă, surprinzând plăcut auditoriul, apoi i-a mulțumit și lui Liviu Popescu, “un poet sensibil, cu o poezie modernă, un condeier discret și un ochi atent, care scrie pentru cei care citesc, pentru cei care știu să descopere că, dincolo de ființă, există și sentimente, și suflet, și afecțiune”.

Înainte de a mărturisi cum s-a născut cartea lansată, autorul a explicat ce înseamnă scrisul pentru dumnealui: “Scrisul luminează, iar lumina cea mai limpede se găsește, din belșug, în paginile cărților. Drumul spre ea trece, în primul rând, prin școală, considerată pe drept cuvânt “Cetatea Luminii”. Pentru mine scrisul e o bucurie, o obișnuință, un mod de a mă autodefini, prin el mă simt mai puternic și mai bun”. De asemenea, le-a recomandat elevilor să nu uite ceea ce a spus Tudor Arghezi: “Cartea este o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți”, mai mult, aceasta să le fie în perioada studiilor liceale cel mai bun prieten, acum când se consolidează baza cunoștințelor lor generale de care vor avea nevoie în activitatea de viitor.

Despre cartea lansată, autorul a ținut să precizeze că, în cele 370 de pagini, a inclus o serie de materiale elaborate și apărute de-a lungul mai multor ani în diverse publicații, cu referire la varii domenii: literatură, sport, istorie, religie, sănătate, instantanee din cotidian, interviuri și altele “fără a fi selectate după anumite criterii sau idei preconcepute”. A citit din volum: “Lumina din noi”, “Rămână

Prutul suflet românesc” și un fragment dintr-un interviu cu o profesoară trăitoare de mulți ani în America. Scrisul lui Emil Simion place, are “sare” și “piper”, fiind obișnuiți cu el și din alte lansări. Autorul a răspuns apoi întrebării legate de proiectele de viitor: “Deocamdată am în vedere un volum de proză scurtă contemporană intitulat *Poveste de poveste*, aflat în faza de finalizare, dar apariția lui depinde și de existența unui sponsor. Am plecat de la faptul potrivit căruia cuvântul rămâne umbra faptei și, de aceea, am încercat să prind în plasa lui câteva coordonate legate de întoarcerea în timp, dar și de prezent, ca o linie de perseverență a scrierilor mele. Fără îndoială că cititorul rămâne “sita deasă”, obiectivă, cu un ochi în plus, capabil să descopere cu iscusință și acele calități mărunte care pot asigura textului frumusețe și valoare”. Textul citit din viitoarea carte, “Măturoaie și festival”, este străbătut de mult umor care-i asigură vigoare și calitate.

În final, scriitorul a acordat autografe doritorilor, încheind astfel o întâlnire de suflet dintr-o zi de martie în lumina binefăcătoare a cărții, o zi de început de anotimp sub zodia bucuriei și a noilor împliniri organizată la Colegiul Economic “Dimitrie Cantemir”, ancorat într-un amplu proces de aliniere calitativă la cerințele actuale ale societății.

Vizita informativă-mijloc de educare

Prof. Oniu Aida

Sistemul de învățământ din România se caracterizează prin deschidere față de nou, dezvoltându-se în concordanță cu progresul științific, tehnic, cultural, dar și cu reforma învățământului. În acest cadru de reformă, cadrele didactice ale Colegiului Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava își remodelează comportamentul pedagogic în perspectiva amplificării randamentului în prestația efectuată atât în activități școlare, cât și extrașcolare. Astfel, profesorii conlucrează plecând de la ideea conform căreia să educi cu adevărat înseamnă să reușești să-l conduci pe celălalt să se descopere pe sine, dându-i un imbold felului său de a fi, nu oferindu-i adevărul de-a gata, ci indicându-i direcția posibilă pentru a-l găsi, deoarece învățarea presupune și mister, muncă asiduă asumată atât din partea dascălului, cât și din partea învățacelului. De asemenea, la Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” organizarea și desfășurarea procesului de învățare se bazează pe măsura posibilităților reale ale elevilor, ținându-se seama de particularitățile de vârstă, sex, de nivelul pregătirii anterioare, precum și de diferențele individuale de potențial intelectual și fizic al fiecărui elev în parte deoarece „Nu ne putem juca sau nu putem face experimente cu mintea și sufletul copiilor”. (C. Cucuș, 1996)

Astfel, clasele a XI-a C, a IX-a G și a IX-a H au desfășurat, în noiembrie 2015, o vizită informativă la ISU Bucovina Suceava. Am decis împreună, elevi și cadre didactice la clasele mai sus amintite, să realizăm această vizită-informativă deoarece am dorit să descoperim mai multe din activitățile specifice efectuate de această instituție suceveană, dar și ca un răspuns la dorința copiilor de a afla cum ar putea preveni incendiile în scurt timp, de a vedea echipamentele și modul de intervenție în timp util a pompierilor din Suceava. Elevii au fost încântați de prezentarea dotărilor, a mașinilor de la I.S.U. Bucovina, dar mai ales de exercițiile de evacuare rapidă- simulare pentru copii la care au luat și ei parte.

Atracția vizitei a fost, se pare, câinele dresat de serviciul de pompieri Suceava, cățelul Olly, a cărui ultima misiune a fost chiar în dimineața zilei de 26 noiembrie, misiune de descoperire și de identificare a posibilelor victime ale unui incendiu (misiune realizată cu succes de Olly).

Rezultate ale activității:

Elevii au primit materiale informative: pliante, afișe și flyere de la serviciul de pompieri, materiale în care le sunt descrise modalitățile de prevenire a incendiilor în diferite medii, spații închise, mediul în care își desfășoară activitățile zilnice. Mulți dintre elevi și-au manifestat un interes crescut față de profesia de pompier, înțelegând semnificația acestei profesii, dar și importanța ei pentru cetățenii suceveni.

Am ales să organizăm o vizită informativă la această instituție suceveană deoarece am dorit să aflăm informații utile cu privire la modalitățile de prevenire a incendiilor, dar și pentru a afla modul de intervenție a pompierilor la solicitările care vin prin intermediul serviciului de urgență. Am aflat, împreună, ce trebuie în mod concret să facem în caz de incendiu, cum trebuie să solicităm telefonic ajutor, ce trebuie să comunicăm în scurt timp serviciului **112**. Prin urmare, așteptările ne-au fost răsplătite, iar satisfacția deplină.

Transdisciplinaritatea - o necesitate

prof. ing. Dumitru Viorica

„Arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării creatoare și bucuria cunoașterii”

Albert Einstein

„Educația omului modern este considerată într-un mare număr de țări ca o problemă de excepțională dificultate și în toate, fără excepție, ca o sarcină de mare importanță. Este un subiect capital de anvergură universală, pentru toți oamenii care se preocupă să îmbunătățească lumea de azi și s-o pregătească pe cea de mâine. Pretutindeni unde există un sistem educativ tradițional, acesta suscită o avalanșă de critici și sugestii care adesea ajung să pună în discuție sistemul în ansamblul său. O parte a tineretului se revoltă contra modelelor pedagogice și a tipurilor instituționale care îi sunt impuse, fără să fie ușor de delimitat rolul exact care îi revine acestei probleme în neliniștile difuze și izbucnirile sale de revoltă” (I.Jinga, I.Negreț, *Învățarea eficientă*)

Societatea contemporană, prin progresul spectaculos al științei, tehnicii și tehnologiei ne obligă pe noi, oamenii obișnuiți să ne adaptăm acestor provocări, a căror principală caracteristică este aceea a complexității. Niciodată până acum omenirea nu s-a confruntat cu probleme atât de complexe, atât sub raportul cauzelor și efectelor, cât și în ceea ce privește impactul lor asupra oamenilor.

Caracterul complex și integrat al unor probleme cum ar fi globalizarea, migrația, interculturalitatea, protecția mediului, explozia informațională, sărăcia, conflictele etc. revendică o abordare educațională transdisciplinară. „Instaurarea unei culturi transdisciplinare, care ar putea contribui la eliminarea tensiunilor ce amenință viața pe planeta noastră, este imposibilă în absența unui tip nou de educație, care să ia în considerare toate dimensiunile ființei umane.” Pentru a face față incertitudinilor și schimbărilor continue caracteristice economiilor de piață, elevii au nevoie de competențe strategice, cum ar fi abilitățile de a învăța cum să învețe, abilitățile de rezolvare de probleme, abilitățile de evaluare.

Științele naturii – fizica, chimia, biologia, geografia, astronomia – sunt universuri greu de cucerit, dar aceasta le face parcă și mai interesante. De cele mai multe ori, elevii dețin anumite cunoștințe, dar nu reușesc să facă legătura cu ceea ce observă în jurul lor. Majoritatea însă nu pot învăța sau învață mecanic, fără a se gândi că ceea ce învață sunt fenomene cotidiene, întâlnite la tot pasul și că școala vine să le explice. Consider că prezentarea diverselor noțiuni într-un mod practic și conectate cu experiența cotidiană contribuie într-o mai mare măsură la buna înțelegere a ceea ce se întâmplă în jurul nostru, la o mai bună înțelegere și aprofundare a fenomenelor și la o maturizare intelectuală. În procesul de învățământ este bine să folosim cât mai multe metode și mijloace didactice: experimentul, planșele, filmele, problematizarea, demonstrația, modelarea pe calculator, pentru că astăzi, grație progresului tehnic și informațional avem la îndemână acest mijloc fascinant de transmitere a cunoștințelor.

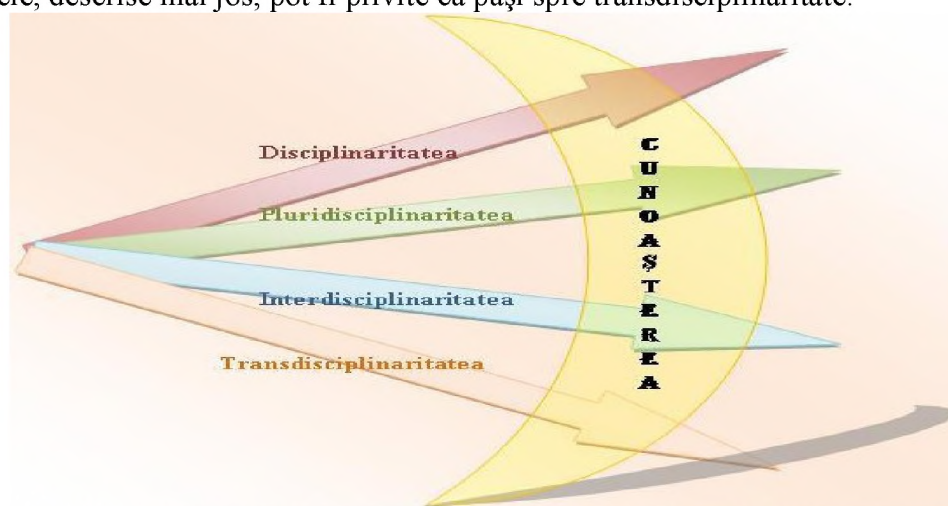
Nevoia de punți de legătură între diferitele discipline s-a concretizat prin apariția, către mijlocul secolului al XX-lea, a pluridisciplinarității și a interdisciplinarității.

Curriculum-ul integrat traversează barierele obiectelor de studiu. Lucian Ciolan definește curriculum integrat ca fiind „crearea de conexiuni semnificative între teme sau competențe care sunt de regulă formate separat, în interiorul diferitelor discipline. Aceste teme sau competențe au o puternică

legătură cu viața cotidiană a elevilor și își propun, direct sau indirect, să contribuie la formarea unor valori și atitudini”. Noile concepte presupun:

- realizarea curriculumului având la bază unități tematice, concepte și probleme din viața cotidiană;
- interrelaționarea obiectelor de studiu;
- relații între fenomene, procese, concepte, cauze și efecte din diverse domenii;
- realizarea de activități integrate, practice, de tipul proiectelor, activităților de cercetare, observare, redescoperire, în activitățile din clasă, din laborator sau în cadrul excursiilor tematice;
- corelarea noțiunilor învățate cu situațiile din natură sau din viață.

După Basarab Nicolescu, disciplinaritatea, pluridisciplinaritatea, interdisciplinaritatea și transdisciplinaritatea sunt săgeți ale aceluiași arc, și anume arcul cunoașterii. Integrarea are mai multe nivele; aceste nivele, descrise mai jos, pot fi privite ca pași spre transdisciplinaritate.

Monodisciplinaritatea promovează supremația disciplinelor formale, fiind centrată pe obiectele de studiu independente.

Pluridisciplinaritatea se referă la situația în care o temă aparținând unui anumit domeniu este supusă analizei din perspectiva mai multor discipline, acestea din urmă menținându-și nealterată structura și rămânând independente unele în raport cu celelalte. Un exemplu în acest sens îl constituie problematica clonării, tratată de regulă în studiile de genetică, dar la fel de relevantă de studiat în perspectiva eticii, psihologiei, politologiei, fizicii, chimiei etc.

Interdisciplinaritatea. Dacă în cazul pluridisciplinarității vorbim de o „corelare” a eforturilor și potențialităților diferitelor discipline pentru a oferi o perspectivă cât mai completă asupra obiectului investigat, interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii disciplinare, în urma acestei intersectări putând lua naștere noi obiecte de studiu: biochimia, chimia- fizică, geochimia,

Transdisciplinaritatea – reprezintă gradul cel mai elevat de integrare a curriculum-ului, mergând adesea până la fuziune. Conceptul de transdisciplinaritate ne trimite la implementarea în sistemele educaționale a celor patru piloni sugerați de Delors - a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești alături de ceilalți și a învăța să exiști, între care există o conexiune solidă. O educație transdisciplinară trebuie să aibă în vedere atât mentalul, cât și sensibilitatea și trupul ființei umane, elevul și profesorul nefiind în relații antagonice, sau de inferioritate a primului față de cel de-al doilea, ci într-o strânsă interdependență, rolurile inversându-se succesiv în procesul didactic.

Concluzie: Abordarea transdisciplinară în școală se impune din mai multe imperative: omul viitorului trebuie să fie capabil să facă față provocărilor cotidiene, să se poată adapta „din mers” să fie capabil de a se recalifica; în acest context, calificarea disciplinară nu mai este suficientă omului modern

pour faire face à l'évolution inquiétante de la société, de la science, de la technique et de la technologie, et, de plus, de la part des professeurs, de rendre chaque discipline aussi agréable que possible pour nos élèves.

BIBLIOGRAPHIE:

1. Ciolan, L., *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom, Iași, 2008
2. Nicolescu, B., *Transdisciplinaritatea – Manifest*, Ed Polirom, Iași, 1999
3. Petrescu, P., Pop, V. : *Transdisciplinaritatea – o nouă abordare a situațiilor de învățare*, Editura Didactică și Pedagogică, București 2007

Le théâtre comme distraction et enrichissement culturel.

L'élève comme acteur dans la salle de classe.

Apprendre à mettre en scène

Prof. Maxim Irina

S'exprimer à l'oral sous-entend que nos élèves soient capables d'exprimer et de défendre leurs opinions, d'écouter les autres et d'adapter leurs discours à l'auditoire, mais aussi d'interpréter des pièces de théâtre ou des sketches et de réfléchir à tout ce qui peut mettre des propos ou un sens en valeur.

On pourra aiguïser l'intérêt des élèves en filmant les activités orales. En établissant au préalable un scénario et en choisissant des plans cohérents avec ce scénario, on les amènera à mieux comprendre petit à petit les plans choisis par le narrateur dans son récit (plan d'ensemble, focalisation...) et les effets sur la narration.

Apprendre à dire

On travaillera également l'élocution et la diction. En étudiant ou en rappelant les différents tonalités des textes, on pourra inviter les élèves à trouver le ton juste selon qu'ils auront à dire un texte comique, épique, lyrique ou tragique. On pourra les inviter individuellement à dire un texte sans en avoir précisé la tonalité, puis demander à la classe ce qu'elle en pense. On pourra encore lire un texte dans une tonalité non appropriée pour leur montrer le décalage, et les aider à « sentir » la variété et la différence des tons sur lesquels on peut lire ou dire.

Principes d'animation et de formation d'animateurs
(techniques d'expression et d'animation culturelle)

Objectifs: rendre les animateurs aptes à maîtriser les techniques d'expression, pour leur épanouissement personnel; les rendre également capables d'adapter, de créer et enfin de transmettre par une recherche, une exploitation approfondie et appropriée, tout ce qui fait bouger le corps, la voix, les sentiments.

Expression corporelle – Le Mime

Expression de base de toute création artistique et théâtrale, il permet un retour aux sources: SE FAIRE COMPRENDRE SANS LA PAROLE. Langage du corps, il est accessible par des techniques d'entraînement physique, de maîtrise musculaire, de contrôle du système nerveux. Il donne l'aisance générale nécessaire, les sens des déplacements sur scène et ailleurs – utilisation optimum de l'espace – il aide à la redécouverte des gestes de l'homme primitif, et permet une DISPONIBILITE POUR ACCEDER À LA COMPRÉHENSION DES FORMES D'ESPRESSION PASSÉES ET PRESENTES.

Expression orale

On utilise les techniques de la diction pour se faire ENTENDRE et COMPRENDRE: travail de l'articulation, du volume, du jeu de la voix au service du geste et l'expression théâtrale. Quelques méthodes efficaces:

LA DÉCONTRACTION – libère du trac, permet à l'acteur d'entrer dans la peau de son personnage, de parler juste;

EXPRESSION CORPORELLE OU GYMNASTIQUE DU COMÉDIEN: exercices respiratoires – exercices rythmiques – gestes et attitudes. Des scènes afin de tenir le corps prêt pour une expression théâtrale complète (danse par exemple).

IMPROVISATIONS: MIMES sur des thèmes libres, car ils développent l'imagination. Par le biais d'exercices collectifs et individuels, on recherche le geste juste et on fait preuve de créativité.

MISE EN SCÈNE: Travail de structuration: technique+imagination+habileté manuelle, donc, là aussi, CRÉATIVITÉ. Ces techniques développent la maîtrise de soi, le sens esthétique, mais aussi le goût du travail en équipe (la recherche artistique, la confection des costumes, des décors, des accessoires de scène, sont l'oeuvre de tous). Elles constituent une méthode d'éducation active qui met en oeuvre deux moteurs essentiels: imagination et action.

Ce travail débouche sur des réalisations pratiques, soit en fin d'année (soirées récréatives, représentations théâtrales, participation à un festival), soit dans le cours de l'année (participation aux fêtes locales, aux manifestations culturelles etc). Des concours de costumes, de danses, de productions théâtrales peuvent être organisés. L'ANIMATEUR DEVRA SOUVENT TRANSPORTER-ADAPTER-DOSER, afin de rendre les productions accessibles à tous.

Les enfants et le théâtre

Josephine Terrari, professeur à L'Institut Français de Naples, nous propose une de ses expériences de formation de « petits acteurs », dans un article publié dans la revue *Le français dans le monde*, no.155, août-septembre :

Le cours: hebdomadaire de 4 heures; initiation concrète au fin théâtral, à partir de l'étude de l'ouvrage de Saint-Exupéry, P. Prince.

Dans un premier temps, il était indispensable d'établir une progression afin de sensibiliser les enfants à une perception « théâtrale » du texte, et pour susciter leur désir de le « dire », de le « jouer ».

Trois étapes:

1. approche du texte, comme objet d'un éventuel « scénario »;
2. élaboration du spectacle théâtral;
3. représentation publique.

1) Cette approche s'est faite en trois temps: d'abord, en alternance avec d'autres textes, de courts poèmes, de préférence, pouvant se prêter à une dramatisation immédiate (pour habituer les enfants au jeu théâtral); ensuite, par une lecture attentive du *Petit Prince* pour résoudre les problèmes de compréhension écrite (à ce stade, ceux d'un vocabulaire nouveau sont particulièrement sensibles); enfin, un découpage du texte (initiation à la technique du « montage »).

Cette première phase d'approche devait permettre aux enfants d'« apprivoiser » le texte (*on ne connaît que ce que l'on apprivoise*, dit le Renard au Petit Prince).

Au cours de ce travail d'approche, les enfants s'accoutument peu à peu au contenu du texte, et le besoin de ne pratiquer que le français durant toutes les scènes apparaît comme une exigence naturelle, sans qu'aucune contrainte extérieure intervienne.

Le problème du découpage du texte, est un moment ressenti comme important par les enfants. Il suscite des discussions animées. *Que choisir?* La répartition des rôles (la participation de tous est primordiale), va faciliter ce travail. A partir de ce moment, chaque enfant, devient un « personnage », et éprouve très vite le sentiment d'avoir ainsi changé d'identité. Il semble que les enfants acquièrent plus

spontanément, par le truchement du jeu théâtral, une identité linguistique différente, et la pratiquent plus aisément.

2. Ce travail commence dès la distribution des rôles. L'effort de mémorisation est assez aisé, les enfants ont, à cet âge, une excellente mémoire. La répétition fréquente et toujours collective du texte leur permet, non seulement de retenir leur propre rôle, mais aussi pratiquement tous les autres. Ils découvrent qu'ils peuvent ainsi être interchangeables dans le cadre d'une activité créative. À ce stade, apparaît chez eux le sens critique: ils corrigent mutuellement leurs erreurs d'interprétation, mais surtout de prononciation. Le travail sur diction, en leur rendant la langue plus familière, leur permet de mieux la maîtriser.

L'expression corporelle, le mime, entre aussi pour une grande part dans cet effort d'appropriation de la langue. Les discussions sur l'aspect technique du spectacle: mise en scène, choix des costumes, musique, accessoires divers, permettent également d'accéder à différents registres du vocabulaire, ce désir de connaissance étant provoqué d'abord par une nécessité inhérente au travail entrepris. Placés en « situation », les enfants semblent accéder et accepter plus facilement à un univers linguistique différent.

Opter délibérément pour une activité ludique, c'est aussi accepter l'humeur, la fatigue, l'indisponibilité momentanées des enfants; on n'évite pas toujours les écueils!

Compagnons provisoires du Petit Prince dans son voyage au pays des adultes, les enfants ont sans doute appris aussi que, si le langage est parfois « source de malentendus », il reste le moyen privilégié pour communiquer.

Animation théâtrale dans un lycée

Préparer un spectacle

En vue de la préparation d'un spectacle, les élèves peuvent se réunir en dehors des classes de français. Ils peuvent aussi apporter des costumes de scène. Cela prouve le sérieux, tant au plan de la préparation que de l'engagement, des participants. Une telle entreprise suppose une véritable mobilisation, beaucoup de temps et de disponibilité, ainsi que le concours bénévole de certaines personnes: collègues, personnel de l'établissement, parents d'élèves...

Pour le professeur de français, cette action correspond à un souci d'animer la collectivité scolaire, de créer d'autres relations avec les élèves, de faire se manifester des dons, des possibilités d'initiative qui aboutissent à une création commune. Les élèves ont ici l'occasion de créer réellement, le rôle du professeur - metteur en scène étant surtout de coordonner et de donner forme aux suggestions. Ce genre d'activités fait disparaître la distinction entre les élèves réputés bons en lettres, ou en français, et ceux qui le sont moins. Ils savent s'exprimer au travers de leur corps, mieux qu'ils ne le feraient pas toujours de tout traduire.

Ce travail constitue donc une extension du cours du professeur dans la mesure où il offre la possibilité par les gestes de pensées et de sentiments difficiles à exprimer par écrit, des explications en situations, sur le terrain en quelque sorte. Celle rejaillit naturellement sur le cours, et favorise une autre relation entre maître et élève.

Bibliographie

Essling, Martin	Anatomie de l'art dramatique , Editions Bouchet/ Chastel
Lagarde, André, Michard, Laurent	1991, XX-e siècle, Les grands auteurs français , Edition Bordas
Maldaner, Aurea	1980, Théâtre et enseignement du français, langue étrangère, Le français dans le monde , août-septembre, no. 155
Renaud, Marie-Paule	1987, Expression dramatique : former autrement, Le français dans le monde , août-septembre, no. 211

Rullier-Theuret, Françoise 2003, **Le texte de théâtre**, Edition Hachette Supérieur
Rusu, Anca-Maria 2002, **Les langages du théâtre**, Collection « **Critique et essai** »,
Editura Timpul, Iasi

La presse écrite dans la classe de français

Prof. Ioana Murea

Introduction

Nous choisissons cette thématique de la presse pour introduire nos élèves dans l'actualité, dans la réalité francophone du moment. La presse signifie actualité et alors la classe de FLE (Français Langue Étrangère) s'avère une véritable leçon à la citoyenneté. Notre ouvrage sera voué à déceler les manières dont, à travers la presse écrite, nous, les enseignants, nous pouvons développer les compétences linguistiques, socio-culturelles et pragmatiques chez nos élèves.

Vu que notre activité didactique se base sur le CECRL (**Le Cadre Européen Commun de Référence pour les Langues**), tout ce que nous proposons à nos apprenants à faire avec la presse écrite va respecter ses critères bien établis. Il est le résultat d'une décennie de recherches et l'aboutissement de travaux connus comme des " niveaux-seuil" à atteindre pour communiquer efficacement dans une langue étrangère. Le Cadre est un instrument qui décrit aussi complètement que possible a). toutes les capacités langagières, b). tous les savoirs mobilisés pour les développer et c). toutes les situations et domaines dans lesquels on peut être amené à utiliser une langue étrangère pour communiquer.

L'utilisation efficace des publications dans l'enseignement nécessite, tout d'abord, l'intérêt et la formation des enseignants, la maîtrise des compétences et des aptitudes didactiques pour former des lecteurs de presse, des analystes authentiques des informations.

Considérée comme le moyen le plus ancien et le plus commun de communication de masse au début du XXI siècle, la presse écrite a le caractère d'une communication indirecte et multiple. Partant de l'idée que l'étude des médias dans l'ère moderne s'appuie sur un processus de standardisation des contenus, nous examinerons comment le message est construit dans la presse écrite, à la télévision, à la radio et l'impact qu'elle a sur les groupes cibles. Regarder les programmes de télévision, écouter la radio ou lire la presse, tout cela représente pour les jeunes et les adultes une interaction qui contribue à leur relation avec le monde environnant. Nous mettrons l'accent sur le rôle des moyens d'information pour un transfert permanent entre l'individu et la société au niveau informationnel, spirituel et comportemental.

L'information est devenue indispensable dans la vie personnelle et dans la vie professionnelle. Les jeunes éprouvent le besoin d'utiliser les médias comme des outils pédagogiques efficaces. La mission de l'éducateur est de les utiliser dans une perspective positive, visant à l'efficacité pédagogique. Un facteur de l'éducation en général, la presse peut ainsi devenir un moyen d'éducation originale et efficace. L'étudiant a la possibilité de rendre son information au delà de ce qu'il assimile à l'école. Il dispose des médias accessibles, de l'environnement et de la famille. Les médias imprimés sont offerts aux élèves avec de nombreuses facettes: un graphisme attrayant, une large gamme d'informations, des liens plus étroits avec la réalité, etc.

Les avantages de l'application de la presse dans les activités d'enseignement réside dans la façon dont elle parvient à mobiliser toute la personnalité de l'élève grâce à une participation mentale plus

active et une attention plus concentrée qui conduisent à la formation des lecteurs et des gens de presse avisés.

Dans le contexte large de la communication, vu les étapes successives de son système, nous pouvons considérer que les manuels doivent préparer les apprenants pour assimiler des connaissances futures, en formant leur besoin d'information ; la presse donne aux étudiants une information auxiliaire et complémentaire et non concurrente, qui assimilée volontairement, renforce la valeur éducative de la connaissance du manuel. La presse est, en le même temps, un exercice très utile pour l'assimilation des connaissances actuelles.

Le développement d'un esprit critique se base sur des activités où la presse peut être un magasin avec les éléments spécifiques du langage journalistique: les titres, les lettres, les graphiques, la photographie, etc. Partager des illustrations (dessins et photographies) est un moyen de fournir des informations supplémentaires. Par conséquent, il pourrait être nécessaire que les enseignants connaissent ce que les élèves lisent, quelles sont leurs préférences, si ces publications pourraient les aider dans les activités de l'école et si les élèves ont l'habitude de lire et de comprendre les informations y présentées.

Utiliser la presse dans la classe de français ne devrait pas nuire au caractère unitaire des leçons ou constituer un obstacle à leur but, car cette activité ne doit pas abuser de l'utilisation des données, des citations. Même si nous nous appuyons sur l'attractivité des activités de bricolage faite à cette occasion, l'ensemble du système des activités liées à l'utilisation des médias doit se concentrer sur les effets de faciliter les propriétés bénéfiques des connaissances, de soulever les étudiants à leur intégration en cours.

Nous parlons ainsi de la contextualisation, une composante de la démarche didactique. La didactique des langues donne beaucoup d'importance à l'approche communicative, à l'idée qu'on apprend dans et par l'interaction et dans une situation ; nous devons tenir compte des besoins d'apprentissage de nos élèves. Pour cela, nous utilisons en classe des documents authentiques pour les faire comprendre le contexte dans lequel se construit l'apprentissage.

Promouvoir la lecture de la presse écrite est (principalement) une passerelle vers des valeurs culturelles. La lecture systématique maintient l'homme dans l'actualité littéraire, scientifique, technique, le lie à la vie socio-économique et culturelle dans son ensemble.

Deuxièmement, comme un moyen de communication, la presse peut être un instrument de développement culturel et linguistique des étudiants. Les caractéristiques distinctives du journal, par exemple, indiquent sa place pour une stratégie pédagogique originale. L'analyse d'un texte journalistique suppose une activité complexe basée sur l'observation de la distribution des rubriques, de la place détenue par les illustrations et la publicité, etc. L'analyse du contenu suivra l'approche thématique et l'approche générique, et leur interaction.

La manière d'exploiter le message est défini par la nature même de diffusion de l'information: les journaux sont connus par la variété de sources et la possibilité de traiter un sujet. Sinon, il y a des genres avec leurs propres caractéristiques qui présentent le fait divers, l'explication, le commentaire. Vue comme un moyen individualisé d'étude et de culture, la presse relie aussi à une activité socialisée

d'apprentissage telle: les jeux éducatifs, la dramatisation, la discussion et le débat, le travail en équipe, etc .

Les exercices proposés dans chaque chapitre montrent que le travail avec les médias imprimés peut devenir un exercice très actif et efficace, formant aux étudiants de certaines compétences. Ils peuvent comprendre correctement les informations, se concentrer sur les idées, découvrir les concepts essentiels, analyser et évaluer le matériel lu ; ils y réfléchissent, donnent leur interprétation personnelle, relient la lecture et l'expérience personnelle, attribuent des valeurs relatives aux faits contenus dans le texte et donnent des conclusions appropriées, etc. En lisant un article les apprenants peuvent prendre l'habitude de se poser eux-mêmes des questions, enquêter des faits inhabituels qui sont utilisés dans des situations nouvelles, se souvenir des faits et des données déjà assimilés et les associer aux faits et données actuels, les interpréter par les moyens d'expression contenus dans les journaux (dessins, photographies, graphiques, etc).

Les données importantes lors de la lecture -le vocabulaire, la critique, les extraits de transcription, la grammaire- peuvent être notées. L'utilisation des médias comme un moyen de documentation et d'enseignement auxiliaires favorise l'accès au texte écrit et à un ensemble riche de contenus. Compte tenu du rôle crucial dans l'initiation d'une certaine culture, l'utilisation pédagogique de la presse trouve sa meilleure justification psychologique qui dépend dans une large mesure de l'efficacité de toute formation - celle de la motivation des élèves.

Importanța concursurilor și olimpiadelor școlare

în formarea personalității elevului

prof. Lăzăreanu Elena

Concursurile și olimpiadele școlare fac parte din seria de activități extracurriculare la care elevii pot lua parte opțional sau după recomandarea cadrului didactic corespunzător. A participa la un concurs înseamnă a învăța să accepți că te poți încadra într-una din cele două categorii: cei care pierd și cei care câștigă. Pentru un copil, această lecție poate fi mai ușoară sau mai grea, în funcție de felul în care trăiește experiența.

Participanții acestor concursuri și olimpiade sunt puși într-o continuă competiție, încercând atât să iasă în evidență în domeniul respective, cât și să obțină "premiul cel mare". Care este acest "premiu"? Ei bine, de cele mai multe ori, aparent nimic. După cum bine știm, primele etape din olimpiadele școlare nu au niciun fel de premiu material, iar toate celelalte concursuri au premii simbolice (de la simple diplome până la scurte vacanțe oferite câștigătorilor). Însă ce oferă cu adevărat aceste concursuri nu numai câștigătorilor, ci tuturor participanților, este o sursă inepuizabilă de motivație care le oferă copiilor dorința de aprofundare și de perfecționare într-un domeniu anume. "Concursurile școlare au ca obiectiv general promovarea ideilor de competiție și performanță a studiului la disciplinele prevăzute în curriculumul școlar și se adresează elevilor cu aptitudini, înclinații și interese deosebite pentru domeniile și disciplinele studiate". (Din *Regulamentul general al olimpiadelor școlare*).

1. Avantajele participării la concursuri și olimpiade

-Valorificarea interesului pentru un anumit domeniu. Pregătindu-se pentru un concurs, copilul are ocazia să afle o mulțime de lucruri noi, pe care poate nu le-ar fi aflat dacă nu ar fi participat la competiție. De asemenea, pregătirea pentru olimpiade sau concursuri îl poate orienta pe copil către o viitoare carieră.

-Învățarea unor lucruri sau abilități noi. În afară de informațiile noi despre domeniul pentru care se pregătește, copilul învață să își organizeze timpul, să facă față unei competiții și descoperă valoarea efortului și disciplinei. Pregătindu-se pentru un concurs, un copil are ocazia să învețe ce înseamnă perseverența, răbdarea și responsabilitatea.

-Testarea cunoștințelor asimilate. Concursurile școlare sunt o modalitate de a verifica nivelul de pregătire la care se află copilul.

-Adaptarea la eșec. Un rezultat slab la un concurs sau ratarea unui loc pe podium pot fi ocazii de a învăța să facă față eșecului. Deși pare paradoxal, un eșec poate fi o lecție mai importantă pentru un copil decât un succes. A gestiona stările emoționale care apar în astfel de momente, a nu renunța și a identifica factorii care au dus la un rezultat slab sunt abilități care îl vor ajuta pe copil atunci când se va confrunta cu alte situații dificile.

-Creșterea stimei de sine. Atunci când participarea la o competiție se încheie cu un rezultat bun, copilul învață să aibă încredere în sine și descoperă că și-a depășit limitele. Toate acestea contribuie la creșterea stimei de sine.

-Concursurile școlare mai stimulează spiritul de inițiativă, abilitățile sociale și de comunicare, imaginația și le oferă elevilor oportunitatea de a asimila cunoștințe noi. Desigur că printre altele vor influența și rezultatele școlare și vor diminua efortul depus, pentru timpul câștigat dedicându-se aprofundării domeniului preferat.

2. Dezavantajele participării la concursuri și olimpiade

-Competițiile sunt o sursă de stres. Atunci când copilul își dorește foarte mult un premiu sau consideră că rezultatele obținute sunt extrem de importante, stresul este inevitabil. Pentru a contracara acest efect al participării la concursuri, este bine să îl învățăm pe copil să privească un concurs ca pe o situație în care va avea ocazia să își testeze limitele, să învețe lucruri noi și să își îmbunătățească anumite abilități. Un premiu obținut la un concurs școlar nu trebuie să devină un scop în sine.

-Starea de epuizare fizică și psihică. Atunci când copiii nu stăpânesc foarte bine abilitatea de organizare a timpului pentru a se pregăti pentru competiție, este foarte posibil să apară oboseala care, în timp, poate duce la scăderea imunității organismului. Pentru a evita acest lucru, învață-l pe copil să își gestioneze eficient timpul.

-Copilul dispune de mai puțin timp liber. Intervalul de timp acordat relaxării va fi mai redus datorită nevoii de a se pregăti pentru concurs.

-Relațiile sociale pot avea de suferit. Copiii care se pregătesc pentru olimpiade sau concursuri școlare alocă mai puțin timp ieșirilor în oras, preferând să petreacă timpul învățând sau exersând. Este bine să ne asigurăm că, din când în când, copilul acordă timp și prietenilor. Păstrarea legăturii cu prietenii apropiați îl ajută pe copil să își păstreze echilibrul emoțional și să facă față mai bine stresului.

-Participarea la concursuri școlare înseamnă și absențe, ce-i drept - motivate, de la cursurile școlare, ceea ce înseamnă că la revenirea la școală copilul va fi nevoit să muncească dublu la materiile la care a absentat.

-Din păcate, nu toți copiii au oportunitatea de a participa la toate aceste concursuri, în special datorită lipsei de informare.

Prin urmare, putem afirma că toate aceste concursuri, indiferent de domeniul lor sau de premiul oferit, stimulează foarte mult imaginația și gândirea, oferă motivația atât de necesară în procesul de învățare și ajută la dezvoltarea talentelor, abilităților și cunoștințelor, urmărind formarea atât din punct de vedere profesional, cât și personal.

Concursul "Sanitarii pricepuți"

Prof. Turculeț Angelica

O regulă de bază pentru a participa la concursul “Sanitarii pricepuți” este aceea ca, pe parcursul întregului proces de învățare, să deprinzi și multiple abilități practice, obligatoriu corecte, astfel încât să fii sigur de acțiunile tale atunci când ești pus în situația de a acorda primul ajutor. Cunoștințele teoretice și practice se îmbină, astfel încât, la finalul procesului de pregătire, elevii sunt capabili să ia cele mai bune decizii, în funcție de situațiile la care sunt expuși.

Participarea de-a lungul anilor a elevilor la acest concurs a demonstrat interesul pentru informațiile și deprinderile pe care le pot dobândi, legate de acordarea primului ajutor. Premiile obținute dovedesc seriozitatea cu care elevii tratează acest aspect legat de acordarea primului ajutor.

Poate și datorită faptului că nu este o evaluarea tipică a informațiilor, în care elevii stau în bănci și răspund la întrebări, există de mulți ani un mare interes pentru acest tip de concurs.

Echipajele participante la concursul "Sanitarii pricepuți" în perioada 2012 – 2015

Stânga: Pintileasa Liviu, Boicu Alexandru, Cucinschi Estera, Năstasi Daniela, Șuhan Pavel Ungureanu Natalia

Dreapta: Găitan Simona, Haidău Mădălina, Patraș Gabriel, Rebenciuc Laurențiu, Șuhani Mirela, Ungurean Adrian

Imagini din concurs

Printre primele informații primite de elevi, sunt principiile de acordare a primului ajutor.

În toate cazurile de acordare a primului ajutor, este important:

- să se asigure locul accidentului;
- să se ia măsurile de prevenire pentru ca starea de fapt să nu se înrăutățească;

- să se stabilească contactul cu persoana bolnavă sau accidentată;
- să se acționeze corespunzător când persoana accidentată sau bolnavă este lipsită de cunoștință; aline durerea; stabilească prioritățile.

Pentru a evalua gradul de afectare se procedează astfel:

1. Vorbiți cu accidentatul.
2. Observați accidentatul:
3. Atingeți accidentatul:
4. Evaluați:
5. Stabiliți prioritățile:

Dacă este cazul, se face **resuscitarea cardio-respiratorie**.

Scopul resuscitării este de a scoate pacientul din această situație și de a preveni decesul. Este extrem de important pentru creier să aibă un flux continuu de oxigen. Celulele creierului pot tolera numai o scurtă întrerupere a fluxului de oxigen, de obicei între 3-5 minute.

Identificarea unei **fracturi** se poate face dacă sunt observate următoarele: poziție nefirească, mișcare nenaturală, braț sau picior scurtat.

Complicațiile unei fracturi:

Sângerarea. O fractură deschisă poate provoca sângerarea pielii, a mușchilor sau ruperea vaselor mari de sânge

Infecția. În cazul oricărei fracturi deschise, există riscul infectării.

Afectarea nervilor. Fragmente ascuțite de os pot vătăma nervii adiacenți, ceea ce are ca efect paralizia sau pierderea sensibilității.

În cazul arsurilor, primul lucru ce trebuie făcut este răcirea imediată a zonei arse, cu apă rece, timp de până la o jumătate de oră sau până când, îndepărtând apa de pe zona arsă, durerile nu se mai simt. Prin răcirea locului, se previne și pătrunderea mai adâncă a arsurii în țesuturile pielii.

Determinarea gradului de întindere a unei arsuri se poate aprecia astfel: suprafața unei mâini reprezintă cca.1% din suprafața întregului corp; un braț – 9 %; un picior – 18 %; abdomenul și toracele – 18 %, iar spatele tot circa 18 %.

De asemenea, trebuie supravegheată și respirația, căci accidentații arși pot inhala aer foarte cald sau gaze otrăvitoare. Tratamentul final pentru cei cu arsuri de gradul II și III trebuie făcut la spital.

Bibliografie:

1. CRUCEA ROȘIE GHID PRACTIC DE SIGURANȚĂ RUTIERĂ ȘI DE PRIM AJUTOR, editat de către Biroul Crucii Roșii UE în cadrul campaniei de Siguranță Rutieră, 2007 - 2008
2. GHID PENTRU ALIMENTAȚIA SĂNĂTOASĂ, Mariana Graur și colab., Editura PERFORMANTICA IAȘI, 2006
3. Recommandations internationales 2011 en matière de premiers secours et de réanimation
4. SANITARII PRICEPUȚI, dr. Mihăescu Victoria, dr. Buzner Simona, Mindu Florina, Paraschiv Roxana, Claudia Koenig, Furtună Claudia, manual editat de SOCIETATEA ROMÂNĂ DE CRUCE ROȘIE DIN ROMÂNIA, 2014

Prof. Panțiru Elena Daniela

Împreună cu elevii clasei a XI-a K, am realizat o activitate prin care fiecare elev și-a imaginat o ”Grădină de vis”. Scopul acestei activități a fost de a determina elevii să conștientizeze problemele grave ale mediului, într-o societate în care creșterea economică este principalul scop, lăsând în plan secund protecția acestuia. Pentru a putea ajunge la o ”grădină de vis”, trebuie dezbătute problemele mediului și găsite soluții pentru rezolvarea lor.

Grupul țintă era reprezentat de patru grupe a câte șase elevi.

Obiective - elevii vor fi capabili:

- să redea informațiile culese din articole de specialitate;
- să se implice în găsirea de soluții viabile;
- să dezvolte abilități de a gândi critic;
- să dezvolte spirit de echipă.

Mai întâi le-au fost prezentate câteva noțiuni despre ”Natura moartă”: de la an la an, natura este distrusă din ce în ce mai mult. Unul dintre factorii care duc la distrugerea naturii este poluarea. Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor. Poluarea distruge în mare parte: atmosfera, mediul, apa și solul.

Grupa numărul 1 a prezentat câteva informații despre poluarea atmosferei: echilibrul natural al gazelor atmosferice care s-a menținut timp de milioane de ani, este amenințat acum de activitatea omului. Aceste pericole ar fi: efectul de seră, încălzirea globală, subțierea stratului de ozon și ploile acide. Arderea cărbunelui și a gazului metan a dus la formarea unor cantități enorme de dioxid de carbon și alte gaze, mai ales după ce la sfârșitul secolului trecut a apărut automobilul. Gazele deja existente în atmosferă trebuie să rețina căldura produsă de razele solare reflectate de pe suprafața Pământului. Fără aceasta, Pământul ar fi atât de rece, încât ar îngheța oceanele și ar muri toate viețuitoarele. Însă, atunci când, din cauza poluării crește proporția gazelor numite ”gaze de seră”, este reținută prea multă căldură și întregul Pământ devine mai cald. Din acest motiv în secolul nostru temperatura medie globală a crescut cu o jumătate de grad.

Grupa numărul 2 a prezentat câteva informații despre poluarea mediului: poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsura evoluției societății umane. Sursele naturale principale ale poluării sunt erupțiile vulcanice, furtunile de praf, incendiile naturale ale pădurilor și altele cum ar fi gheizerul sau descompunerea unor substanțe organice.

Grupa numărul 3 a prezentat câteva informații despre poluarea apei: dacă toată apa de pe Terra ar fi turnată în 16 pahare, 15 pahare și jumătate ar conține apa sărată a oceanelor și mărilor. Din jumătatea de pahar rămasă, mare parte este înglobată fie în ghețurile polare, fie este prea poluată pentru a fi folosită drept apă potabilă și astfel, ceea ce ar mai rămâne pentru consumul omenirii reprezintă conținutul unei lingurițe. Cauzele poluării apelor sunt: scurgeri accidentale de reziduuri de la diverse fabrici, dar și deversări deliberate ale unor poluanți, scurgeri de la rezervoare de depozitare și conducte de transport subterane, mai ales produse petroliere, pesticidele și ierbicidele, îngrășămintele chimice etc.

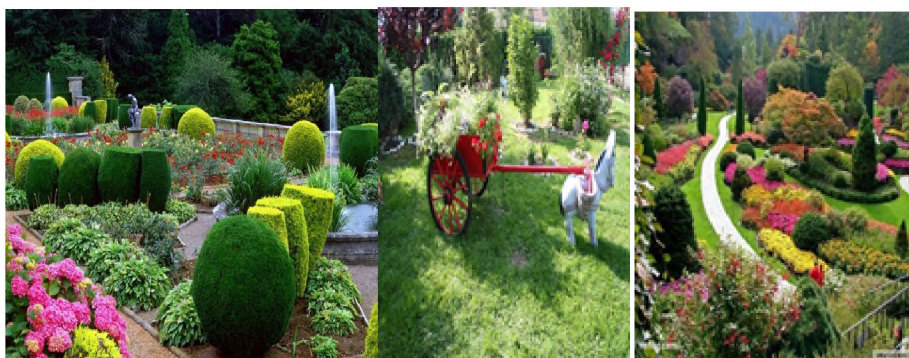
Grupa numărul 4 a prezentat câteva informații despre poluarea solului: solul format de-a lungul milioane de ani poate fi distrus de eroziune în câteva zile. O treime din solul planetei este serios deteriorat, fapt ce are consecințe fatale asupra naturii. Solul este locul de întâlnire a poluanților: pulberile din aer și gazele toxice dizolvate de ploaie în atmosferă se întorc în sol.

Natura, pe zi ce trece, se distruge din ce în ce mai mult, de aceea trebuie să găsim o soluție! Printre soluțiile găsite de cele patru grupe au ieșit în evidență:

- 1- exploatarea rațională a instalațiilor tehnologice ca fiind cele mai puțin poluante;
- 2- recuperarea și valorificarea substanțelor reziduale utilizabile;
- 3- amplasarea surselor de poluare într-o anumită ambianță geoclimatică;
- 4- adoptarea de sisteme și mijloace de transport cât mai puțin poluante;

5- pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, au fost întreprinse acțiuni de înlocuire a combustibililor fosili cu un sistem nou de încălzire centralizată, bazat pe utilizarea de biomasă.

În consecință, așa arată, în viziunea lor, o grădină de vis:

Iscusită oglindă a minții omenești...
Iscusită oglindă a minții omenești...

Măști și discurs în „theatrul lumii” Dimitrie Cantemir, Istoria ieroglifică

prof. Ciobîcă Alina-Delia

Motto: „Deseori masca însă se lipește atât de bine de fața omului, încât acesta nu mai are puterea să și-o scoată. În asemenea cazuri masca începe să se substituie personalității propriu-zise (dacă, firește, aceasta există), iar personalitatea anterioară se atrofiază, treptat devenind inutilă, transformându-se într-o simplă amintire, într-o autoamăgire. Iar atunci când viața înlătură această mască de pe fața omului, priveliștea este înspăimântătoare: adevărata față nu mai există, ea a dispărut în spatele măștii. Rămas fără chip, omul este ca un ceasornic fără ace, o mască amorfă, o biochimie a corpului.” (Jeliiu Jeliev)

În Evul Mediu, alegoria era principalul instrument de înțelegere și de interpretare a analogiilor simbolice, cu multiple sensuri, prezente în Biblie, dar și în natură. Renașterea și Barocul restabilesc, prin nenumărate tratate de retorică, locul tradițional al alegoriei printre figuri și tropi. Alegoria, ca transpunere prin similitudine a unui lucru cunoscut, se află la baza construcției românești a Istoriei ieroglifice. Observăm un nivel al alegoriei politice, prin care personajelor principale le corespund măști animaliere și în care suprapunerea planului alegoric cu rol referențial, istoric, este aproape perfectă, anularea ficționalului în favoarea transformării alegoriei animaliere în istorie cifrată fiind evidentă; apoi un nivel al alegoriei morale în care se înfruntă două principii: Binele și Răul, Virtutea și Viciul, istoria fiind depășită de ficțiune.

Dimitrie Cantemir se dezice de modelele umane propuse de Ureche și de Costin, abandonează modelul eroului de dimensiuni epopeice pentru a se concentra pe viața individuală și interioară a acestuia. Acum eroul nu se mai luptă în arenă cu spada, nu întreprinde acte de curaj, ci se duelează cu lama strălucitoare a minții în discursuri construite magnific, adoptă o atitudine răbdătoare, meditează asupra existenței și a căilor ei labirintice. Neconformându-se literaturii românești contemporane lui, Cantemir își asumă libertatea de artist și se aliază marilor literaturi europene ale timpului său. Scrie o istorie încifrată pentru a-și păstra libertatea, optează pentru alegorie și metamorfoze, adoptă un stil cameleon, când ironic, când gnostic, uneori filozofic, un stil jucăuș și ambiguu, dezinvolt și inovator. Mesajul transmis este amânat cu inteligență, printr-o tehnică narativă aparte, arătându-se fidel principiului său de relatare a faptelor: „dezvălind, le acoperim și acoperindu-le, le dezvălim” (D. Cantemir, "Istoria ieroglifică"). Ironia se ghicește în limitele intenției autorului de a nu provoca prin scriitura sa adevărate cataclisme afective. Ironică poate fi și opțiunea sa pentru alegoria animalieră, măștile minimalizând, de cele mai multe ori, personalitățile ascunse în spatele lor. Acoperind exteriorul, măștile luminează intransigent interiorul complicat al personajelor. Identitatea persoanei nu este indicată, dar lasă indicii prețioase despre poziția socială și politică, despre moralitatea și inteligența ei.

Pentru a reflecta realitatea, Cantemir desfășoară în fața cititorilor, pe scena „theatrului”, drama inconsistenței lumii actuale lui dar și drama autorului obsedat de adevăr și dreptate, ținut înșă într-un univers devalorizat și obtuz. În jocul ficțiunii, personajele au psihologii elaborate, indicate prin masca-nume - o emblemă a caracterului lor. În general, măștile sunt atribuite fără descriere, numele lor dezvăluind principala dominantă caracterologică, dar autorul creează și riguroase prezentări ale exponatelor zoologice (Hameleonul, Struțocămila), prilej mai mult decât potrivit pentru o desfășurare a erudiției sale. Plecând de la experiența existențială dureroasă, autorul se întoarce indignat împotriva acesteia, executând-o cu lama extrem de ascuțită a satirei și a pamfletului. Sunt satirizate în roman pretențiile nejustificate ale personajelor, în condițiile în care diferența dintre posibilități și pretenții este maximă, așa cum se întâmplă în cazul Struțocămilei. Instaurarea tiraniei sub pretextul adunării democratice este condamnată prin satiră necruțătoare, care demască falsa libertate promovată de Corb, de fapt o impunere a propriei voințe și o manipulare fără scrupule a maselor. Întreaga construcție cantemiriană devine o satiră la adresa lumii prinse în zbateri inutile, incapabile să se ridice la nivelul valorilor supreme. Însă plăcerea satirei este cu mult depășită de plăcerea spectacolului oferit de personajele distribuite în diverse roluri confecționate atent, pe măsura lor, și mânuite cu dibăcie pe scena vieții românești.

Jocul iluzionant baroc al disimulării și al simulării are ca bază în "Istoria ieroglifică" discursul. Acesta se situează pe același plan cu masca și cu dualitatea ei deoarece discursul relevă, în primă instanță, opiniile și credințele pe care vorbitorii doresc să le împărtășească celorlalți iar pe de altă parte ascunde esențialul în spatele cuvintelor. La fel, masca ascunde, camuflează, înșeală, fiind în același timp o exhibiție, o arătare. În prima parte a romanului cantemirian, maestra disimulării și manipulării prin cuvânt este Vulpea. Ascunzându-și abil adevăratele intenții, îi convinge pe Ciacal și pe Lup să-și manifeste deschis ostilitatea față de candidatura Struțocămilei. Ea este extrem de vigilentă,

își asumă riscul unui rol dublu: trece de partea celor puternici, adică a zburătoarelor, dar încearcă să-ți păstreze bunele relații cu Lupul, dușman disimulat al Corbului, conștientă de caracterul temporar al epitropiilor și de posibilitatea de a cădea în dizgrație o dată cu schimbarea conducătorilor. Asemenea autorului, Vulpea este, la rândul ei, un mânuitor de păpuși: reușește să-i determine, până la un punct, pe cei mai slabi și mai sinceri să-i facă jocul pe scena politică, chiar cu riscul vieții lor. Este o adevărată artistă a ipocriziei și își recunoaște cu ușurință oportunistul Cultivă cu insistență invidia, răutatea, lipsa de scrupule, șiretenia narativă. Ca orice personaj negativ al romanului, expresie a răului absolut, Vulpea nu suportă ideea de bine, în ea se declanșează un mecanism al maleficului care se autoalimentează perpetuu, astfel încât existența ei ajunge să fie formată dintr-un lung șir de „zavistii”.

Exprimându-se în discursuri abil construite, personajele își varsă răutățile, sarcasmul și disprețul, îi manipulează prin forța cuvântului pe interlocutorii mai slabi din punct de vedere psihic. Arta manipulării prin logos este mai ales apanajul celor activi și vicleni (Vulpea, Cameleonul), în timp ce reflexivii înțelepți ca Brehnacea sau Șoimul produc discursuri mult mai profunde. Celor aflați pe poziții inferioare și celor mai slabi le este interzisă cuvântarea, ceea ce echivalează cu anularea voinței și a personalității, cu reducerea lor la niște simpli executanți ne semnificativi, amenințați cu pedeapsa capitală în cazul neascultării. Capacitatea susținerii unui discurs meșteșugit reprezintă condiția esențială a existenței personajului în roman, în caz contrar masca fiind condamnată la anonimat.

... Pe scena teatrului lumii cantemiriene, măștile își joacă docile rolul conform pactului făcut de autor cu existența însăși: de a acoperi tocmai pentru a descoperi... În societatea contemporană....?

Svetlana Alexievici- Premiul Nobel pentru literatură Selecție și traducere din limba rusă

Ion Cotelea, Ion Țugulschi
clasa a XI-a A

Svetlana Alexievici s-a născut la 31 mai 1948 în orașul de vest Stanislav (acum Ivano-Frankivsk, Ucraina) și este laureată a Premiului Nobel pentru literatură în 2015 “pentru opera sa polifonică, monumentul suferinței și curajului în vremea noastră”. Tatăl este de etnie bielorusă, iar mama ucraineană. Părinții ei lucrau ca profesori în mediul rural. Dintre cei trei fii ai mamei tatălui său, doi au murit, însă tatăl său s-a întors de pe front. Tatăl mamei sale a murit pe front. După mărturia S.Alexievici, toată copilăria și-a petrecut-o într-un sat din Ucraina, sub spectrul războiului. În anul 1983 a intrat în Societatea scriitorilor sovietici. În anii 2000 a trăit în Franța, Italia, Germania. Din 2013 trăiește în Bielorusia.

S. Alexievici este prima laureată a Premiului Nobel din istoria Bielorusiei, din 1987 ea devenind prima scriitoare de limba rusă candidată la Premiul Nobel pentru literatură. Pentru prima dată, timp de jumătate de secol, premiul a fost oferit unei scriitoare de literatură documentară. În plus, pentru prima dată Premiul Nobel a fost acordat unui jurnalist profesionist. Premiul în bani este 8 milioane de coroane suedeze (circa 953 mii de dolari americani).

S. Alexievici scrie proză ficțional-documentară despre războiul din Cecenia, despre Cernobâl, surprinde, cu ochi de femeie, anii '90 și Al Doilea Război Mondial: „Războiul nu are față de femeie (1985)”, „Ultimii martori (1985)”, „Băieții de zinc (1989)”, „Încântați de moarte (1993)”, „Rugăciunea Cernobâl (1997)”, „Timpul Second-Hand”.

„Războiul nu are față de femeie”

„Tot ce știm despre femeie e legat de cuvântul „binefacere”. Sunt și alte cuvinte: soră, soție, preten și, cel mai de preț, mamă. Oare nu e prezentă în conținutul cuvintelor și bunăvoința? Femeia dă viață, femeia ocrotește viața, cuvintele femeie și viață sunt sinonime.

În groaznicul război al secolului al XX-lea femeia a fost nevoită să devină soldat. Ea nu salva doar, nu bandaja răniții, ci și împușca cu „luneta”, bombardă, distrugea poduri, mergea în explorare. Femeia omora. Ea ucidea inamicul care se arunca cu o brutalitate de nevăzut asupra pământului său, asupra casei sale, asupra copiilor săi. „Nu e specific femeii să ucidă”, spune una dintre eroinele acestei cărți, punând toată groaza și brutalitatea necesară în întâmplare. Alta se va semna pe pereții ruinați ai reichstagului: „Eu sunt Sofia Cunțevici, am venit în Berlin ca să ucid războiul”. Aceasta a fost marea jertfă adusă de ele pe altarul victoriei. Și o faptă eroică nemuritoare, toată adâncimea pe care noi o dobândim cu anii într-o viață liniștită. Omul e mai mare ca războiul.”

“Scriu cartea despre război...”

Eu, care nu citeam cu plăcere cărți despre război, deși în copilăria și tinerețea mea aceasta era lectura preferată a tuturor celor de vîrsta mea. Și asta nu e de mirare, noi eram copiii Victoriei, copiii învingătorilor. Primul lucru pe care îl țin minte despre război? Tristețea mea copilărească printre cuvintele neînțelese și înfricoșătoare. Despre război ne aminteam tot timpul: la școală și acasă, la nuntă și botezuri, la sărbători și pomeniri. Chiar și vorbele copiilor. Odată băiatul din vecinătate m-a întrebat: ”Ce fac oamenii sub pămînt? Cum trăiesc ei acolo? ”Noi am vrut să descoperim tainele războiului. Atunci m-am gîndit la moarte... Și niciodată nu am încetat să mă gîndesc la ea, pentru mine ea a devenit principala taină a vieții.”

Scurt interviu cu actorul Matei Bogdan, alias Lică Sămădăul

Matei Bogdan este un tânăr actor talentat (născut pe 13 mai 1982), angajat al Teatrului Municipal „Bacovia” din Bacău. E absolvent -- șef de promoție al Universității de Artă “George Enescu” din Iași. M-am convins de valoarea sa aseară, 16 martie 2016, la Casa de Cultură Suceava, când am urmărit spectacolul „Moara cu noroc”, unde Matei Bogdan a jucat rolul lui Lică Sămădăul.

După reprezentație am încercat să obțin un interviu, care să-mi satisfacă o serie de curiozități în ceea ce-l privește pe actorul Matei Bogdan. La întrebările adresate mi-a răspuns direct, cu plăcere, amabil.

Reporter: Ce v-a determinat să alegeți profesia de actor?

Matei Bogdan: *Consider că profesia de actor m-a ales pe mine deoarece, când eram prin clasele a XI-a, a XII-a, visam să fac studiile universitare la Academia Militară. Dar viața mi-a oferit un alt traseu și pentru asta îi mulțumesc.*

Reporter: Este neapărat ca un actor să aibă studii în domeniu sau nu?

Matei Bogdan: *Da. Este neapărat ca un actor să aibă studii, să citească, să citească foarte mult. Chiar recomand tinerilor care vor să devină actori să studieze foarte mult, să citească, începând cu operele care se studiază pentru bacalaureat, fiindcă munca noastră e o muncă de studiu, începând de la operele pe care le studiem zi de zi, să zicem „Moara cu Noroc”, „Moromeții”, „Romanul adolescentului miop” care se studiază în liceu. Tot timpul avem nevoie de studii. Nu poți avea succes în meserie fără a cunoaște informații despre scriitorul respectiv, despre scrierile sale, despre relațiile dintre personaje. Plus că e nevoie să studiezi multă psihologie, multă psihanaliza ca să-ți dai seama despre ce e vorba în relațiile dintre personaje, reacțiile pe care le are nu neapărat un actor, ci un personaj față de alt personaj în timpul unei microscenete.*

Reporter: Aveți nevoie de mult timp ca să vă pregătiți pentru o nouă ieșire în scenă? De exemplu „Moara cu noroc”?

Matei Bogdan: *Dacă joci rolul unui personaj pe care-l cunoști și care îți place, pregătirea nu ia atât de mult. Însă dacă ți se spune că trebuie să joci rolul unui personaj de care habar nu ai, fie că ești de acord, fie că nu, trebuie să depui mult efort și străduință ca să intri în pielea personajului.*

Reporter: Este greu să treceți de la un personaj la altul?

Matei Bogdan: *Da, este greu. Depinde și de impresarul care-ți stabilește programul pentru că, de exemplu, aseară am jucat un spectacol, astăzi am venit de la o distanță de 200 Km ca să susținem un alt spectacol, mâine avem altul și atunci trebuie să te remodelezi, să te reinventezi, să te regăsești pe tine.*

Reporter: Vi s-a întâmplat să uitați replicile și să improvizați?

Matei Bogdan: *Eu, de exemplu, nu uit replicile, însă dacă mi se întâmplă, încerc să-mi mențin ideea și relația pe care o am cu partenerul de scenă. Muncind o lună, două, trei, îți creezi un flux e idei, un flux al replicilor, astfel încât în momentul în care ai uitat un cuvânt să poți să-l înlocuiești cu un altul. Chiar pot să spun că pe spectator nu-l interesează replica sau cuvântul anume, ci relația dintre personaje.*

Reporter: Dacă ați avea posibilitatea v-ați schimba cariera?

Matei Bogdan: *Dacă acum aș fi fost un preot sau un militar și mi-ai fi adresat întrebarea aceasta, aș fi spus că da. Dar așa, cum sunt actor, nu-mi doresc o altă carieră.*

Reporter: Considerați spectacolul de astăzi un succes?

Matei Bogdan: *Auzind spectatorii la final cum aplaudă, sunt convins că da.*

Reporter: Vă considerați un om împlinit?

Matei Bogdan: *Pot spune ferm că sunt un om împlinit din toate punctele de vedere și le doresc și celorlalți să fie cel puțin la fel de mulțumiți de ei înșiși, iar vouă, elevilor de la Colegiul Economic*

„Dimitrie Cantemir” din Suceava, vă doresc să vă bucurați de multe succese meritorii și să ne revedem și la alte spectacole, mai fericiți.

Reporter: Vă mulțumesc și vă așteptăm cu noutăți.

Astfel s-a terminat discuția cu Matei Bogdan sau cum l-am cunoscut eu la început, Lică Sămădăul.

Interviu imaginar cu Gabriel Liiceanu

Olariu Loredana
clasa a X-a G

Gabriel Liiceanu este una din figurile marcante ale prezentului în domeniul culturii. E greu să-l caracterizezi. Să te oprești la om? La scriitor? Ambii sunt la fel de fascinanți. Însă ceea ce-l definește cel mai bine este opera sa, după cum el însuși mărturisește “Ce mai e și cartea asta? [...] este explozia (neîncadrabilă) a ființei mele”.

L.O.- Bună ziua, domnule Gabriel Liiceanu! Dacă îmi permiteți să vă adresez câteva întrebări... aș vrea să încep printr-un subiect mult dezbătut în anii trecuți. Încă din anii ‘90, când a fost fondată editura Humanitas de către dumneavoastră, părerile v-au fost greu acceptate, minerii v-au cerut chiar moartea. Iar atacurile la adresa dumneavoastră și a editurii Humanitas nu s-au încheiat aici. Cum v-au afectat viața aceste evenimente neplăcute? Au avut o influență puternică asupra persoanei dumneavoastră?

GABRIEL LIICEANU: - *Bună ziua! Mi-ar face o deosebită plăcere să răspund la întrebările care îmi sunt adresate. Într-adevăr, viața mea a avut și perioade mai dificile, însă nu îndeajuns de grele încât să nu pot trece peste ele. Am în minte cum am trăit istoria acestor 20 de ani reflectată în istoria editurii Humanitas. E imposibil să uit că în 1990 sediul editurii a fost devastat de mineri, la fel cum și în 1999, când a intervenit o alta mineriadă, am primit un telefon de la un ziarist, care se afla în rândul minerilor care se apropiau de București, care m-a atenționat, spunându-mi să îmi iau măsurile de precauție necesare deoarece sunt pe lista lor. Îmi aduc aminte că am fost nevoit să golesc tot sediul de toată aparatura tehnico-electronică, speriat că, din nou, minerii vor lua cu asalt editura. Dar acestea sunt evenimente brutale la care am luat parte.*

L.O.- Ați avut o viață tumultuoasă și, cu toate întâmplările neprevăzute, ați găsit totuși puterea de a merge mai departe, de a trece peste evenimentele neplăcute care au apărut în viața dumneavoastră. Cum reușiți să vă mențineți echilibrul și să nu eșuați din cauza stresului zilnic?

G.L.- *Încerc mereu să mă consolez cu faptul că nu am eșuat până în momentul de față și nici de acum înainte nu vreau să o fac; nu sunt pregătit să o fac deoarece sistemul meu de iluzii este într-un echilibru continuu, astfel încât nu îmi permite să dau greș. Am avut și am momente în care simt că puterile mă trădează, însă nu m-am îndoit de faptul că iluziile nu mă vor înșela niciodată. Acest lucru s-a întâmplat și cu Noica. El, exceptând iluzia scrisului, a renunțat la toate celelalte, dar pentru că talentul său de a-și arunca gândurile și imaginația pe hârtie l-au însoțit, a izbutit să ducă lucrurile până la sfârșit.*

L.O.- La ce nivel credeți că se află, în momentul actual, cultura poporului român?

G.L.- *Având în vedere că oamenii intelectuali sunt din ce în ce mai rari și sunt cu atât mai puțini în România fiindcă învățământul actual nu constituie un lucru fundamental la noi, este mereu pus pe ultimele locuri ca importanță, cred că nivelul de cultură este unul mediu. E adevărat că nici în alte zone lucrurile nu stau diferit, e aproape aceeași poveste doar că este colorată diferit, dar susțin faptul că în alte țări se dorește mereu ceva mai bun, un nivel mai avansat în comparație cu România, unde indiferența este caracteristica dominantă a oamenilor. Vreau să afirm că suntem o populație cu potențial însă nu știm să stăpânim și să profităm de această trăsătură.*

L.O.- Sunteți de părere că în viitorul apropiat lumea se va ocupa mai atent de educație și va acorda o importanță redusă altor aspecte?

G.L.- *Aș vrea să cred că decorul și persoanele alături de care trăim vor căpăta o întorsătură spectaculoasă, însă nu cred că se va întâmpla acest miracol, dacă pot să îl numesc astfel, în viitorul apropiat pentru că aceste schimbări necesită foarte mult timp, nu pot fi spontane, astfel încât să poată să ne surprindă în mod plăcut. Există o sintagmă în care eu gasesc ceva special, și anume că oamenii nu se schimbă niciodată, ci vremurile se schimbă; astfel noi mereu ne vom adapta vremurilor și nu vom suferi niciodată modificări la nivelul gândirii.*

L.O.- Cartea "Ușa interzisă" prezintă gândurile dumneavoastră așternute într-o perioadă de doi ani. De ce titlul exprimă un lucru care nu va putea fi scos niciodată din sigiliul său iar conținutul are ca punct central părerile și temerile dumneavoastră?

G.L.- *Este foarte adevărat că titlul stârnește semne de întrebare atunci când lecturezi conținutul, însă explicația ar fi că, în adâncul meu, am păstrat fărăme de îndoială și frica de a nu stârni controverse. Ceea ce aș vrea să sugereze titlul este că toți avem o cameră în care ne găsim refugiul și care mereu va fi închisă pentru vizitatori sau orice alt aspect care ar putea perturba liniștea interioară din măduva camerei.*

L.O.- Toate cărțile dumneavoastră creionează, în ansamblu, omul, cu toate stările și sentimentele sale. De ce ați ales tocmai un subiect care, pe cât e de mic pe atât este de complex?

G.L.- *Cred că "omul" este precum un ocean. Cu toate că îi vezi malul, niciodată nu știi unde anume se sfârșește. Necuprinsul oceanului este precum înfinitatea de stări prin care trece o persoană zilnic și niciodată nu voi găsi un sfârșit la tot ce am scris până acum. Mereu vor exista subiecte de care să pot agăța cuvinte, astfel încât o carte să însemne o pagină dintr-un jurnal. Cu cât părțunzi mai adânc în abisul de sentimente al omului, cu atât reușești să îl cunosti doar printr-o privire întâmplătoare.*

L.O.- Va multumesc, domnule Gabriel Liiceanu, pentru timpul acordat și aș vrea să vă mărturisesc faptul că vă apreciez nu numai ca persoană dar apreciez foarte mult și cărțile scrise și editate de dumneavoastră. A fost o adevărată onoare să am ocazia să discut cu dumneavoastră, chiar și prin intermediul internetului.

G.L.- *Mi-a făcut plăcere să pot interacționa cu tineri care au interesul de a susține educația și încearcă să ridice cultura la un nivel mai înalt.*

Temporalitatea în romanul "Femeia în roșu"

prof. Halac Iuliana Alina
prof. Ciobîcă Alina Delia

Incitantă la lectură, dezinvoltă și originală, “Femeia în roșu” de Mircea Nedelciu, Adriana Babeți și Mircea Mihăieș este o capodoperă scrisă într-o lume care uită să mai trăiască literatura la justa ei valoare. Cartea, a cărei apariție a fost întârziată prin retragerea manuscrisului- aprobat inițial- din tipografie cu interdicția de a fi publicat, a apărut imediat după decembrie 1989 (la Editura Cartea Românească, București, 1990). Primirea Premiului Uniunii Scriitorilor pentru proză (1991), ecranizarea (de către regizorul Mircea Veroiu în 1996-1997), dramatizarea (de Cătălina Buzoianu) și interpretarea sa (pe scena Teatrului Național din Timișoara), precum și intrarea în programele școlare de liceu sunt doar câteva din atestările acestui succes al prozei românești.

Romanul oferă o deschidere spre numeroase tehnici narative și moduri de interpretare. O contribuție însemnată în acest sens o are și faptul că acțiunea se desfășoară pe mai multe planuri (cele centrale planând, pe de o parte, în jurul celor trei protagoniști- Emdoi, personajul A. și Emunu- și, pe de altă parte, avându-i drept actanți pe Ana Cumpănaș- Sage- și Dillinger). De aici rezultă o serie de răsturnări ale cronologiei, transgresiuni ale ordinii, contorsiuni narative, accelerări sau încetiniri de ritm, comprimări sau întoarceri în trecut, la care se adaugă contrapunctul și suprapunerea de suite temporale. Avem de-a face cu un text întrețesut și întrețaiat cu un remarcabil profesionalism, cu o „carte puzzle, multietajată, minuțios imbricată”, după cum opinează Mircea Cărtărescu.

În analiza temporalității trebuie ținut cont de cele trei aspecte specifice: ordinea, durata și frecvența. În majoritatea romanelor, evenimentele sunt prezentate într-o ordine strict liniară, strict cronologică. Femeia în roșu însă însumează o serie de anacronii (de retrospecții sau prospecții). O acțiune ce ar putea fi banală devine, prin întrețaierea de analepse și prolepse, ca prin farmec, ireală. Cititorul, de multe ori, e nevoit să se întoarcă la paginile anterioare, pentru a vedea unde se află, dacă e vorba de prezent sau de o reînțoarcere în trecut. Are nevoie de abnegație, răbdare și perseverență pentru a reconstitui cronologia, linearitatea romanului. “Femeia în roșu” nu e deosebit de dificilă în acest sens, discursul abundând în repere cronologice, în indicații temporale de o uimitoare precizie. Autorul este explicit: ne spune cât timp a trecut, indiferent că-l exprimă în ore, în luni, anotimpuri ori ani. Această voce care ne comunică respectivele jaloane temporale ne invită, parcă, să reconstituim succesiunea exactă a ca factorilor. Firește, la o primă lectură, unele precizări temporale se pierd, însă la a doua se ivesc foarte clar. Introducerea unor personaje în cadrul diegezei, reintroducerea unor personaje recent sau mai demult abandonate de povestire ori rezolvarea în retrospectivă a unor elipse, acoperind ceea ce fusese omis sau ascuns anume, sunt doar unele dintre posibilitățile oferite de analepsă, doar cele mai uzuale motivații ale folosirii acesteia.

Un rol important îl are și procesul retrăirii care este mimat în măsura în care opera este un roman autobiografic trucat, relatând „cercetarea”, documentarea personajelor Emdoi, A. și Emunu. Ne sunt date diferite indicații explicite, de altfel privitoare la distanța dintre actul scrierii și timpul trăirii, al străngerii de informații. Povestirea este, în general, dată ca fiind ulterioară iar timpul narațiunii este, de regulă, situat după momentul în care se desfășoară întâmplarea (citim, de exemplu, evenimente

întâmpate în lunile august-septembrie 1986, dar și din 1914, privitoare la Ana Cumpănaș, Octavian Cristofor Nacu ori Tit Liviu, evenimente ce pot fi considerate analepse, diferența de timp constituind, la urma urmelor, spațiul unei generații). Durata apare apoi ca factor care are în vedere raportul de proporție dintre timpul narațiunii și timpul istoriei, generând patru cazuri unanim acceptate: scena (prezentată mai ales în pasajele dialogate între Tit Liviu și Matei, nefiind însă exclusă nici din monologuri), sumarul (rezumatul, întâlnit mai ales atunci când bursele relatează viața Anei), pauza (identificată în Conflictele de competență) și elipsa (care desemnează, literalmente, „tăcerea” unui text în ceea ce privește o anumită perioadă (Van Meter, de exemplu, „scapă din închisoare” iar peste câteva luni reface drumul lui Pierpont, poposind la închisoarea din Michigan).

Frecvența măsoară apoi relația dintre numărul de ocurențe ale unui eveniment și numărul de ocurențe ale referirilor la el. Relațiile de frecvență pot fi simplificate în câteva categorii. Putem vorbi de povestire singulară, repetitivă sau iterativă.

Un subiect intens dezbătut îl constituie distincția dintre evenimentele povestite și modul în care sunt ele narate sau, altfel spus, dintre poveste și discurs (timpul enunțului/ enunțării narrative, timpul acțiunii/ textului, timpul semnificatului/ semnificantului). Înșiși autorii se întreabă: „Cum putem relaționa ordinea propozițiilor cu ordinea evenimentelor sugerată de narațiune?”

Temporalității proprii personajelor i se adaugă altele două, care aparțin unui plan diferit: timpul enunțării, al scriiturii, și timpul percepției, al lecturii.

Dezbaterea timpului narațiunii se ocupă cu studiul raporturilor dintre actul narativ și istorie. Au fost identificate patru tipuri de narațiune: ulterioară, simultană, intercalată și anterioară.

Relația dintre narator și universul reprezentat (dintre povestire și istorie) trebuie cuprins în problema aspectelor narațiunii. În “Femeia în roșu” se regăsesc unele dintre tendințele literaturii postbelice. Întâlnim adesea un fel de spargeri ale textului (se trece cu ușurință de la un plan la altul, de la un limbaj la altul, de la un subiect la altul, de la o tehnică la alta), o tematică îndeosebi socială, însă munca evidentă, care face dovada geniului creator al autorilor are drept rezultat o literatură complicată care își îngustează din ce în ce mai mult câmpul cititorilor. La toate acestea se adaugă și prezența diferiților naratori, a diferiților martori (printre care Sursele, biograful, proiecționistul, traductorul, reporterul de vest). Naratorul întâlnit în primele pagini va deține rolul principal.

În cadrul temporalității, un loc privilegiat îl ocupă sistemul timpurilor verbale. Generând narativitatea textului, imperfectul, perfectul simplu și prezentul organizează sub aspect estetic textul, orientează dezvoltarea specifică a universului semantic al romanului. Imperfectului îi sunt atribuite multiple valori. Timp al nedeterminării, acesta se constituie în timp al perspectivelor deschise deopotrivă spre trecut și spre viitor. Perfectul simplu, concurat și înlăturat din limba vorbită de către perfectul compus, ocupă un loc privilegiat în sistemul verbal al romanului analizat. Este timpul relatării, al narativității obiective, neutre, descriptive, epice, redând o acțiune momentană și rapidă, fără a lăsa timp pentru fixarea unei imagini. Întâlnit și sub denumirea de perfect narativ, marchează o acțiune finită în trecut și redă adesea instantaneul. În schimb, prezentul, timp neîncheiat, este timpul intercalărilor comentative și timpul actualizării ori prelevării. Reușește să ne expună povestea astfel încât ea să fie elocventă de la sine, dându-ne impresia că acțiunea se desfășoară în chiar momentul lecturii, fiindu-ne oferită imediată. Dovadă stă însuși sfârșitul romanului: „Acum, după rescrierea din august-septembrie 1987, finalul arată cam așa: La început se deschid ochii, urechile...”

„Jurnalul unei fete greu de mulțumit” / „Corespondență”

de Jeni Acterian

prof. Foit Ecaterina-Daniela

Jeni Acterian, pe numele real Eugenia Maria Acterian, sora lui Haig și a lui Arșavir Acterian, s-a născut pe 22 iunie 1916 în Constanța și a “plecat” în neant 42 de ani mai târziu, pe 29 aprilie 1958, la București.

Asupra „Jurnalului” lui Jeni Acterian planează și astăzi misterul, căci o parte dintre caietele ei nu au fost publicate - decizia a aparținut fratelui Arșavir Acterian.

Scrierea jurnalului este începută de Jeni Acterian la vârsta de 16 ani, în 1932, și se încheie în 1947 atunci când ea avea 31 de ani. Este un document al etapelor vieții unei persoane care își analizează sentimentele cu perseverență, care își urmărește cu atenție și luciditate reacțiile și efectele, precum și sentimentul extrem de acut al morții.

Cu toate cele trei crize (moartea tatălui, moartea fratelui, vestea că are cancer) care îi guvernează scurta existență, autoarea are accese de efuziune, de bucurii sălbatice, care o determină să își îngăduie uneori o privire mai puțin critică asupra sa. Aceste explozii sunt datorate tinereții, iar pe măsură ce înaintează în timp, în jurnalul ei, Jeni Acterian este din ce în ce mai concisă, nu mai scrie fraze lungi care au trădat odată înclinația ei către confesiune, acum ea fiind marcată de experiența morții pe care o vede pretutindeni, dar și în ea (acasă, moare tatăl ei și unul dintre cei doi frați). Acest sentiment vine odată cu îmbolnăvirea de cancer, dar niciodată nu scrie acest cuvânt în jurnal. Se teme sau vrea să îl învingă prin indiferență? Sau poate boala în sine nu o interesează și numai sentimentul morții este singura realitate care o poate determina să meargă mai departe? În ciuda bolii incurabile, Jeni este o persoană dezinvoltă (sau cel puțin așa pare), trăiește momentele ca și când ar fi ultimele, și aici observă și ea o diferență de optică: ceilalți cred că ea iubește viața, dar știu ei că ea are prezent mereu în minte gândul morții...?

Jeni Acterian este o femeie ce are îndoieli și neliniști, dar îi place cu toate acestea să se bronzeze vara, să “aibă flirturi”, “să poarte pantaloni strâmți pentru a înnebuni bărbații”. Învață să placă, să știe ce o avantajează. Dar poate aceste multiple fațete ale sale se descoperă cel mai bine atunci când iubește: *“De joi de când cu privirea aceea sunt un om fără liniște. Fac obsesie. M-am convins de un singur (lucru) că-l iubesc. Îmi clatin aceleași gânduri prin pereții creierului și repet idiot: Îl iubesc, Îl iubesc, Îl iubesc. (...) E groaznic să iubești. Tortură de fiece clipă. Am “căzut” pe cea mai autentică liche (lichea) din sud-estul Europei. E încăpățânat, orgolios și mai are și un caracter...”*

Criticul de carte Dan C. Mihăilescu, în volumul său dedicat memorialisticii, consideră această carte un ghid pentru atmosfera interbelică și îl recomandă ca o carte fundamentală pentru orice profesor de liceu ce predă limba română.

“Jurnalul” nu a fost publicat cu voia lui Jeni Acterian, ea l-a considerat mereu o însumare de reflecții personale și, abia după 1989, la peste 30 de ani de la dispariția sa, a fost publicat de fratele ei, Arșavir Acterian.

În fapt, această carte surprinde frământările interioare ale unei deosebite intelectuale interbelice. La un moment dat, Jeni Acterian putea fi asemuită cu un echivalent feminin al lui Mircea Eliade, prin

forța reflecțiilor și prin cantitatea de pagini citite pe zi – mărturisea că trecea adesea de 1000 de pagini pe zi.

De-a lungul timpului, Jeni Acterian, i-a cunoscut pe Emil Cioran, Mircea Eliade, Emil Botta, în discuțiile ei impresionându-i printr-o cultură impecabilă, dar și prin cinism și neîncredere. Cinismul și neîncrederea ei s-ar putea explica prin aceea că era obsedată de moarte încă de foarte tânără și trăia cu frica permanentă că i-ar putea scăpa lucruri esențiale pe care nu ar apuca să le citească.

Jeni Acterian ar putea fi considerată o literată, cu un aer de salon, iar distincția dintre viață și literatură începe să se vadă în jurnalul ei odată cu angajarea în cadrul unei instituții financiare. Fiind încă, de foarte tânără, un fin psiholog și un bun analist a celor din jurul ei, abia târziu, la 29 de ani, întâlnește iubirea în persoana bizantinologului Eliad Alexandru. Deși fizic îl considera irezistibil, era de părere că nu o merită pentru că avea o mulțime de defecte de altă natură! Totuși, acest Eliad este întotdeauna prea puțin timp în preajma ei, iar sentimentele ce o animau existau și se consumau din acest motiv, în cea mai mare măsură, în lipsa lui.

Ultimii doi ani din "Jurnal" sunt o istorie neîntreruptă a acestei pasiuni și, aici, nu mai există senzația unui jurnal, ci a unui roman epistolar, ușor pătimaș. În perioada de care se ocupă jurnalul, 1933-1947, ar putea fi distinse două perioade, una a experiențelor intelectuale, alta a celor sentimentale. În ambele perioade Jeni Acterian încearcă să înțeleagă realitatea printr-o risipă de idei și de sentimente. Urmarea este apariția dezamăgirilor date de conștientizarea realității brute și lipsite de culoare a acelor ani, motiv pentru care sufletul ei se revoltă...

Pentru a o înțelege mai bine pe Jeni Acterian, vom încerca să luăm câteva citate care să o facă cât de cât mai de înțeles pentru noi, oamenii obișnuiți:

Ce așteptări are Jeni Acterian de la un artist? Încredere în sine! Naturalețe, nu originalitatea forțată, nu arta prețioasă, nu figura de om interesant. Dar întrebarea care se pune zicea ea, este: *"n-am oare tendință contrarie excesivă? Atâta discreție și sobrietate, simplitate și realism nu este oare un soi de sărăcie artistică? Mi-e teamă că da."*

Ce așteptări are de la mediul ambiant în care își desfășoară activitatea un artist? Liniștea creatoare, nu oameni care se apucă să țipe fără motiv, nu posedaj.

Ce așteptări are de la un jurnal? *"Ca să fiu sinceră, mă plictisesc și cum, când te plictisești, cauți cu disperare să plictisești altă persoană și cum nimeni altul afară de mine nu se găsea acasă, am luat în mână acest caiet și m-am apucat – precum se vede – să plictisesc "eul" meu viitor".*

Reflectând la domeniul artei (teatrului) ea sesizează un conflict uriaș care pe lângă ceilalți trece ca și cum nu ar exista: *"Cred că personalitatea unui actor derivă din faptul că n-are personalitate, ca să-și poată îmbrăca personalitatea oricui. Dacă ar avea o personalitate definită, nu și-ar putea-o scoate ca pe o haină ca s-o ia pe alta. Și dacă joacă folosind "propria haină", adică reduce personalitatea oricărui personaj la a lui, atunci e un actor lamentabil. Deci sau e actor, sau are personalitate."*

Astfel, în arta propusă de Jeni Acterian vedem gândurile care o bântuiesc despre calitățile unui artist (actor), conflictul cu personalitatea sa, necesitatea unui climat prielnic pentru a crea ceva de valoare, jurnalul – loc de plictiseli pentru cititorii viitori... etc.

Constată că ideile în învățământul românesc se transformă într-o vorbărie oarecare, conceptul de originalitate fiind anulat de plagierea continuă a ideilor altora. *"5 februarie 1935. Încep să văd partea comică a examenelor... e foarte interesant să pui pe hârtie ideile altuia ca și cum ar fi ale tale.*

De altfel, nu înșeli pe nimeni, căci toată lumea știe că nu sunt ideile tale. Și, dacă din întâmplare intercalezi ceva de la tine, asta n-are nicio importanță, nimeni nu va crede că acel ceva îți aparține.”

O obsesie care a constituit în bună parte rațiunea de a fi a acestui jurnal este reprezentată de problema morții. Aceasta obsesie ne aminteste de Socrate și de “întrebarea” pusă prietenilor săi în momentele de dinaintea morții lui: “*Dar e vremea ca să ne retragem fiecare la locul său – eu ca să mor, voi ca să trăiți. Care din voi sau eu, deținem ce-i mai bun? Nimeni nu știe, în afara de Dumnezeu*”. Niciodată nu mai suntem ceea ce suntem, niciodată ce a trecut, exact acea clipă, nu se mai întoarce...

Jeni Acterian este revoltată că moartea continuă să existe, chiar dacă admitem că există Dumnezeu: “*nu pot admite existența lui Dumnezeu dacă ea nu implică nemurirea mea. Asta mi-ar cere o dezinteresare de mine însămi, o umilință pe care n-o am. Mai corect spus: faptul că Dumnezeu există nu mă interesează decât dacă și eu exist. Dacă eu voi muri, existența sau non-existența lui Dumnezeu devine un lucru complet indiferent și neinteresant. Ce legătură mai pot avea eu cu orișice fel de realitate care ar mai putea fi dacă eu nu voi mai fi ?!*”

Nemurirea o obsedează cu stăruință și o face chiar să-și imagineze cum ar fi să nu mai existe timp, cum ar fi fără devenire și ajunge la concluzia că de fapt devenirea e o moarte continuă. Într-o însemnare făcută în 1937, cu un an înainte, constată că nu reușește stabilirea identității dintre sinele prezent și cel trecut, puțin îndepărtat și crede că aceasta e cea mai bună dovadă pentru a arăta că viața noastră de fapt nu ne aparține.

Plictiseala este pentru ea tot o formă a morții, dar de această dată a morții sufletului și se întreabă la ce bun să ne zbatem pentru câte un scurt moment de bucurie, din moment ce plictisul revine cu toate seriozitățile și ștrangulările lui! Ar vrea să-și noteze în jurnal lenevia, să vadă cât căscat intră în viața unui om, acțiune imposibilă, fiindcă în starea de leneș nu poate scrie nimic. Are senzația de monotonie a timpului, “*că timpul trece inutil. Dar e locul să mă-ntreb ce anume e util? Tare aș vrea să știu.*”

În final, dar nu în ultimul rând, putem spune că Jeni Acterian, deși era obsedată de ideea morții, avea și un deosebit simț al umorului. Astfel, ea se referă la fratele ei Arșavir: “*grozav mi-e dor de găgăuță!*”

De remarcat este și imensa iubire și tandrețe din sufletul lui Jeni Acterian, reflectată în scrisorile trimise prietenei ei Clody Bertola, pe care le începea astfel: “*Codiță scumpă...*” sau “*Codiță dragă...*”

BIBLIOGRAFIE ȘI RESURSE WEB

- *Corespondență*, autor: Jeni Acterian, Editura ARARAT 2005, ediție îngrijită de Fabian Anton;
- *Jurnalul unei fete greu de mulțumit* (ediția a III-a revăzută și adăugită), autor: Jeni Acterian, Editura HUMANITAS 2007, ediție îngrijită de Fabian Anton;
- *Jurnalul unei ființe greu de mulțumit*, Editura Humanitas 1991, ediție îngrijită de Doina Uricariu;
- *Jurnalul unei ființe greu de mulțumit (ediția a II-a revăzută și adăugită)*, Editura Ararat 1998, ediție îngrijită de Fabian Anton;
- <http://www.bookblog.ro/biografii-si-memorii/jurnalul-unei-fete-greu-de-multumit/>
- <http://no-ideea.blogspot.com/2008/04/jurnalul-unei-fete-greu-de-multumit.html>
- http://ro.wikipedia.org/wiki/Jeni_Acterian

http://www.adevarul.ro/cultura/Jeni_Acterian-o-fiinta_greu_de_multumit_0_417558530.html

"Avarul" de Molière

-cronica de spectacol-

Jean-Baptiste Poquelin (1622-1673) a fost un important scriitor de teatru, director și actor, un mare maestru al satirei comice din Franța secolului al XVII-lea.

Piese sale: "Sganarelle", "L'école des femmes"(1643), "Le Tartuffe"(1664), "Le Misanthrope"(1666) sunt capodopere ale renumitului farsor Molière și au un puternic caracter moral.

Piesa "Avarul" ("L'Avare"-1668) pusă în scenă de teatrul din Botoșani în regia lui Cristian Gheorghe propune și povestește publicului spectator "Avarul" dintr-un alt punct de vedere decât cel al autorului. Dacă piesa originală cuprinde personaje pozitive și negative, varianta modernă are doar personaje negative, după unele critici; după părerea mea au dreptate doar pe jumătate.

Piesa are în vedere, cu precădere, dezumanizarea, aceasta ducând la o "foame disperată" după bani, avere, din dorința de a avea cât mai mult, de a păzi cu strășnicie avutul, "o foame" ce nu poate fi oprită și care tot crește în defavoarea sentimentelor frumoase, curate, sensibile din om.

În piesa sa, Molière evidențiază răutatea unui singur om (Harpagon-zgârcitul); în varianta botoșăneană, avariția personajului principal este molipsitoare și face ca toate personajele să aibă trăsături preponderent negative.

Cum am putea justifica asta? Datorită zgârceniei excesive a capului familiei, fără o sursă materială de sprijin, celelalte personaje și cupluri nu pot exista.

Dacă am vrea să transpunem în viață o asemenea situație o găsim izbitor de reală, căci în fața sărăciei toți rămânem fără sentimente, fără dorințe, fără realizări, fără grai.

Recomand vizionarea spectacolului pentru jocul deosebit al actorilor care au intrat foarte bine în pielea personajelor, pentru talentul lor și pentru ceea ce au reușit să ne transmită impresionându-ne sufletul. "Un joc" elegant, costumat pe măsura piesei, cu decor ancorat în timp și spațiu (Franța, 1660) – aceasta este piesa.

Ea se recomandă adulților și copiilor de vârstă medie, întrucât are un conținut special prin critica fină adusă vechilor moravuri, dar care, din nefericire, mai este încă de actualitate.

JURNAL DE CĂLĂTORIE ÎN ARGENTINA

Tersigni Emilia – Giulia
Clasa a X-a I

Din luna februarie, părinții mei au hotărât ca în această vacanță de vară să mergem în Argentina 2 luni. Imediat ce am terminat școala, pe 12 iulie, am plecat. Am ajuns pe 14 iulie. Zborul a fost lung (18 ore cu avionul) și puțin obositor, dar bucuria că voi călca din nou pe acest teritoriu minunat era mai mare. Am trecut de la vară la iarnă. Chiar dacă acolo nu este iarna de la noi, diferența bruscă de temperatură se făcea simțită (Suceava 27°C- Buenos Aires 11°C), la fel ca și cea de fus orar (6 ore).

Buenos Aires este o capitală aglomerată (14 milioane de locuitori), dar fără blocaje în trafic deoarece strada principală are 14 benzi, fiind cea mai largă din lume. Obiectivele turistice sunt: Obeliscul, portul Puerto Madero, Plaza de Mayo, Teatro Colón, Casa Rosada, Recoleta, cartierul La Boca și multe altele.

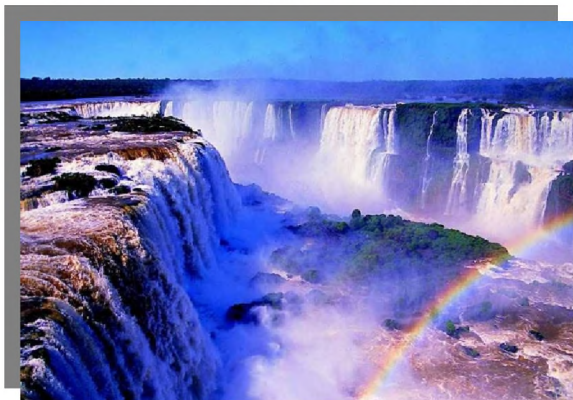
După 3 zile am pornit spre o altă aventură. Am mers la Paraná (cu autocarul argentinian ce nu se compară cu cel european) de unde am închiriat o mașină pentru 52 de zile și am pornit spre Esquina, Corrientes (destinația principală). Am închiriat o casă frumoasă și ne-am gospodărit singuri pentru că voiam să vedem cum se trăiește acolo. 30 de zile am făcut echitație de dimineață până seara, la un ranch, însoțiți de „gaucho”, oamenii cărora le-am cunoscut cultura (între ei vorbesc guaraní - limba băștinașilor).

Civilizația argentinienilor este exemplară. Sunt oameni calzi, primitivi, politicoși, buni, fără invidie și răutate între ei și cu multă răbdare. În așteptarea autobuzelor (sau a oricărui alt serviciu) formează cozi ordonate, fără scandal, nu se împing, nu vorbesc urât.

În ceea ce privește gastronomia, carnea de vită e sfântă și făcută mereu la grătar. La restaurant o porție începe de la 400 de grame în sus, are minim 6 centimetri grosime, e rumenită pe ambele părți și din ce în ce mai sângeroasă spre mijloc. Trebuie să recunoaștem: carnea argentiniană este cea mai bună din lume. Nu oricine face grătarul. Cei specializați în domeniu se numesc „asadores”. O altă specialitate este *empanadas* (sunt un fel de pateuri umplute cu carne, cașcaval, roșii, ceapă, șuncă etc.).

Băutura lor tradițională este *maté*. Pe toți îi vezi cu termosul în mână și cana de maté. În privința dulciurilor, specialitatea lor este *dulce de leche*. Ei nu prea beau vin alb, preferându-l pe cel roșu (au peste 1400 de tipuri de vin, majoritatea acestora fiind produse la 2000-2500 de metri altitudine). Nu există zi fără carne de vită, dulce de leche și maté.

Pe 28 august am plecat spre Cascadele Iguazú. Aveam de făcut 900 de kilometri. Ne-am oprit la Posadas, provincia Misiones. Acolo pământul are culoarea roșie. La intrare în provincia Misiones scria “Bienvenidos a la tierra colorada”. La Posadas am vizitat Ruinele lui San Ignacio. Am stat 3 nopți la Iguazú. În prima zi am vizitat Cascadele Iguazú de pe partea argentiniană, iar a doua zi am vizitat partea braziliană (am fost în Brazilia). Cascadele sunt 80% în

Argentina și 20% în Brazilia. Cascadele Iguazú fac parte din cele 7 minuni ale naturii și sunt în patrimoniul Unesco din 1984. Sunt 275 de cascade care au până la 90 de metri înălțime în Parcul Național Iguazú. De la intrarea parcului sunt trenulețe care transportă circa 300 de persoane o dată cu o frecvență de 30 de minute.

Partea argentiniană este foarte frumos amenajată (se spune că trăiești emoția), aleile fiind prin pădurea tropicală. Parcul cuprinde mai multe circuite (circuitul superior, mijlociu și inferior). Impresionante sunt cel superior și cel inferior. Traseul pe jos al celor două durează aproximativ 3 ore (sunt 4 kilometri), timp în care rămâi fermecat de splendoarea cascadelor. În jungla din jur te vei întâlni cu maimuțe, tot felul de păsări exotice, fluturi extraordinari care îți stau pe deget și coati (care nu aveau nicio remușcare când îți furau mâncarea din mână sau pungile cu mâncare). Căderile de apă se intensificau pe măsura ce înaintam, până când am ajuns la cea mai mare și spectaculoasă cascadă numită „La Garganta del Diablo“ („Gâtul Diavolului”). În fața acesteia este o pasarelă pe care am mers pentru a vedea imensitatea de aproape (are 90 de metri înălțime și locul în care apa atinge pământul nu se poate vedea din cauza „perdelei” realizată de vaporii de apă care se ridică în atmosferă (datorită acestui fenomen se văd în fiecare după-amiază foarte multe curcubeie).

Pe partea braziliană vezi cascadele în mod panoramic (imagine mai clară asupra imensității acestui spectacol) . Se fac excursii de 10 minute cu elicopterul care sigur aduc o imagine completă asupra dimensiunilor impresionante ale cascadelor Iguazú. Când am terminat de vizitat partea braziliană a cascadelor am mers la „Parcul Păsărilor” („Parque de Aves“) care se află chiar peste drum de intrarea în Parcul Național Iguazú. Am văzut foarte multe specii de papagali și tot felul de alte păsări exotice și reptile. Apoi am vizitat o altă atracție turistică - „Hito Tres Fronteras” – unde râurile Iguazú și Paraná se contopesc și pot fi văzute cele 3 țări: Argentina, Brazilia și Paraguay, foarte aproape.

A fost o experiență extraordinară pe care nu o voi uita niciodată. Din Misiones am plecat iar în Paraná pentru a returna mașina. Am vizitat apoi Buenos Aires timp de 6 zile.

Dar din păcate timpul a trecut prea repede și a venit și 9 septembrie, ziua întoarcerii acasă pentru că mai era puțin și începea școala. A fost o vacanță frumoasă și o experiență interesantă.

Călătorie în lumea visului

Cibireac Ciprian
Clasa a IX-a H

Imaginația îmi joacă feste. Cu toate că pare ireal, pășesc cu încredere în lumea visului, o lume abstractă pe care o pipăi cu ochii minții. Mă cufund în această lume iluzorie pentru a nu știu câta oară, dar, spre deosebire de ultimele dăți, acum sunt relaxat și binedispus.

Mă uit în jur și văd cum totul se transformă după cum doresc eu. Nimic nu mă supără și toate îmi sunt prietene. Natura, casa, școala, profesorii, colegii îmi zâmbesc, iar eu, cu un singur gest, îi prefac în lumină și culoare. O lumină care mă umple de bucurie și speranță și care mă face să vreau să merg mai adânc în lumea în care își are casă reveria. Mă împresoară animale vesele, copii voioși cu care alerg într-un joc neîncetat. Împreună alunecăm pe o pantă care duce spre inima visului și acolo dansăm îmbătați de atmosfera de basm pe care o imaginez eu. În această lume, toate activitățile plictisitoare sunt nostime, toate fețele posomorâte ale copiilor sunt fericite, școala devine un loc de joacă și uimire, iar profesorii se prefac în zâne bune, care îmi îndeplinesc orice dorință. Părinții devin

grijulii precum bunicii, iar prietenii se transformă în frați buni, cu care poți traversa lumea în lung și-n lat.

Timpul s-a oprit. Apa dintr-un râu ce curge rapid s-a oprit într-un lac cu apă lină, pe luciul său neexistând nicio urmă de agitație. Liniștea absolută mă cuprinde și îmi șoptește tainic o poveste pe care nu o înțeleg. Convins că povestea este nespus de frumoasă, vreau să o aud din nou. Dar e prea târziu. Ca la un semn, ușa realității se deschide și un suflu puternic mă aruncă din lumea viselor. Nu am timp decât să murmur câteva gânduri: "În câteva ore mă voi întoarce din nou aici!"

Deja sunt treaz. Ziua în lumea viselor s-a terminat, o nouă zi în lumea realității începe.

Parcul școlii - prietenul gândurilor mele...

Rudișteanu Iustin
clasa a XI-a I

Gânduri... multe gânduri... iar în preajma lor – tu, parcul, prieten tăcut și credincios, prieten îmbrăcat întotdeauna în straie de gală, în ton cu moda, cu anotimpurile și cu stările noastre sufletești!

Plimbări, căutări zadarnice... NIMIC! Vise...

Iubiri de o vară, strângeri tandre de mână, cuvinte șoptite, promisiuni, dorințe, griji, note, teste și iar alte GÂNDURI... Se apropie bac-ul!

Ce mă fac? Ce voi face? Ce vom face?! Nu acum, nu e o problemă să iau, să luăm, să iei bac-ul... după aceea...

Ne despărțim. Năvălesc amintirile, clipele frumoase, iubirile, căutările, clipele de muncă încordată. Vor rămâne – POATE – prietenii! Banchetul! Un fel de rămas bun! Sentimentul unui sfârșit și în același timp al unui nou început! Și nimeni nu simte în acest moment nimic, nicio părere de rău, nimeni... poate mai târziu, poate! Acum "DRUMURI" ce se bifurcă, se despart, continuă în linii drepte sau șerpuitoare...

Timpul ne schimbă, cu sau fără voia noastră, ne va schimba... dar, vom CĂUTA întotdeauna CEVA și uneori în gândurile noastre va răsări ca de nicăieri o imagine – PARCUL!

Parcul școlii! Am mers de atâtea ori acolo!... Întotdeauna a fost acolo când l-am căutat. Va fi acolo și peste ani când, trecând cu copiii noștri de mână, umbra unui gând de mult uitat ne va aduce un surâs pe față și câte o amintire fugară!

Dar timpul trece, a trecut! Nimic nu mai este exact cum a fost! Rămâne doar un gând în umbra altui gând și sentimentul atât de intens că doare – totul e "a fost, cândva...!"

Și desigur, parcul! Poate că a rămas la fel, poate că e la fel de bun prieten, tăcut și credincios – dar noi ne-am schimbat, ochii cu care-l privim acum sunt alții!

Nu mai avem timp să intrăm, să vorbim cu noi înșine, să visăm din nou la umbra unui copac sau stând pe o bancă să privim cerul printre ramuri într-o încercare copilărescă de a vedea infinitul, de a ne aminti acei ani frumoși de liceu și de a învăța din nou să zburăm!

Dar, poate voi încerca. Vrei să încerci și tu?...

FRÂNTURI DIN NOI...

...

Georgiana Blându
Clasa a X-a C

Adolescența... un univers pe care mi-l doresc nesfârșit, ascuns sub un clopot de sticlă protejat de griji și nevoi dar plin de neliniști, de patimi fericite și idealuri trainice, un univers în care jocul începe, încet, încet să fie dat uitării, în locul lui încolțind sentimentele iubirii și urmele inițierii într-o lume nouă. Grijiile și nevoile sunt încă niște coșmaruri de care se ocupă eroii vârstei trecute: mama și tata.

Gândurile adolescentului zboară pe aripile vântului în alte locuri, în trecut, în prezent sau poate în viitor și se răsfață cu jocuri nesfârșite, cu prietenii de neuitat și cu îmbrățișări călduroase.

Aplecându-se ca un brad în bătaia vântului, adolescenții șovăie cu pași timizi în sfârșitul copilăriei și încearcă să urce spre începutul creator al unei mari lumi. Tot ca bradul, cu cât urcă mai mult și atinge cu aripile gândului și aspirațiilor cerul noilor lumi cu atât e mai aproape de marginile clopotului de sticlă sub care a stat ocrotit până acum.

Adolescentul este un miop care, în ciuda defectului, vede bine lumea. El se îmbracă în costumul fericirii, al voinței, al iubirii-fulger și crede că tot ce face, ce simte, ce gândește e corect, drept și real. Uneori, alungat de lumea reală, se refugiază în vis sau cântă pe tastatură cele mai frumoase cântece, operații matematice sau dau timpul înapoi răbindu-și zâmbetele și râsul de pe fața lor de copii. În lumea somnului, glasurile cristaline le șoptesc povești nesfârșite, imaginea chipului lor senin pe care se răsfață un zâmbet inocent ar putea topi gheața amară din inima oricui și ar putea alunga valuri de tristețe.

Așa e viața, dulce și amară, te trimite din loc în loc, din patul copilăriei în castelul adolescenței, luptând uneori cu Răul, alteori trăind sub semnul Binelui. Era ce umple viața de puritate, de fericire, lipsă de griji dar și de neliniște, de visuri, de patimi multe este adolescența căci ti-o petreci sub un clopot de sticlă, iar dacă fizic nu mai ești copil, spiritul nu vrea să părăsească lumea miraculoasă a copilăriei de sticlă numită încă dulce... copilărie.

Pentru că un adolescent este un copil mai mare, însă liber să-și aleagă drumul în viață.

Timp

Alexandru Greciuc
Clasa a X-a G

Încerc să strâng într-o îmbrățișare lină, privirile sfioase ale copilăriei și încerc să rețin alunecarea clipei pentru sprijinul unei amintiri. Parcă nu-mi vine să cred cât de repede au trecut anii... și am devenit adolescent. Simt cum trece timpul prin suflet ca o grăbită alunecare în neființă. Timpul este ireversibil, iar eu am urcat cu o treaptă mai sus. Adolescența pentru mine e vârsta întrebărilor și a căutărilor. Dintre toate etapele vieții, adolescența este cea mai importantă, pentru că ea conturează puternic viața cu focul care arde în trupurile noastre, cu puterea infinită pe care ne-o dă inocența acestei vârste.

Eu, ca și oricare adolescent, doresc să am parte de libertate, să experimentez lucruri noi, să fiu în centrul atenției și să mi se dea atenție. Cred că viața de adolescent este vârsta de aur, în care cred că totul e posibil și frumos, unde mă autocunosc, dar în același timp există și o stare de tulburare și o neliniște sufletească. Privesc în gol și văd o lume nouă ce apare ca un vis trecător.

Ceva mă împinge și nu mă mai lasă o clipă să privesc acolo de unde răsare soarele... e timpul care îmi spune „adio copilărie” .

Vis

Diana Hodoroabă
Clasa a X-a G

Sună o alarmă... distruge un vis neînțeles, neimaginat iar o mână se întinde spre telefon pentru a opri sunetul strident care a distrus magia unui vis... Dacă nu ar exista aceste momente tainice ale visării, lumea nu ar mai avea farmec... doar visând mai pot atinge imposibilul din realitate.

Azi mă trezesc cu multe idei ce-mi zboară prin cap, cu o mulțime de întrebări și cu o mulțime de cuvinte pe care vreau să le aștern pe hârtie dar nu știu cum să încep... și din nou mă pregătesc să dau piept cu viața care mă așteaptă pentru încă o bătălie..

Măsor zilele ce au trecut... măsor secunde... aș vrea să adun bucăți din timp, din amintiri și să le pun cap la cap pentru a construi puzzle-ul vieții mele.

Astăzi vreau să iau totul de la capăt, să iau fiecare întâmplare așa cum vine ea.. fără să-mi pun nenumăratele și veșnicele întrebări: cu ce am greșit? Ce ar fi fost dacă? De ce nu știu să profit la maxim de clipe? De ce nu știu că o vorbă spusă din suflet vindecă inimi, un gând frumos șterge două rele, de ce nu știu să spun lucrul potrivit la momentul potrivit? De ce timpul ne fură cu nerușinare amintirile?

Pierdută în imaginar, printre rânduri, sunete de chitară care au însemnat ceva pentru mine odată, apare o nouă întrebare: Care e rostul vieții? Care e sensul ei? Care e sensul drumului pe care mergem zi de zi fără a ajunge la țintă? Pentru ce luptăm zi de zi? Ca să ajungem...unde?

Câteodată, ceva din mine mă îndeamnă să mai fac câțiva pași în viață, dar niciodată nu izbutesc... frica de a părea slabi ne răpune pe fiecare și nu ne ascultăm inima care ne șoptește mereu...

„Cele mai multe eșecuri în viață sunt ale celor care nu și-au dat seama cât de aproape erau de succes atunci când s-au dat bătuți! ” (Thomas Edison)

Reflecții

Lori Șveduneac
Clasa a X-a F

Toate momentele din viața noastră au un rol important... chiar și cuvintele care ne leagă și ne dezleagă viața, cuvintele azvârlite la întâmplare, cuvintele pe care le așteptăm și care, totuși, atât de puțin înseamnă... o vorbă spusă cândva și apoi îngropată în uitare, sau o întâmplare fără niciun ecou în viața imediată...Contează chiar și evenimentele neașteptate care mi-au influențat toată viața, care m-au făcut să cresc, care mi-au oferit un zâmbet pe chip sau o lacrimă pe obraz... fiecare întâmplare și fiecare persoană pe care am întâlnit-o în această viață a avut un rol important, a contribuit la formarea mea, la ceea ce am devenit, la ceea ce sunt astăzi...Toate eșecurile și erorile cu care ni se împletește firul vieții sunt valuri ce împing corabia vieții mele spre țarm...

Când viața îmi arată trecutul, prezentul și viitorul, trebuie să aleg prezentul... totuși, nu pot avea o viziune în viitor fără să privesc în trecut și să profit de prezent... De aceea amintirile sunt unice, iar viitorul încă nedeslușit...

Viața e un pod care uneori se clatină prea înalt, alteori înfricoșător de tare.. e un pod pe care rămân urmele celor care au trecut pe el... e un pod pe care trebuie să merg indiferent de risc, dacă într-adevăr vreau să ajung pe marginea cealaltă a prăpăstiei.

Seara își lasă tăcerea peste cartierul nostru... acum, clepsidra mi s-a răsturnat, scurgându-și nisipul în sens invers, readucându-mi în suflet amintirile celor mai frumoase clipe și filmulețul vieții mele care începe să se deruleze și la care aș privi plină de uimire, cu o pungă de flori în brațe și învelită bine, până în gât.

Constat că sunt autorul vieții mele... și, din nefericite, am scris totul cu stiloul și nu-mi mai pot șterge greșelile...dar la urma urmelor... și ele au farmecul lor!

Stop!

Ana – Maria Andriesei
Clasa a X-a G

E finalul acestei zile. Mă opresc din zbulcirea de peste zi, pentru a mă reculege puțin și pentru a cugeta în taină la ceea ce înseamnă cu adevărat viața. Mă uit pe fereastră și văd că lumea parcă ar vrea să îmi răspundă, dar nu poate! Oare să însemne viața doar fuga nebună după lucrurile materiale, sau ne mai poate oferi ceva? Cu siguranță, ea este mult mai mult decât o fugă după lucrurile materiale. Înseamnă și o fugă după lucrurile cu adevărat prețioase și anume valorile sufletești, dar prea puțin încercăm să le mai cultivăm pe

Ne-am învățat cu un stil de nicicum să renunțăm la el. Trăim mâncăm și dormim și nu ne dăm decât atât. Trăim un stil de viață cel de lângă noi, care are, ajutorul nostru. Nu vrem să cuvintele: „aruncă-ți pâinea pe ape o vei găsi!” . Ni se pare că suntem neștiind că ea poate să aducă să aducă un trai mai bun, dar și aproapele nostru care „cade în să iasă, încercăm să-l băgăm tot gândim că mâine vom putea cădea tot mai mult, fără să înțelegem că, totuși, secretul fericirii nu este să ai ceea ce-ți dorești, ci să-ți dorești ceea ce ai. Ne uităm cu ciudă la cei ce au mai mult, dorindu-ne să avem și noi măcar cât ei, dar nu ne uităm la cei care au cu mult mai puțin ca noi și să ne dăm seama că avem destule.

acestea.

viață monoton și nu vrem ca niște roboți: lucrăm, seama că putem mai mult egoist, fără să ne gândim și la câteodată, și nevoie de înțelegem ce vor să ne spună și când vei avea nevoie de ea, stăpâni pe ziua de mâine, bogăție, dar și sărăcie. Poate unul mai rău. Ne uităm la groapă” și, în loc să-l ajutăm mai mult în ea fără să ne noi. Pe zi ce trece ne dorim

Nu ne dăm seama că toate cele materiale sunt deșertăciune și fuga după ele este o goană după vânt.

Merită să trăiești frumos !

Cugetări

Carmen Lungeanu
Clasa a X-a G

Viața este o continuă luptă.... Dacă pe mare pescarul se luptă cu rechini pentru a prinde peștele cel mare, omul se luptă în viață cu diferite probleme pentru a-și împlini visul .

Pescarul are de ales. El poate să abandoneze lupta și să fie sfâșiat de rechini sau poate să lupte până la capăt. Dacă va alege a doua variantă, există două posibilități: poate să câștige sau poate să piardă. În ambele cazuri el va fi declarat învingător căci triumful nu constă doar în calitatea de a câștiga o luptă, ci de a o duce până la capăt. Ce poate fi mai plăcut decât a vedea un pescar stând lângă rechini răpuși și îmbrățișând peștele cel mare cu satisfacția că a reușit să-l învingă prin propriile puteri, că nu i-a fost frică niciodată și că a luptat până în ultimul moment?

Un pescar adevărat, după ce a doborât peștele cel mare, nu va renunța, ci va lupta în continuare cu alți pești, mai mari sau mai mici și va încerca mereu să-și depășească propriile limite.

În cea ce privește omul, el poate fi asemănat cu un pescar. Scenariul este același, însă rolurile se schimbă. Pescarul este omul, marea este viața, peștele cel mare reprezintă idealul fiecărui om, iar rechini sunt piedicile ce trebuie înlăturate pentru ca omul să-și îndeplinească visul. La fel cum pescarul vrea să prindă peștele cel mare, tot așa și omul vrea să găsească fericirea. Fiecare om percepe fericirea în moduri diferite. Pentru unii reprezintă familia, prietenii, iubirea; pentru alții - succes, faimă, împlinire din punct de vedere profesional. Ea are o multitudine de definiții. Important este să știi să lupți pentru ceea ce îți dorești și să nu abandonezi niciodată lupta.

În drumul său prin viață, omul întâlnește multe obstacole. Peste unele reușește să treacă, peste altele nu... și cade, rănindu-se. Unii au norocul să aibă pe cineva care să-i ridice și să le vindece rănilor, alții nu. Unii trăiesc pe mare singuri și se lupă cu rechini, ca Santiago în *Bătrânul și marea* de Ernest Hemingway. Alții se nasc pe o barcă norocoasă, ca Manolin. Santiago este un învingător în adevăratul sens al cuvântului, nu doar fiindcă a reușit să ajungă cu peștele cel mare la mal ci și fiindcă nu a abandonat lupta și și-a depășit propriile puteri. Măreția omului constă în faptul că, după ce a pierdut lupta, se pregătește de alta.

Precum Santiago, și Anton Lupan este un învingător în *Toate pânzele sus* de Radu Tudoran. El nu a renunțat niciodată să-și caute prietenul și a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-l găsi. Pirații, furtunile din timpul călătoriei, diversele probleme cu care s-a confruntat au fost niște piedici pe care a reușit să le depășească, și chiar dacă nu l-a găsit pe prietenul său, Pierre, este un învingător pentru că nu a abandonat „lupta”.

Conștienți de faptul că problemele pe care le avem sunt indispensabile în procesul maturizării și doar depășindu-le putem fi învingători, trebuie să privim partea bună a lucrurilor și să găsim rezolvarea. Cheia e la noi și tot noi decidem ce ușă ni se va deschide.

Eu cred că cea mai potrivită cheie pentru a deschide ușa sufletului este pacea cu tine însuși. Doar așa vei găsi ceea ce mereu ai căutat: fericirea. Precum unii pescari prind doar pești mici și nu ajung la peștele cel mare, unii oameni nu găsesc această cheie și de aceea caută fericirea în locuri greșite și bat la ușă ce nu li se vor deschide niciodată. Pentru mine, această cheie este cea mai importantă armă pentru a doborî peștele cel mare. Tu ai găsit cheia?

Gânduri

Rusu Radu
Clasa a IX-a G

Dacă m-ar întreba cineva în acest moment ce mă nemulțumește la viața mea sau ce simt că îmi lipsește, aș răspunde scurt și sec: EU ÎNSUMI. De ce? Așa bine.

Eu-l meu liniștit și calm, răbdător și înțelegător, îmi lipsește, cred că l-am pierdut cândva, nu știu când și în ce condiții. Mi-e dor de omul spontan care obișnuiam să fiu, om care a fost înlocuit de cineva

pe care nu-l mai recunosc, cineva mereu stresat și obosit. Am ajuns să prefer singurătatea în locul oamenilor în speranța că-mi voi regăsi veselia și pofta nebunească de viață.

Oamenii din jurul meu au în permanență așteptări, critici și nemulțumiri. Iar eu?... Cu mine cum rămâne? Cine suferă în locul meu? Cine se luptă pentru mine? Tot EU.

Poate sunt doar obosit, poate azi e o zi în care nu mă simt destins, iar mâine totul se va schimba. POATE...

Tu, înger negru...

Colbu Vasilica
Clasa a X-a D

Tu, înger negru,
Zboară azi spre fereastra-mi de argint
Și din odaia-mi rece
Alungă, tu, tăcerea!

Prin ziduri albe, mate,
Un gând albastru trece,
Deschide - acum coperta,
Trezește amintirea...

Un vânt ușor izbește
Ale cărții pagini albe
Și în paharul vieții
Apare-un gând divin

În camera-nnegrită
Se-nșiră ca-ntr-o piață
Al vieții fir...
Lung, negru...

În camera pătrată
În colț, pe scaun stau
Aștept un semn sinistru
Să zbor? E în zadar...

Anotimp

Cazacu Constantin
Absolvent 2015

Zi scaldată-n soare,
Zâmbet cristalin.
Mă aștepti tu oare?
Știi că nu mai vin?

Cer brăzdat de nouri,
Scapi câte-un suspin.
Frunza cade-n crânguri,
Știi că nu mai vin...

Plapumă de nea,
Se așează lin.
Peste fața ta.
Sigur nu mai vin!

Cor de păsări cântă,
Într-un verde pin.
Simțurile-ncântă,
Hotărât-am ! Vin!

Falsă realitate

Cazacu Constantin
Absolvent 2015

Azi, pe drum, grăbit de fulgi,
Eu pășesc timid spre tine.
Dup-atât de multe rugi,
Și căderi abrupte-n sine.

Renăscut-am ieri,
Și-acum, curată inima-mi este.
Nu mai rătăcește-n seri,
Vrăjită de dulce poveste.

Șoapta-ți caldă și suavă,
Desprinsă-i parcă din soare.
A trecutului epavă,
Înecată e în mare.

Dezbinate râuri curg
Și se caută mereu
La al dragostei amurg
Am fost martori, Tu și Eu...

În foșnet de frunze

Anda Ivaniuc
Clasa a XI-a L

În foșnet de frunze aud pașii tăi
Călcând agale frunzele moi

Ecoul sublim răspunde din văi
Când tu te apropii să fim amândoi.

În freamătul tandru vocea ta răsună
Și-ngână al codrului cânt,
Nălțându-ți privirea senină spre lună
Și glasul măreț neînfrânt.

În razele lunii ai tăi ochi lucesc
De-o vie speranță arzând,
Copacii în ei adânc se-oglesc
Iar eu te privesc suspinând.

În foșnet de frunze pădurea gemea
Când spatele ți-ai întors ca să pleci,
Sub aripa vântului ușor ea jelea
O clipă-mpreună să mai petreci.

Trăiesc

Turineac Bianca
Clasa a XI-a H

Un sunet de pian mă trezește.
-Stai viață, te oprește!
Oprește și închide rănile,
Ce sunt cât mările.
Vorbesc singură oare?
Când am să uit tot ce mă doare?
Pianul cântă mai departe...
Sufletul meu oare mai poate?...
Au trecut 17 ani de atunci.
Vai, timpule, unde te duci?
17 ani de răsete și voie bună,
17 ani de durere, de viață nebună.

Mă apropii de pian vrând-nevrând.
Cine e acolo cântând?
Destinul însuși e la clape.
-Haide, hai, vino mai aproape!

.....

În sfârșit m-am apropiat,
Nu se oprește din cântat.
Dar stai, a schimbat melodia.
Simt cum îmi crește agonia!
În apăsările de clapă,
Îmi aud, cu emoție, a mea soartă,
Cu bucurii, greșeli, culori,
Toate urcate la nori.

Se oprește din cântat.
-De ce te-ai înspăimântat?
Lacrimile încep să îmi curgă,
Sufletul de durere mi se inundă.
-Oare când se vor termina
Chinul, durerea, fericirea?
Îl privesc și-i văd uimirea.
-Ascultă mai departe,
Vei avea răspunsurile toate.
Pianul cântă mai departe,
Inima mai tare îmi bate.
S-a oprit din cântat.
-Răspunsurile n-am aflat!
-Vei afla pe parcurs,
Ce-i al tău, în frunte ți-e pus!
Mă uit nedumerită,
-Oare sunt aiurită?
Închid ochii și ascult,
Tăcerea se luptă prea mult.
Se aud lovituri de clapă,
Melodia e sacadată.
-Decât să cânti așa,
Mai bine nu mai cânta!
-Draga mea, nu te enerva,
Așa merge și viața!
Se aude din ce în ce mai puțin.
Simt că leșin.
Pianul s-a oprit.
M-am trezit.
Pianul e la locul lui,
Dar Destinul nu-i!
Încep să-mi curgă lacrimi pe față.
-Oprește-te, frenetică viață!
Încă-mi mai răsună-n minte,
Ale Destinului cuvinte:
“-Vei afla pe parcurs,
Ce-i al tău în frunte ți-e pus!”
Încep să zâmbesc.
-Cu bune, cu rele,
Eu trăiesc!.

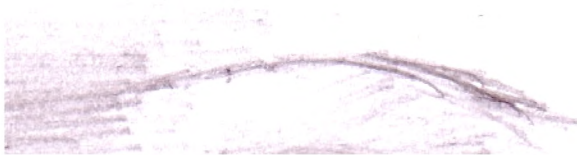
Praf de stele,
Pe obrazii tăi.
Dorurile mele,
Le-adună din văi.

Credința de piatră,
Într-un viitor.
Este zdruncinată,
Sub al nopții cor.

Nu mai ești aproape,
Nu mai sunt al tău.
Stânca ne desparte,
Iar eu cad în hău...

Nu mai vii sub lună,
Locul este gol.
Un ecou răsună,
E captiv în sol.

Timpul se dizolvă,
În a mea goală palmă.
Nimic nu rezolvă,
Inima-i de-aramă...

Suceava, 11 martie 2016

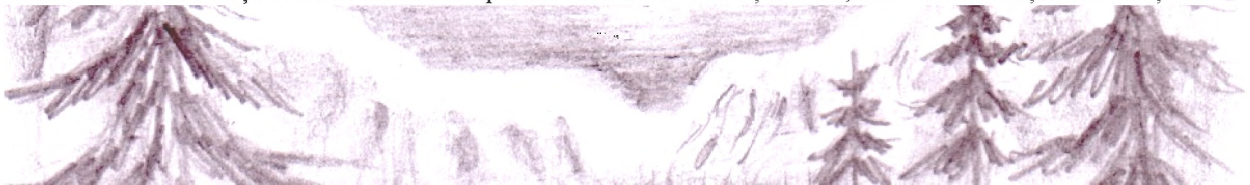
Scumpul meu amic,

Îți mai amintești de discuția noastră care m-a făcut să privesc lumea prin ochii tăi? Ochii tăi sinceri, care niciodată nu ar încerca să mintă sau să vadă lucruri fără esență... Pâna acum, ochii mei erau obsedați de nimic, de lucruri mari și scumpe, dar atât de ieftine. Tu mi-ai arătat calitatea, valoarea care nu are preț.

Toate aceste schimbări au început de când m-am implicat în proiectul "Speranța naște lumină" care mi-a adus marea bucurie de a te cunoaște.

Știi, conștientizez că până acum am fost doar un trecător și nicidecum un Om. Eu nu am știut cum e să fii Om pâna nu mi-ai arătat tu. Îți mulțumesc că m-ai făcut să înțeleg ca doar cei mai puternici oameni au un bagaj mare de vise și scopuri în spate și că noi suntem ceea ce suntem datorită celor în jurul nostru.

Și dacă tot 8 martie era aproape, mă gândeam ce cadou ingenios și original să-i fac celei mai iubite femei din viața mea. De mult timp încercam să adun niște bani, dar nu-mi reușea. Fiind și eu

elev, găseam pe ce să-i cheltui. Tu ai fost cel care mi-a oferit cea mai frumoasă idee de cadou. Niciodată nu aş fi crezut că o simplă felicitare „hand-made” în care am pus suflet și iubire poate aduce atâta bucurie și lumină. Știi, pentru un moment aveam impresia că am făcut o faptă eroică. Tu pentru mine ești un erou. Cu ajutorul tău acum sunt un alt om. Unul îndrăgostit de frumos și de simplitatea lui. Sunt cel de ieri în devenire, cu noi obiective de viitor.

Și dacă tot vorbeam de viitor, aş vrea să te rog ceva: vreau să fii persoana cu care să împart gânduri mărețe, sentimente ascunse, idei îndrăznețe, planuri interesante. Vreau să fii persoana care mi-ar oferi încredere necondiționată și pentru care eu aş face la fel. Vreau să fii confidentul meu, prietenul meu. Știu că doar datorită ție am reușit să fac o schimbare în viața mea. Datorită ție, astăzi părinții mei sunt mândri de copilul lor, iar acest lucru s-a întâmplat din momentul în care te-am cunoscut.

Însă mai important e că am convins deja mulți prieteni să se implice în astfel de proiecte deoarece copiii ca voi pot schimba lumea într-una mai bună, una în care sinceritatea și curățenia sufletească ocupă primul loc. De atunci, de la ultima noastră întâlnire, ard ca o lumânare pentru a aprinde alte luminițe. Îți mulțumesc pentru motivație și inspirație, om frumos la chip și la suflet. Sper ca frumoasa noastră colaborare să nu se oprească aici.

Te salut cu dor de noi revederi și momente creative!

Cu iubire și prețuire,
Lidia

Amintiri...

Alia Al Freijat
Absolventă 2011

Despre anii de liceu se spun multe. S-au scris cântece, s-au compus melodii și cred că fiecare dintre noi are sau va avea un sac de amintiri după absolvire, sac pe care îl vom purta după noi în viață mult și bine. Nu toate liceele sunt la fel și nu mă refer numai la diferitele profiluri de specialitate. Când am terminat a 8-a, le-am vizitat pe aproape toate din oraș. De ce m-am oprit la Economic? Ei bine, pentru atmosfera familiară și relaxată pe care am întâlnit-o în timpul vizitei, în ore, când ne-am plimbat prin clase. Contrar celor văzute în alte Colegii, aici mi s-a părut că elevii sunt la oră pentru că așa doresc ei și nu pentru că ar fi constrânși; că sunt relaxați, iar profesorii dedicați și blânzi; că întreg sistemul e ca o familie mare și unită. În următorii 4 ani m-am bucurat să fac parte și eu din familia asta și nu regret nicio clipă. Ce n-aș da să mai fiu o săptămână la liceu...

Despre anii de liceu se spune că sunt cei mai frumoși din viață și nu se greșește. După absolvire, am rămas cu un gust dulce-amăru. Ne-am bucurat cu toții că am luat BAC-ul, ba chiar cu note mărișoare și că suntem liberi, deși nu știam exact cum se definește "libertatea" de după liceu. Și totuși, ceva lipsea și, zic eu, ne va lipsi mereu. Fără să devin prea nostalgică, pot spune că am aflat, curând după absolvire, ce înseamnă a fi liber. Nu înseamnă nicidecum distracții nelimitate, fără ore și lucrări; nu înseamnă că faci ce vrei, când vrei, cât vrei, cu cine vrei; nu înseamnă nici abonament la discotecă și nici lipsa oricărei griji. După liceu ne-am dat seama, unul câte unul, că am fost trași pe sfoară. Maturitatea nu e deloc ce ne așteptam. Degeaba ne plângeam pe coridoare că avem prea multe teme la română și că nu pricepem ecuația cea nouă la mate, degeaba ne revoltam că la geografie ne asculta în fiecare oră și la fizică nu ne lasă în pauză, degeaba ne lamentam că scriem prea mult la contabilitate și la germană iar ne pune să ne uităm în dicționar în loc să ne spună, pur și simplu, ce înseamnă cuvântul.

A fost, de fapt, cea mai frumoasă perioadă și cea mai lipsită de griji. M-aș întoarce acum cu plăcere să vorbesc despre poeziile lui Eminescu și-ale lui Bacovia cu profa de română, să ne

contrazicem pe teme literare și să ne întrebăm cu toții, chiar dacă nu ne interesează, ce a vrut să zică poetul prin fiecare cuvânt. Mi-e dor să mai râd la glumele profului de mate despre x și y pătrat sau să cobor două etaje ca să caut 10 minute prin parcare buretele de la tablă, pe care el l-a aruncat pe geam într-o secundă fiindcă nu ștergea bine. Ba chiar așa accepta să îmi mai testeze o dată cultura generală la geografie, când mă asculta și n-am învățat și totuși trebuie să povestesc ceva, orice, despre lecția care nu mi-e foarte clar ce titlu are. Aș scrie iarăși 6 pagini la contabilitate fără să crâcnesc, chiar dacă toată ziua nu aș mai folosi mâna dreaptă după aceea. Aș asculta-o pe profa de fizică explicându-ne probleme despre forță și greutate, chiar dacă s-a sunat deja de 8 minute și ea stă cu mâna pe clanță, gata să plece, dar totuși încă ne mai exemplifică ceva ce numai ei i se pare important. Aș vrea să mai fac sportul o dată și să plec acasă cu febră musculară fiindcă proful nostru a lipsit azi și suplinitorul și-a luat rolul un pic prea în serios. Aș revedea-o cu bucurie pe profa de engleză explicându-ne la tablă timpurile verbelor, mereu cu zâmbetul pe buze și m-aș duce chiar și la dirigenție, de unde am lipsit cu toții de prea multe ori. Aș vrea încă o oră de chimie, unde profa explică lecția atât de bine încât am impresia că înțeleg perfect... până ajung acasă și realizez că habar n-am cu ce se mănâncă. M-aș prezenta cu dor și la desen, chiar dacă am luat toți nota 4 într-a zecea pentru că am dat lucrare anunțată de 2 săptămâni, dar pe care toți am luat-o în glumă. M-aș duce și la muzică, chiar dacă ne cere să cântăm solo în fața clasei și ne emoționăm și ni se subțiază vocea ca la șoareci. Aș vrea să mai particip și la informatică o dată, chiar dacă tot dirigenție facem și ies la iveală toate păcatele individuale și colective din timpul săptămânii. Mi-ar păcea încă o oră de finanțe, ca să admir noua coafură a profei, în timp ce mă mir câte cifre se adună de învățat pentru lucrarea următoare. Și marketing aș vrea să mai învăț pentru o oră, chiar dacă vorbim de pe acum despre un proiect ce trebuie prezentat la sfârșitul anului, la vară...

"Libertatea" mult dorită de după absolvire nu e altceva decât o țeapă; după liceu, indiferent ce drum apuci, viața te obligă să fii responsabil, să crești. E adevărat că ești liber să iei propriile decizii, dar fiecare decizie are consecințe și așa apar dilemele. Ajungi să calculezi riscuri și să faci zeci de analize SWOT (uite că ți-au folosit până la urmă!) și poate nici atunci nu știi sigur cum ar fi mai bine. Ești mai mare acum și ai nevoi mai mari și poate vrei să lucrezi ca să câștigi bani, dar peste tot se cere experiență și tu abia ai terminat liceul. Poate vrei să te căsătorești imediat după absolvire și să te dedici familiei tale, dar, din nou, ai nevoie de un venit de nicăieri. Sau poate ai găsit deja un loc de muncă în străinătate și te grăbești într-acolo, însă nu durează mult și observi că nici în afara țării nu sunt câinii cu colaci în coadă. Începi să-ți dai seama că nu BAC-ul era piatra ta de hotar și te-ai întoarce un pic în timp, că parcă tot mai liber te simțeai în liceu. Aș da toți anii de facultate pentru încă o săptămână la liceu, chiar dacă n-am pantaloni negri la dungă și trebuie să intru pe furș sau să-mi cos în curtea școlii ecusonul pe sacou, ca să mă lase să intru. Deși mi-am făcut rapid prieteni și după absolvirea liceului, niciunde nu am mai găsit un grup atât de cald și de vesel. Eram destul de diferți, dar ne completam foarte bine și luptam toți pentru aceeași cauză--binele clasei. Asta am realizat abia după absolvire, cât eram de uniți... Și nu prea ai cum să nu fii unit, când petreci în jur de 35 de ore pe săptămână cu aceiași oameni, iar când chiuiești pleci tot cu ei.

Se împlinesc curând 5 ani de când am absolvit liceul, iar despre Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" Suceava aud numai de bine. Mai mulți olimpici, mai mulți premianți, mai mulți absolvenți de bacalaureat cu note mai mari... La ceas de sărbătoare, nu pot să-i doresc decât lucruri frumoase instituției care m-a format ca student și m-a modelat ca om, în cea care sunt și astăzi.

Așadar, LA MULȚI, MULȚI ANI MÂNDRI, ECONOMIC, din partea uneia dintre cele mai loiale eleve ale tale!

COLEGIUL DE REDACȚIE

COORDONATORI:

prof. MIHAELA BEȘA
prof. GHEORGHE POPA

GRAFICĂ și TEHNOREDACTARE:

Inginer de sistem MIHAI PETRIUC
prof. MIHAELA BEȘA

COPERTA:

-Absolvent 2015

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

ALINA MACOVICIUC- clasa a IX-a G
LIDIA BERDEU – clasa a X-a K
ALEXANDRU NIGA –clasa a X-a A

„Marea artă a unui educator constă în cizelarea manierelor și informarea minții; el trebuie să sădească în elevul său bunele obiceiuri și principiile virtuții și ale înțelepciunii, să-i dea treptat o viziune asupra omenirii și să dezvolte în el tendința de a iubi și de a imita tot ceea ce este excelent și demn de laudă.”

*(John
Locke)*

REPERE